

Zittingsdocument

A9-0017/2021

11.2.2021

VERSLAG

inzake een nieuwe strategie EU-Afrika – een partnerschap voor duurzame en
inclusieve ontwikkeling
(2020/2041(INI))

Commissie ontwikkelingssamenwerking

Rapporteur: Chrysoula Zacharopoulou

INHOUD

	Blz.
ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT	3
TOELICHTING	44
MINDERHEIDSSTANDPUNT	48
ADVIES VAN DE COMMISSIE BUITENLANDSE ZAKEN	49
ADVIES VAN DE COMMISSIE LANDBOUW EN PLATTELANDSONTWIKKELING	69
ADVIES VAN DE COMMISSIE INTERNATIONALE HANDEL.....	77
ADVIES VAN DE COMMISSIE BURGERLIJKE VRIJHEDEN, JUSTITIE EN BINNENLANDSE ZAKEN	86
INFORMATIE OVER DE GOEDKEURING IN DE BEVOEGDE COMMISSIE	95
HOOFDELIJKE EINDSTEMMING IN DE BEVOEGDE COMMISSIE.....	96

ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT

inzake een nieuwe strategie EU-Afrika – een partnerschap voor duurzame en inclusieve ontwikkeling (2020/2041(INI))

Het Europees Parlement,

- gezien artikel 21 van het Verdrag betreffende de Europese Unie (EU) en artikel 208 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
- gezien de VN-top over duurzame ontwikkeling van 25, 26 en 27 september 2015 en het op 25 september 2015 door de Algemene Vergadering van de VN aangenomen einddocument, getiteld: “Onze wereld transformeren: programma voor duurzame ontwikkeling tot 2030”, evenals de zeventien doelstellingen voor duurzame ontwikkeling (SDG’s),
- gezien de Addis Abeba-actieagenda van 2015 voor financiering van ontwikkeling,
- gezien de nieuwe Europese consensus inzake ontwikkeling “Onze wereld, onze waardigheid, onze toekomst”, die werd ondertekend op 7 juni 2017,
- gezien de Overeenkomst van Parijs inzake klimaatverandering uit 2015,
- gezien de Agenda 2063 van de Afrikaanse Unie (AU), aangenomen op 31 januari 2015 tijdens de gewone zitting van de vergadering van staats- en regeringshoofden van de Afrikaanse Unie in Addis Ababa,
- gezien de gezamenlijke strategie EU-Afrika, die op 9 december 2007 te Lissabon werd vastgesteld,
- gezien de Verklaring van Abidjan, het resultaat van de vierde Jeugdtop Afrika-EU, aangenomen op 11 oktober 2017,
- gezien de conclusies van de vijfde top Afrikaanse Unie-Europese Unie, die op 29 en 30 september 2017 plaatsvond in Abidjan,
- gezien de mededeling van de Commissie van 12 september 2018 getiteld “Een nieuwe Afrikaans-Europese alliantie voor duurzame investeringen en banen: ons partnerschap voor investeringen en banen naar een hoger niveau tillen” (COM(2018)0643),
- gezien de conclusies van de vier taskforces voor de digitale economie, energie, vervoer en landbouw die in het kader van de nieuwe alliantie werden opgesteld,
- gezien de gezamenlijke mededeling van de tiende bijeenkomst van het college van commissarissen van de Europese Commissie en de Commissie van de Afrikaanse Unie van 27 februari 2020,
- gezien de gezamenlijke mededeling van de Europese Commissie en de hoge

vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid van 9 maart 2020 getiteld “Globale strategie voor samenwerking met Afrika” (JOIN(2020)0004), en de conclusies van de Raad over het onderwerp van 30 juni 2020,

- gezien het Afrikaans Handvest van de rechten van de mens en de volkeren en het protocol van Maputo,
- gezien het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie,
- gezien het Internationaal Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989,
- gezien het EU-actieplan inzake mensenrechten en democratie 2020-2024,
- gezien het VN-Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap van 13 december 2006,
- gezien de Europese strategie inzake handicaps 2010-2020 en de versterkte Europese agenda voor de rechten van gehandicapten 2020-2030,
- gezien de strategie van de Afrikaanse Unie voor gendergelijkheid en het versterken van de positie van vrouwen voor de periode 2018-2028, die werd aangenomen in juli 2016,
- gezien het EU-genderactieplan (GAP II – “Gendergelijkheid en de empowerment van vrouwen: het leven van meisjes en vrouwen via de externe betrekkingen van de EU veranderen, 2016-2020”),
- gezien de overeenkomst ter oprichting van de Afrikaanse continentale vrijhandelszone (AfCFTA),
- gezien het verslag uit 2019 van de Voedsel- en Landbouworganisatie van de VN getiteld “The State of the World’s Biodiversity for Food and Agriculture”, en het verslag “State of the World’s Forests” uit 2016,
- gezien het mondiaal evaluatieverslag over biodiversiteit en ecosysteemdiensten van het intergouvernementeel platform voor wetenschap en beleid inzake biodiversiteit en ecosysteemdiensten (IPBES) uit mei 2019,
- gezien het kader van Sendai voor rampenrisicovermindering 2015-2030, dat op 18 maart 2015 door de VN werd aangenomen,
- gezien de speciale verslagen van de Intergouvernementele Werkgroep inzake klimaatverandering (IPCC) getiteld “Global Warming of 1.5°C”, “Climate Change and Land” en “Ocean and Cryosphere in a Changing Climate”,
- gezien de mededeling van de Commissie van 11 december 2019, getiteld “De Europese Green Deal”(COM(2019)0640),
- gezien de EU-biodiversiteitsstrategie voor 2030, die gepubliceerd is op 20 mei 2020,
- gezien de VN-verklaring over de rechten van landbouwers en andere mensen die

werkzaam zijn in plattelandsgebieden,

- gezien het besluit van de Algemene Vergadering van de VN om de periode 2019-2028 uit te roepen tot het decennium van de familiale landbouw,
- gezien het werkdokument van de diensten van de Commissie van 2 mei 2017 getiteld “Digital4Development: mainstreaming digital technologies and services into EU Development Policy” (SWD(2017)0157),
- gezien het op 17 december 2018 aangenomen mondiaal pact inzake vluchtelingen van de Verenigde Naties,
- gezien het op 19 december 2018 aangenomen mondiaal pact inzake veilige, ordelijke en reguliere migratie van de Verenigde Naties,
- gezien het Verdrag van de Afrikaanse Unie betreffende de bescherming en ondersteuning van intern ontheemden in Afrika (Verdrag van Kampala),
- gezien het door de VN uitgeroepen Internationaal decennium voor mensen van Afrikaanse afkomst (2015-2024), en in het bijzonder de pijler genaamd “Erkenning”,
- gezien de mededeling van de Commissie van 15 mei 2013, getiteld “Eigen verantwoordelijkheid voor de lokale autoriteiten in de partnerlanden met het oog op beter bestuur en doeltreffender ontwikkelingsresultaten” (COM(2013)0280),
- gezien het jaarverslag 2019 van de Raad van de Europese Unie aan de Europese Raad over de EU-doelstellingen inzake ontwikkelingshulp,
- gezien zijn resolutie van 24 oktober 2017 over de strategie EU-Afrika: een stimulans voor ontwikkeling¹,
- gezien zijn resolutie van 6 oktober 2015 over de rol van de lokale overheden van de ontwikkelingslanden bij ontwikkelingssamenwerking²,
- gezien zijn resolutie van 13 november 2018 getiteld “Digitalisering voor ontwikkeling: armoede terugdringen via technologie”³,
- gezien zijn resolutie van 19 juni 2020 over de antiracismedemonstraties na de dood van George Floyd⁴,
- gezien zijn wetgevingsresolutie van 27 maart 2019 over een voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van het instrument

¹ PB C 356 van 4.10.2018, blz. 66.

² PB C 349 van 17.10.2017, blz. 11.

³ PB C 363 van 28.10.2020, blz. 27.

⁴ Aangenomen teksten, P9_TA(2020)0173.

- voor nabuurschapsbeleid, ontwikkeling en internationale samenwerking (NDICI)⁵,
- gezien zijn eerdere resoluties over de betrekkingen tussen de EU en de staten in Afrika, het Caribisch gebied en de Stille Oceaan (ACS-landen), met name die van 4 oktober 2016, 14 juni 2018 en 28 november 2019⁶,
 - gezien artikel 54 van zijn Reglement,
 - gezien de adviezen van de Commissie buitenlandse zaken, de Commissie internationale handel, de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken, de Commissie landbouw en plattelandsontwikkeling en de Commissie cultuur en onderwijs,
 - gezien het verslag van de Commissie ontwikkelingssamenwerking (A9-0017/2021),
- A. overwegende dat de volgende top EU-AU het partnerschap een nieuwe impuls zou moeten geven en dat hieruit een gezamenlijke strategie met concrete acties voor de aanpak van onze gemeenschappelijke uitdagingen en kansen zou moeten voortkomen, in overeenstemming met de internationale toezeggingen die zijn gedaan in het kader van de Agenda 2030 en de Overeenkomst van Parijs; B. overwegende dat het cruciaal is dat landen meer investeren in de systematische verzameling van nauwkeurige en vergelijkbare uitgesplitste gegevens teneinde te kunnen bepalen op welke terreinen sprake is van welke intersectionaliteiten en hoe hierop kan worden ingespeeld, en te analyseren of de resultaten van de acties die worden ondernomen in het kader van deze strategie voor iedereen, ook voor degenen met de grootste achterstand, positieve effecten hebben; overwegende dat gegevens overeenkomstig SDG 17.18 moeten worden uitgesplitst naar inkomen, geslacht, leeftijd, ras, etniciteit, migratiestatus, handicap en geografische locatie;
- C. overwegende dat de belangen en prioriteiten van Afrika, zoals omschreven in het kader van de Agenda 2063, bij de hervorming van onze betrekkingen centraal moeten staan;
- D. overwegende dat de bevolking van Afrika tot de jongste ter wereld behoort en dat meerdere van de meest fragiele staten ter wereld in Afrika kunnen worden gevonden; overwegende dat elke maand ongeveer een miljoen Afrikanen de arbeidsmarkt betreden;
- E. overwegende dat de toegevoegde waarde die de EU inbrengt in haar partnerschap met Afrika zal afhangen van haar vermogen om intercontinentale dialoog te combineren met een contextgevoelige benadering waarin rekening wordt gehouden met de diverse lokale en regionale specifieke kenmerken, de gevoeligheden van partnerlanden en bestaande sociale structuren, en van haar wens om samen met Afrika een visie voor de lange termijn te ontwikkelen op basis van gedeelde waarden, wederzijdse belangen en een frisse inzet op multilateralisme;
- F. overwegende dat toegang tot fatsoenlijke arbeids- en leefomstandigheden op lokaal

⁵ Aangenomen teksten, P8_TA(2019)0298.

⁶ Respectievelijk PB C 215 van 19.6.2018, blz. 2, PB C 28 van 27.1.2020, blz.101, en aangenomen teksten P9_TA(2019)0084.

niveau essentieel is om de migratietendens af te zwakken;

- G. overwegende dat 49 % van de invoer vanuit Afrika naar de EU in 2018 uit grondstoffen bestond; overwegende dat de winningssector de grootste aanjager van directe buitenlandse investeringen in Afrika is;
- H. overwegende dat veiligheid, de rechtstaat en goed bestuur randvoorwaarden zijn voor economische groei en investeringen; overwegende dat economische groei en investeringen duurzaam moeten zijn en gepaard moeten gaan met maatregelen om ongelijkheid te bestrijden door middel van herverdelingsbeleid, de versterking van menselijk kapitaal, rechtvaardigheid, politieke participatie, socialezekerheidsstelsels en maatregelen om de SDG's uit te voeren;
- I. overwegende dat vrede en veiligheid essentiële voorwaarden zijn voor duurzame ontwikkeling op de lange termijn en de bevordering van stabiliteit en sterke instellingen op lokaal, regionaal en nationaal niveau, en noodzakelijk zijn om de leefomstandigheden te verbeteren en betere resultaten te leveren met betrekking tot de SDG's;
- J. overwegende dat de opbouw van staatsstructuren een prioriteit is in politiek fragiele en bestuurlijk zwakke Afrikaanse staten, hetgeen betekent dat hun begrotingscapaciteit moet worden ontwikkeld;
- K. overwegende dat 94 miljoen kinderen jonger dan vijf in Afrika ten zuiden van de Sahara nooit zijn geregistreerd, 51 miljoen in Oost- en Zuid-Afrika en 43 miljoen in West- en Centraal-Afrika; overwegende dat het recht om te worden erkend als persoon voor de wet een cruciale stap is om levenslange bescherming te kunnen garanderen en een randvoorwaarde is om alle andere rechten te kunnen uitoefenen; overwegende dat een geboorteakte een bewijs is van de juridische identiteit van een persoon, waarmee kan worden voorkomen dat de persoon stateloos wordt verklaard en de drager bescherming kan zoeken tegen geweld en uitbuiting;
- L. overwegende dat gendergelijkheid een prioriteit moet zijn voor het toekomstige partnerschap EU-Afrika en derhalve moet worden geïntegreerd in alle componenten van de strategie EU-Afrika; overwegende dat vrouwen en jongeren dikwijls tegen obstakels aanlopen die hun volledige ontplooiing in de weg staan en vaker worden geconfronteerd met seksueel en gendergerelateerd geweld, hiv-besmetting, ongewenste zwangerschap, schoolverlaten en beperkte toegang tot financiering en ondernemerschap;
- M. overwegende dat in Afrika momenteel 390 miljoen mensen onder de armoedegrens leven, tegen een achtergrond van een gebrekkige inclusiviteit die tot ongelijkheden leidt; overwegende dat de COVID-19-pandemie de kwetsbaarheid van Afrika, die verband houdt met weinig economische diversificatie, een beperkte mobilisatie van binnenlandse middelen, illegale financiële stromen, een grote afhankelijkheid van de export van grondstoffen en volatiele grondstofprijzen, heeft verergerd; overwegende dat de nieuwe economische crisis als gevolg van de COVID-19-pandemie waarschijnlijk zal leiden tot meer ongelijkheid en armoede en dat de indirecte consequenties ervan – die zich met name uiten in voedselonzeekerheid, een daling van

inkomens, van geldovermakingen uit het buitenland en van de levensstandaard, en een dreigende schulden crisis – reeds hun tol eisen;

- N. overwegende dat COVID-19 de aandacht heeft gevestigd op tekortkomingen in de gezondheidsstelsels en voedselsystemen en op de dringende behoefte om gezondheidsstelsels en voedselsystemen te ontwikkelen die mensgericht, universeel en veerkrachtig zijn en op mensenrechten zijn gestoeld; overwegende dat dergelijke crises in de komende decennia mogelijk veel vaker zullen voorkomen als gevolg van klimaatverandering en biodiversiteitsverlies; overwegende dat de kans groot is dat de vorderingen die zijn gemaakt met betrekking tot drie belangrijke bestaande epidemieën – hiv, tuberculose en malaria – door de pandemie tot stilstand zullen komen of zelfs teniet zullen worden gedaan, waardoor het noodzakelijk is innovatieve, geïntegreerde benaderingen toe te passen en tegelijkertijd de getroffen gemeenschappen te betrekken en de positie van het maatschappelijk middenveld te versterken, zodat de personen kunnen worden bereikt die levensreddende diensten behoeven;
- O. overwegende dat contacten tussen de twee continenten moeten worden aangemoedigd op alle niveaus en tussen alle sectoren van de samenleving;
- P. overwegende dat de Raad voor Vrede en Veiligheid van de Afrikaanse Unie klimaatverandering in 2019 heeft aangemerkt als grote bedreiging voor de veiligheid;
- Q. overwegende dat het Afrikaanse continent bijzonder hard wordt getroffen door de negatieve effecten van klimaatverandering en de diverse bronnen van lucht-, bodem- en waterverontreiniging; overwegende dat Afrika investeringen behoeft voor aanpassing aan de klimaatcrisis maar de nadruk in de gezamenlijke mededeling van 9 maart 2020 juist ligt op de beperking van de klimaatverandering; overwegende dat een geslaagde klimaatalliantie tussen Afrika en de EU een nieuwe drijvende kracht kan worden in de wereldwijde klimaatdiplomatie; R. overwegende dat de Algemene Vergadering van de VN op 20 december 2017 een resolutie heeft aangenomen op grond waarvan 2019-2028 werd uitgeroepen tot het decennium van de familiale landbouw;
- S. overwegende dat de toegang tot energie in Afrika ten zuiden van de Sahara tot de laagste ter wereld behoort; overwegende dat slechts ongeveer de helft van de Afrikaanse bevolking elektriciteit heeft en slechts een derde toegang heeft tot schone brandstoffen om te koken; overwegende dat grofweg 600 miljoen personen geen elektriciteit hebben en 890 miljoen personen met traditionele brandstoffen koken;
- T. overwegende dat particuliere financiering ook cruciaal is om opties voor gedecentraliseerde hernieuwbare energie te kunnen bieden; overwegende dat met particuliere investeringen, gedecentraliseerde hernieuwbare energie en bedrijfsmodellen op basis van financiering op maat voor consumenten (bijv. “pay-as-you-go” en mobiel geld) kan worden gezorgd voor toegang tot energie in grote delen van Afrika, met name in de landen ten zuiden van de Sahara waar de toegang tot energie tot de laagste ter wereld behoort;
- U. overwegende dat door middel van de bescherming, instandhouding en waardering van cultureel erfgoed en de culturele en creatieve sectoren de werkgelegenheid kan worden gestimuleerd, de positie van jongeren en vrouwen kan worden versterkt en kan worden

bijgedragen aan een veerkrachtige en tolerante samenleving waarin cultuurverschillen worden gerespecteerd, en dat ongelijkheden kunnen worden verminderd en bruggen kunnen worden geslagen tussen verschillende gemeenschappen;

Naar een hervormde strategie met Afrika

1. is ingenomen met de gezamenlijke mededeling van 9 maart 2020, getiteld “Naar een brede strategie met Afrika”, en beschouwt deze als een stap in de richting van een daadwerkelijk geopolitiek partnerschap; onderstreept dat Europa en Afrika in geografisch opzicht dicht bij elkaar liggen en sterke historische, culturele en sociaaleconomische banden hebben, die nog eens worden versterkt nu er steeds meer gedeelde uitdagingen en strategische belangen zijn; benadrukt dat de EU en haar lidstaten de grootste partners van Afrika zijn op het gebied van handel, investeringen, ontwikkelingshulp (ODA), humanitaire hulp en veiligheid;
2. herinnert eraan dat in Afrika meer dan één miljard mensen wonen en dat meer dan de helft van de mondiale bevolkingsgroei er in 2050 naar verwachting zal plaatsvinden, terwijl zes van de tien snelst groeiende economieën ter wereld zich in Afrika bevinden; beklemtoont dat de betrekkingen van de EU met Afrika van essentieel belang zijn voor de toekomst van beide continenten en dat zij voor hun welvaart sterk van elkaar afhankelijk zijn; onderstreept dat menselijke ontwikkeling, de verwezenlijking van de SDG's en de uitbanning van armoede de kern moeten vormen van de betrekkingen tussen de EU en Afrika;
3. pleit er nogmaals voor tussen de Europese Unie en de Afrikaanse Unie een waar “partnerschap tussen continenten” te smeden; benadrukt dat tijdens de aankomende top tussen de EU en de AU, die in 2021 moet plaatsvinden, de basis moet worden gelegd voor een strategisch win-win- en op resultaten gericht partnerschap dat een afspiegeling vormt van de belangen van beide partijen en de banden tussen de twee continenten versterkt;
4. pleit voor de opbouw van een daadwerkelijk partnerschap tussen gelijken, op basis van het internationale recht en internationale verdragen, overeenkomsten en normen, die verder gaat dan een donor-ontvangerrelatie; beklemtoont hoe belangrijk het is om contacten te onderhouden met Afrikaanse partners, met inbegrip van het Afrikaanse maatschappelijk middenveld en de Afrikaanse diaspora, en de routekaart voor het partnerschap en de verantwoordelijkheden van elke partij duidelijk af te bakenen op basis van een duidelijke evaluatie van de uitvoering van eerdere gezamenlijke overeenkomsten;
5. merkt op dat het potentieel van Afrika steeds meer belangstelling wekt van tal van spelers op het wereldtoneel en is bezorgd dat Afrika op veel gebieden een nieuw strijdperk voor concurrerende grootmachten is geworden; beklemtoont dat de EU een van de eerste actoren was die op het Afrikaanse continent bijstand hebben geboden, en dat de destructieve beleidsmaatregelen van andere actoren daarentegen de Afrikaanse landen schaden en ook voor de EU nadelig uitpakken; onderstreept dat de EU in haar politieke en economische betrekkingen met derde landen de bevordering van de grondrechten centraal stelt, evenals de steun voor democratische instellingen en de handhaving van de democratische verantwoordingsplicht; meent dat derde actoren zoals

China andere doelstellingen nastreven die soms ook van invloed zijn op de EU; onderstreept dat onze doelstelling erin bestaat de weerbaarheid en onafhankelijkheid van onze Afrikaanse partners te versterken; betreurt het dan ook dat het optreden van andere actoren, en met name van China en Rusland, gericht is op de nastreving van de eigen geopolitieke belangen en op toenemend unilateralisme; benadrukt dat de eigen voordelen van deze actoren ten koste gaan van de Afrikaanse soevereiniteit en de Europese veiligheid; verzoekt de EU haar optreden te coördineren met alle landen die daadwerkelijk geïnteresseerd zijn in de voorspoedige en positieve langetermijnontwikkeling van het Afrikaanse continent op basis van de volledige eerbiediging van de mensenrechten, mediavrijheid en verantwoordingsplicht, transparant en reactief bestuur en de bestrijding van corruptie, aangezien deze elementen van essentieel belang zijn voor de waarborging van een stabiele en inclusieve politieke, sociale en economische omgeving in Afrika; verzoekt de EU met een strategische langetermijnrespons op het Chinese “Nieuwe Zijderoute”-initiatief (“Belt and Road Initiative”) te komen die gestoeld is op onze gedeelde waarden, alsook op de door onze Afrikaanse burens geformuleerde prioriteiten en behoeften; beklemtoont dat de EU en haar lidstaten bronnen van stabiliteit en betrouwbaarheid moeten worden in de regio; is van mening dat de Europese Unie een grotere geopolitieke rol moet spelen in Afrika en betrekkingen tot stand moet brengen die aan iedereen ten goede komen;

6. is van mening dat de rol van Noord-Afrikaanse landen in het partnerschap moet worden vergroot en dat trilaterale samenwerking moet worden bevorderd teneinde de Noord-Zuid- en Zuid-Zuid-samenwerking een nieuwe impuls te geven en de continentale benadering samenhangender te maken;
7. is van mening dat dit partnerschap een afspiegeling moet vormen van de nieuwe prioriteiten van Afrikaanse landen naar aanleiding van de uitbraak van de COVID-19-pandemie; staat achter de respons van de EU op de crisis aan de hand van de “Team Europe”-aanpak en beschouwt dit als een primaire en echte uitdrukking van wereldwijde solidariteit en Europese waarden;
8. benadrukt dat de schadelijke effecten van de coronaviruscrisis beide continenten ertoe moeten aanzetten om zich te verbinden tot een partnerschap dat volledig rekening houdt met de consequenties ervan en het pad effent voor een duurzaam en inclusief herstel waarin de nadruk ligt op menselijke ontwikkeling, met name op onderwijs en betere gezondheidsstelsels – zodat nieuwe pandemieën kunnen worden voorkomen, gedetecteerd en er passend op kan worden gereageerd en zodat sneller kan worden gereageerd op bestaande pandemieën – en op gendergelijkheid, duurzame groei, snellere transitie, waaronder groene en digitale, en goed bestuur;
9. herinnert aan de verplichtingen die de internationale gemeenschap is aangegaan met betrekking tot de verwezenlijking van de zeventien doelstellingen voor duurzame ontwikkeling, waarbij de beginselen van de Agenda 2030 moeten worden geëerbiedigd; is van mening dat het partnerschap tussen Afrika en de EU in doorslaggevende mate zal bepalen of die verplichtingen worden nagekomen en moet zijn gebaseerd op een strategische en transversale benadering waarin alle SDG's worden geïntegreerd en hun onderlinge verbondenheid wordt onderkend;

10. wijst erop dat de AU en de EU samen het politieke gewicht van 81 landen vertegenwoordigen en onderstreept het belang van partnerschap in het multilaterale systeem; verzoekt beide partijen hun samenwerking in multilaterale forums te intensiveren en pleit voor een nauwe, inclusieve en systematische coördinatie voorafgaand aan alle belangrijke evenementen met betrekking tot mondiaal bestuur;
11. wijst op de belangrijke rol die de Afrikaanse Unie en Afrikaanse staten spelen in multilaterale organisaties, met name in de Verenigde Naties, waar 28 % van de leden Afrikaanse staten zijn; onderstreept dat de doelstelling van de EU om de internationale, op regels gebaseerde orde en het multilaterale stelsel te versterken inhoudt dat moet worden gepleit voor meer rechtvaardigheid en gelijke vertegenwoordiging van Afrika in internationale bestuursorganen; vraagt de EU in het bijzonder het verzoek van Afrika te steunen om de VN-veiligheidsraad uit te breiden zodat het continent er permanent in is vertegenwoordigd;
12. benadrukt dat de invloed van de EU voortvloeit uit het feit dat zij ultraperifere gebieden heeft in de Atlantische en de Indische Oceaan en dat deze ultraperifere gebieden sterke historische, economische en culturele banden hebben met diverse Afrikaanse landen; pleit voor een betere integratie van de ultraperifere gebieden in hun regio's en voor een intensievere samenwerking met Afrikaanse landen op gebieden van wederzijds belang, met name milieu en migratie;
13. benadrukt dat moet worden voortgebouwd op de lessen die zijn getrokken uit de gezamenlijke strategie EU-Afrika en dat moet worden gewaarborgd dat de nieuwe gezamenlijke strategie volledig in overeenstemming is met en een aanvulling vormt op de "Afrikaanse pijler" van de toekomstige overeenkomst voor de periode na Cotonou en ander bestaand EU-beleid, zodat het ontwikkelingsbeleid van de EU meer samenhang vertoont; wijst erop dat moet worden gegarandeerd dat de uitvoering van het partnerschap tussen continenten wordt afgestemd op de lokale, nationale en regionale omstandigheden en specifieke behoeften;
14. is van mening dat een holistisch partnerschap tussen continenten bovendien verdere regionalisering mogelijk moet maken; geeft nogmaals aan dat de EU regionale integratie (in een context waarin de COVID-19-pandemie de kwetsbaarheid van wereldwijde toeleveringsketens heeft blootgelegd) en organisaties in Afrika zal blijven ondersteunen; sluit zich aan bij het standpunt dat de EU flexibele benaderingen van land tot land en op subregionaal niveau moet blijven hanteren waarmee zij haar inzet en ondersteuning toesnijdt op de specifieke behoeften en omstandigheden van alle landen in de vijf regio's van Afrika; pleit ervoor het diverse regionale beleid van de EU inzake Afrikaanse subregio's te actualiseren; betreurt het dat de totstandbrenging van een ruimte van gedeelde welvaart, stabiliteit en vrijheid met de landen van het Zuidelijk Nabuurschap 25 jaar na de start van het Europees-mediterraan partnerschap nog altijd verre van voltooid is;
15. beklemtoont hoe belangrijk de AU is voor de integratie van het Afrikaanse continent, met name voor de handel binnen Afrika, die moet worden gestimuleerd; onderstreept dat deze integratie duidelijk moet worden afgebakend en moet worden gebaseerd op de behoeften van de Afrikaanse samenlevingen; wijst erop dat voor een sterk partnerschap niet alleen een sterke EU, maar ook een sterke Afrikaanse Unie nodig is; verzoekt de

EU integratie-inspanningen op regionaal en continentaal niveau, evenals de institutionalisering en versterking van de Afrikaanse Unie te ondersteunen door haar afhankelijkheid van externe financiering te verminderen en haar bestuursstructuur te verbeteren en door beste praktijken te delen en technische en financiële bijstand te verlenen; is ingenomen met het voorstel voor een pan-Afrikaans programma in het kader van het nieuwe instrument voor nabuurschapsbeleid, ontwikkeling en internationale samenwerking (NDICI), dat bedoeld is om de problemen van het gehele Afrikaanse continent aan te pakken;

16. is zeer verheugd dat de voorzitter van de Commissie, Ursula von der Leyen, heeft laten blijken de betrekkingen met Afrika tijdens haar mandaat centraal te willen stellen; is ingenomen met de recente werkbezoeken van de leiders van de EU-instellingen aan Addis Abeba; pleit ervoor deze contacten op het hoogste politieke niveau te versterken en regelmatig te laten plaatsvinden; is van mening dat regelmatige gezamenlijke toespraken van de leiders van de Afrikaanse Unie en de Europese Unie de zichtbaarheid van en het publieke bewustzijn omtrent het partnerschap in de respectieve nationale media zouden vergroten en het belang zouden aantonen dat beide continenten eraan toekennen in hun politieke agenda's; is van mening dat deze toespraken feedback op de uitvoering van het partnerschap, de betrokkenheid van belanghebbenden bij het proces, vorderingen met betrekking tot de SDG's en het bespreken van de voor beide continenten belangrijke kwesties mogelijk moeten maken;
17. beklemtoont dat het Afrikaanse en het Europese maatschappelijk middenveld, met inbegrip van ngo's, lokale overheden, de particuliere sector, de diaspora, parlementariërs uit beide regio's, jongeren, minderheden en religieuze gemeenschappen, moet worden betrokken bij de formulering en evaluatie van nieuwe en bestaande strategieën zodat een mensgericht en inclusief partnerschap tot stand kan worden gebracht dat voor iedereen toegankelijk is;
18. onderstreept dat de EU zich op transparante wijze moet inspannen om het maatschappelijk middenveld te betrekken door te zorgen voor kansen, financiële middelen en het kader dat noodzakelijk is om de participatie van vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld op alle niveaus, met inbegrip van lokale spelers en spelers aan de basis, mogelijk te maken; beklemtoont dat bij de totstandbrenging van een mensgericht partnerschap niet alleen de betrokkenheid van deze maatschappelijke actoren belangrijk is, maar ook de inzet van de EU om alle vormen van racisme, rassendiscriminatie, vreemdelingenhaat en verwante intolerantie, binnen en buiten haar grenzen, te bestrijden;
19. pleit voor systematische, transparante en empirisch onderbouwde monitoring door alle belanghebbenden, met inbegrip van het maatschappelijk middenveld en gemeenschappen, lokale overheden en nationale parlementen in Europa en Afrika, van de uitvoering van de strategie en de eerbiediging van de beginselen van beleidssamenhang voor ontwikkeling en beleidscoherentie voor duurzame ontwikkeling;
20. wijst op het belang van parlementaire diplomatie en is van mening dat parlementaire vergaderingen, zoals de Paritaire Parlementaire Vergadering ACS-EU en het Pan-Afrikaanse Parlement, een fundamentele rol spelen in de versterking van de politieke

dialogoog tussen de EU en Afrika; benadrukt de belangrijke rol van het Europees Parlement bij het monitoren van en het toezicht op de doelmatige uitvoering van het partnerschap; wijst op de vele parlementaire vergaderingen en missies van het Parlement en pleit voor het versterken van de parlementaire dimensie van de betrekkingen tussen de EU en de AU door middel van regelmatige missies in het kader waarvan belangrijke parlementaire commissies bijeen kunnen komen met hun Afrikaanse evenknieën en ideeën kunnen uitwisselen;

21. is van mening dat de rol van de diaspora bij het slaan van bruggen en de bevordering van wederzijds begrip tussen twee continenten door middel van kennisoverdracht, investeringen en geldovermakingen, fundamenteel is, en dat de EU de participatie van de diaspora in beleidsvorming mogelijk moet maken door structuren te smeden die haar betrokkenheid bij sociale en politieke aangelegenheden garanderen; verzoekt de Commissie te analyseren hoe het best kan worden samengewerkt met de diaspora in het kader van de brede strategie met Afrika, onder meer door bij de aanpak van gezamenlijke uitdagingen synergieën tussen interne en externe financieringsinstrumenten te benutten;
22. wijst erop dat de geldovermakingen van de diaspora essentieel zijn voor lokale economieën; waarschuwt dat de geldovermakingen naar Afrika volgens de Wereldbank in 2020 naar verwachting met ongeveer 20 % zullen dalen door de COVID-19-crisis, met name in de minste ontwikkelde landen waar zij een vitale inkomstenbron vormen voor arme huishoudens; verzoekt de EU en de Afrikaanse landen daarom te werken aan een verlaging van de kosten van geldovermakingen naar minder dan 3 % tegen 2030, in overeenstemming met SDG 10.c;
23. wijst erop dat het welslagen van het partnerschap zal afhangen van de financiering die ervoor wordt uitgetrokken; pleit voor massieve steun voor Afrika in het kader van het toekomstige NDICI en wijst erop dat de EU-landen nog steeds de grootste donoren zijn in Afrika; betreurt het dat veel lidstaten de doelstelling om 0,7 % van hun bni aan ontwikkelingshulp te besteden niet hebben gehaald en dat sommige lidstaten hun bijdrage in het kader van ontwikkelingshulp zelfs hebben verlaagd;
24. benadrukt dat in het hernieuwde partnerschapskader concrete acties moeten worden voorzien om een grotere mobilisatie van binnenlandse middelen in Afrikaanse landen te bevorderen, zoals steun voor de bestrijding van corruptie en de ontwikkeling van eerlijke en doelmatige belastingstelsels, en het aanpakken van belastingontduiking en -ontwijking, zodat de betrekkingen tussen de EU en Afrika steeds minder zijn gebaseerd op een donor-ontvanger-relatie en Afrikaanse landen beter in staat zijn duurzame ontwikkeling te bewerkstelligen;
25. pleit ervoor in de EU-begroting meer fondsen afkomstig uit nieuwe eigen middelen, met inbegrip van een belasting op financiële transacties, beschikbaar te stellen voor ontwikkelingssamenwerking;
26. herinnert eraan dat het beginsel van eigen verantwoordelijkheid inhoudt dat ontwikkelingsbeleid en -programma's pas een slaagkans hebben als zij door de ontwikkelingslanden worden geleid en op landspecifieke situaties en behoeften zijn toegespitst; benadrukt dat het in dit kader van belang is samen te werken met het

maatschappelijk middenveld en lokale gemeenschappen, teneinde rekening te kunnen houden met de behoeften en kwetsbaarheden van mensen;

27. roept op tot de totstandbrenging van bewakingsmechanismen en het waarborgen van volledige transparantie en verantwoordingsplicht met betrekking tot EU-financiering;
28. hamert op het feit dat de hulp van de EU er niet toe mag bijdragen dat conflicten langer duren of dat het roofzuchtige gedrag van autocratische regimes, dat de oorzaak is van tal van sociaal-economische problemen en politieke conflicten in Afrika, wordt bevorderd; beklemtoont dat het nastreven van gemeenschappelijke belangen en samenwerking moet stroken met het internationaal recht, de fundamentele waarden van de EU en de ondersteuning van de democratie, goed bestuur en de mensenrechten; 29. verzoekt de EU-instellingen en de lidstaten coherenter en eendrachtiger op te treden in hun betrekkingen met het Afrikaanse continent en derhalve hun beleid onderling af te stemmen, met bijzondere aandacht voor inspanningen om kaders voor economische kansen en werkgelegenheid tot stand te brengen;
30. is van mening dat bij een partnerschap alle 27 landen van de EU en alle 55 landen van de AU moeten zijn betrokken; pleit voor volledige betrokkenheid van alle EU-lidstaten teneinde de zichtbaarheid van het partnerschap en de waarde ervan onder Europeanen en partnerlanden te vergroten, zodat beter kan worden gecommuniceerd over gezamenlijke acties en ambities;

Partners voor menselijke en economische ontwikkeling

31. pleit ervoor menselijke ontwikkeling centraal te zetten in de strategie teneinde te garanderen dat niemand achterblijft, waarbij prioriteit dient te worden toegekend aan de bestrijding van armoede, ongelijkheid en discriminatie, en democratie, de rechtstaat, goed bestuur en mensenrechten voor iedereen moeten worden gewaarborgd, met bijzondere aandacht voor de meest gemarginaliseerde en kwetsbare bevolkingsgroepen; onderstreept dat ook prioriteit moet worden toegekend aan toegang tot elementaire sociale diensten als voedsel, water en sanitair, kwalitatief hoogwaardige gezondheidsstelsels en kwalitatief hoogwaardig onderwijs en aan sociale bescherming en milieubescherming;
32. is van mening dat het fundamenteel is om fatsoenlijke arbeidsomstandigheden te garanderen, de sociale rechten te versterken, sociale en arbeidsdialogen te verbeteren, kinderarbeid en dwangarbeid uit te bannen en werkplekken gezonder en veiliger te maken;
33. benadrukt uitdrukkelijk dat functionerende overheidsinstellingen, autoriteiten en infrastructuur een belangrijke rol vervullen en is van mening dat, wanneer zij ontbreken, dit een belangrijke belemmering vormt voor ontwikkeling, vooruitgang en vrede; onderstreept dat veiligheid, stabiliteit en uiteindelijk welvaart en duurzame ontwikkeling in de betrokken regio's alleen kunnen worden bereikt als een allesomvattende strategie wordt gevolgd; onderstreept het belang van democratische hervormingen, goed bestuur en de opbouw van staatsstructuren voor duurzame ontwikkeling; wijst erop dat door de rechtstaat te bevorderen, corruptie te bestrijden en de toegang tot de rechter te vergemakkelijken een aanzienlijke bijdrage kan worden

geleverd aan de uitoefening van grondrechten door burgers in beide continenten;

34. wijst erop dat een aantal landen weliswaar nog kampen met corruptie en het ontbreken van goed bestuur en sociale en politieke vrijheden, maar dat veel landen een begin hebben gemaakt met de transitie naar hervorming en democratie; herinnert eraan dat landen die deze transitie doormaken bijzonder kwetsbaar zijn en moeten kunnen rekenen op de EU wanneer zij steun vragen; pleit daarom voor goed gecoördineerde steun en bijstand voor die landen bij het opbouwen van meer veerkrachtige staten en maatschappijen, teneinde het door hun bevolking geuite streven naar positieve verandering te handhaven en te steunen; beveelt aan dat de vicevoorzitter van de Europese Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid (VV/HV) speciale ad-hoccontactgroepen opzet om EU-brede steun aan individuele transitielanden te stroomlijnen en faciliteren; is van mening dat er meer moet worden gedaan om inclusieve politieke meerpartijstelsels en verantwoordelijk democratisch bestuur in Afrika, met name in fragiele staten, te bevorderen door werkgroepen bestaande uit burgers en overheden en parlementair toezicht te faciliteren, onder meer door gebruik te maken van technologieplatformen, teneinde de inbreng van burgers over beleidskwesties te verzamelen en beste praktijken te stimuleren aan de hand van peer-to-peer gedachtewisselingen om de verantwoordingsplicht en aanspreekbaarheid van de overheid te verbeteren, hetgeen fundamenteel is om tot duurzame ontwikkeling te komen, mondiale uitdagingen aan te pakken en het risico van grotere instabiliteit te beperken;
35. onderstreept dat het belangrijk is vrije en eerlijke verkiezingen met concurrerende kandidaten en geloofwaardige verkiezingsprocessen te ondersteunen; steunt de coördinatie tussen de EU en de AU inzake verkiezingswaarnemingsmissies en de bijstand met het oog op de versterking van de capaciteit van de AU om verkiezingswaarneming op de lange termijn te organiseren die beantwoordt aan de internationale normen, alsook bilaterale samenwerking met de respectieve landen en hun maatschappelijke organisaties, met als doel te komen tot inclusieve, transparante en geloofwaardige verkiezingen in Afrika; wijst daarom op de talrijke verkiezingswaarnemingsmissies van de EU, die sterk worden ondersteund door het Parlement; spoort de EU, Europese ngo's, politieke partijen en maatschappelijke organisaties ertoe aan nauw samen te werken met hun Afrikaanse tegenhangers, met inbegrip van ambtenaren, om een stevige politieke dialoog op te zetten met behulp van de ontwikkeling van thematische beleidsmaatregelen, om krachtige praktijken voor democratisch bestuur te stimuleren, de vertegenwoordiging en inclusie van gemarginaliseerde bevolkingsgroepen te verbeteren en de deelname van het maatschappelijk middenveld en burgers aan het openbare leven op alle niveaus te bevorderen;
36. waardeert de geleverde inspanningen om Afrika's eigen mechanismen en regelgeving inzake de bescherming van de mensenrechten te versterken, zoals het Afrikaans Handvest van de rechten van de mens en de volkeren en de bijbehorende protocollen, het Afrikaans handvest inzake democratie, verkiezingen en bestuur, de Afrikaanse Commissie voor de rechten van de mens en volken en het Afrikaans Hof voor de Rechten van de Mens en Volken; stelt het op prijs dat dergelijke mechanismen en regelgeving voorzien in aanhoudende bijstand voor de Afrikaanse partners bij de aanpassing van hun eigen mensenrechteninstrumenten en -mechanisme aan

internationaal erkende beginselen, wetten en normen;

37. wijst op de belangrijke rol die het Internationaal Strafhof vervult bij de bestrijding van straffeloosheid en het in ere houden van de waarden van vrede, veiligheid, gelijkheid, billijkheid, rechtvaardigheid en genoegdoening; vraagt de EU en Afrikaanse staten het Statuut van Rome en het Internationaal Strafhof te blijven steunen; verzoekt alle Afrikaanse staten die dit nog niet hebben gedaan het Statuut van Rome te ondertekenen en te ratificeren;
38. beklemtoont hoe belangrijk het is om in eerste instantie de belangen van het kind in overweging nemen en om het recht op een zorgeloze jeugd en het recht op welzijn voor alle kinderen te bevorderen; pleit ervoor urgent aandacht te besteden aan kinderen die in moeilijke en gemarginaliseerde omstandigheden leven, met name in Afrika ten zuiden van de Sahara en in een aantal andere conflict- of extreem arme gebieden, en wier grondrechten, zoals het recht op toegang tot onderwijs, elementaire gezondheidszorg en, meer in het algemeen, het recht op een kindertijd, maar al te vaak worden geschonden; verzoekt daarom om de volledige toepassing van het Verdrag inzake de rechten van het kind;
39. wijst erop dat de Afrikaanse bevolking de afgelopen 30 jaar is verdubbeld en dat deze sterke demografische groei zich de komende decennia naar verwachting zal voortzetten; beklemtoont daarom hoe belangrijk het is om een gezamenlijke AU-EU-strategie te ontwikkelen die kinderen en jongeren centraal zet in het partnerschap en rekening houdt met de conclusies van de Jeugdtop die in 2017 plaatsvond;
40. beklemtoont dat de positie van jongeren het best kan worden versterkt door mogelijkheden voor hen te ontwikkelen en bevorderen om hogerop te komen, in het bijzonder in de vorm van arbeids- en ondernemingskansen en mogelijkheden om deel te nemen aan democratische processen en besluitvorming; is van mening dat deze strategie moet zorgen voor meer mogelijkheden voor jongerenuitwisselingen en in het bijzonder vrijwilligerswerk, waarbij in het kader van voorgestelde contacten en projecten prioriteit moet worden toegekend aan de zeventien SDG's;
41. verzoekt de instellingen van de Europese Unie en de Afrikaanse Unie stagemogelijkheden voor jonge Europeanen te creëren in de landen van de Afrikaanse Unie en voor jonge Afrikanen in de Europese Unie, zodat zij kunnen worden opgeleid op het gebied van de respectieve integratieprocessen;
42. verzoekt de EU universele toegang te bevorderen voor alle jongeren, in al hun diversiteit, met inbegrip van tienermeisjes en meisjes met een handicap, tot voor jongeren geschikte gezondheidsdiensten, waaronder diensten met betrekking tot seksuele en reproductieve gezondheid en hiv, die rechtvaardig, toegankelijk, betaalbaar en op hun behoeften afgestemd zijn, ook in conflictsituaties en humanitaire crises;
43. wijst erop dat door het ontbreken van betrouwbare registers van de burgerlijke stand in sommige Afrikaanse staten veel burgers wettelijk niet bestaan en derhalve geen burgerrechten, democratische uitdrukkingmogelijkheden of stemrecht hebben; beklemtoont dat de demografische statistieken hierdoor minder betrouwbaar en relevant zijn;

44. beklemtoont hoe belangrijk het is om te investeren in concrete EU-initiatieven waarmee wordt beoogd Afrikaanse nationale registers van de burgerlijke stand te versterken en te garanderen dat deze diensten toegankelijk en betrouwbaar zijn, en Afrikaanse overheden te helpen met investeringen in veilige en innovatieve technologische oplossingen om de registratie van geboorten te vergemakkelijken overeenkomstig SDG 16.9;
45. is van oordeel dat prioriteit moet worden toegekend aan gendergelijkheid en de versterking van de positie van vrouwen en meisjes en dat deze aspecten in alle dimensies van het partnerschap moeten worden verwerkt; verzoekt zijn evenknieën derhalve de rol van vrouwen in en hun bijdrage aan de economie en maatschappij te bevorderen, en hierbij hun burger- en wettelijke rechten, met inbegrip van het recht op eigendom en het recht om actief te zijn in verschillende economische en politieke sectoren, te erkennen; juicht de sterkere politieke vertegenwoordiging van vrouwen in een aantal Afrikaanse landen toe; stelt echter vast dat vrouwen in een aantal landen op het Afrikaanse continent nog steeds ondervertegenwoordigd zijn; beklemtoont dat de eerbiediging en volledige verwezenlijking van de mensenrechten van vrouwen de grondslag vormen van een democratische samenleving; is bijgevolg van oordeel dat deze grondrechten en doelstellingen moeten worden verwezenlijkt om een echt democratische samenleving tot stand te brengen;
46. is van mening dat in het kader van het onlangs gepresenteerde GAP III met name de inspanningen moeten worden geïntensiveerd om een eind te maken aan gendergerelateerd geweld, vrouwenbesnijdenis en gedwongen huwelijken; verzoekt de Commissie synergieën te garanderen tussen het partnerschap EU-Afrika en GAP III teneinde gendergelijkheid te verwezenlijken; pleit ervoor in het partnerschap EU-Afrika bijzondere aandacht te besteden aan de deelname van vrouwen aan besluitvorming; pleit voor een gezamenlijke routekaart met de doelstellingen die moeten worden verwezenlijkt op het gebied van vrouwenrechten;
47. onderstreept dat alomvattende seksuele voorlichting met name cruciaal is om gendergelijkheid te bevorderen, schadelijke gendernormen te veranderen en seksueel, gendergerelateerd en huiselijk geweld, evenals ongewenste zwangerschappen en hiv-infecties, te voorkomen;
48. benadrukt dat de toegang tot en de eerbiediging van seksuele en reproductieve gezondheid en rechten cruciale aspecten zijn van het partnerschap EU-Afrika; wijst erop dat dringend aandacht moet worden besteed aan het feit dat de gevolgen van de coronacrisis hebben geleid tot een verdere beperking van de toegang tot diensten en voorlichting op het gebied van seksuele en reproductieve gezondheid en de discriminatie van en het geweld tegen vrouwen hebben verergerd; verzoekt de Commissie prioriteit toe te kennen aan seksuele en reproductieve gezondheid en rechten in het nieuwe partnerschap EU-Afrika en zich in te zetten voor de bevordering, bescherming en uitoefening van het recht van elke persoon om volledige controle te hebben en vrij en verantwoord te beslissen over kwesties in verband met hun seksualiteit en seksuele en reproductieve gezondheid en rechten, zonder discriminatie, dwang of geweld;
49. merkt op dat personen met een handicap nog steeds het slachtoffer worden van

meerdere vormen van discriminatie; pleit ervoor de rechten van personen met een handicap in Afrika in de hele strategie en in alle financiële instrumenten die worden gemobiliseerd te integreren, en verzoekt om hun actieve participatie in de samenleving en systematische betrokkenheid bij de formulering en uitvoering van strategieën waarmee wordt beoogd hun inclusie, met name op het gebied van onderwijs, ondernemerschap en de digitale transformatie, te bevorderen; is van mening dat dit alleen kan worden bereikt aan de hand van een zinvolle betrokkenheid van maatschappelijke organisaties, waaronder organisaties van personen met een handicap;

50. uit zijn bezorgdheid over het geweld en de discriminatie, in het bijzonder met betrekking tot toegang tot gezondheidszorg, waarvan LGBTI-personeel nog steeds het slachtoffer worden en verzoekt de twee continenten zich meer in te spannen om hun rechten te beschermen;
51. herinnert aan de essentiële rol van het maatschappelijk middenveld, met inbegrip van lokale ngo's, en de vrijheid van meningsuiting en de pers voor een goedwerkende democratie; wijst erop dat de meervoudige rollen en bijdragen van maatschappelijke organisaties moeten worden erkend en bevorderd; vraagt de twee continenten een kader te garanderen dat maatschappelijke organisaties in staat stelt deel te nemen aan de formulering en evaluatie van beleid op de verschillende niveaus van besluitvorming;
52. beklemtoont dat er een belangrijke rol is weggelegd voor een vrije en geanimeerde media- en perssector en herinnert eraan dat dit van cruciaal belang is voor een goed geïnformeerd publiek dat zijn eigen prioriteiten kan vastleggen en om de weerbaarheid tegen nepnieuws te vergroten; moedigt verdere Afrikaanse inspanningen op het gebied van mediavrijheid en steun voor journalisten aan en onderstreept dat de vrije pers een belangrijke rol speelt in de bestrijding van corruptie en het toezicht op overheden en hun verantwoordingsplicht;
53. wijst erop dat gezondheid een noodzakelijke voorwaarde voor menselijke ontwikkeling is en dat het recht op gezondheid een grondrecht is; onderstreept dat volledige aandacht moet worden besteed aan de multidimensionale aard van gezondheid; benadrukt het belang van een veilige omgeving voor de bescherming van de volksgezondheid en is van mening dat de "één gezondheid"-benadering in alle componenten van het toekomstige partnerschap moet worden geïntegreerd;
54. benadrukt dat er een echte partnerschap moet worden opgezet op het gebied van gezondheid waarmee wordt beoogd gezondheidsstelsels te versterken door de rol van gemeenschappen te vergroten; onderstreept dat de opbouw van de capaciteiten van landen de basis moet vormen voor de bevordering van universele toegang tot adequate, toegankelijke en betaalbare gezondheidszorg voor iedereen door een betere publieke verlening van gezondheidsdiensten; 55. benadrukt voorts dat in dit partnerschap de nadruk moet liggen op onderzoek en ontwikkeling op het gebied van wereldwijde gezondheid en de intensivering van de samenwerking tussen de EU en Afrika op het gebied van gezondheidsonderzoek en -innovatie, zodat de lokale Afrikaanse en Europese productiecapaciteit voor gezondheidsproducten, medische apparatuur en geneesmiddelen een gezamenlijke impuls kan worden gegeven; dringt er met dit doel voor ogen bij de EU op aan Afrikaanse landen, met name de minst ontwikkelde, te helpen met een doelmatige benutting van de bewegingsruimte met het oog op de

bescherming van de volksgezondheid waarin de Overeenkomst inzake de handelsaspecten van de intellectuele eigendom (Trips-overeenkomst) voorziet, zoals dwanglicenties en parallelle invoer; moedigt netwerkvorming tussen Afrikaanse en Europese wetenschappelijke gemeenschappen en uitwisselingen van expertise en ervaring aan, en benadrukt dat het fenomeen van namaakgeneesmiddelen moet worden aangepakt; 56. benadrukt dat toegang tot water, sanitair en sanitaire diensten een essentiële randvoorwaarde is voor elke maatregel om de volksgezondheid te verbeteren en de overdracht van ziekten tegen te gaan, en een essentieel element moet vormen van de samenwerking tussen de EU en Afrika; dringt erop aan dat de inspanningen op het gebied van waterbeheer en -governance, de bouw van infrastructuur en de bevordering van en voorlichting over hygiëne moeten worden geïntensiveerd; pleit voor gerichte verbeteringen in de toegang tot deze diensten, met name voor de meest kwetsbare bevolkingsgroepen en bevolkingsgroepen die lijden onder discriminatie;

57. wijst op de baten voor de volksgezondheid van routinematige kinderimmunisatie en pleit voor de verdere versterking van programma's op het gebied van immunisatie; benadrukt dat de coronaviruscrisis heeft aangetoond dat de toegang tot vaccins en behandeling moet worden gewaarborgd, en verzoekt de twee continenten nauw samen te werken om te garanderen dat iedereen hiervan kan profiteren;
58. uit zijn bezorgdheid over het feit dat er steeds meer onderling verbonden crises ontstaan op gebieden als gezondheid, voedsel, milieu en veiligheid, en dat de situatie naar verwachting zal verslechteren door klimaatverandering en biodiversiteitsverlies, en vestigt daarom de aandacht op het belang van een alomvattende versterking van de weerbaarheid van mensen en ecosystemen en van sectoroverschrijdende crisispreventie en -paraatheid, toezicht en beheers- en responscapaciteiten in de toekomstige strategie en de gecombineerde strategie voor de toekomstige respons op wereldwijde pandemieën; pleit ervoor zorgvuldiger aandacht te besteden aan modellen van sociale bescherming universeel inkomen en de formalisering van de informele economie, en onderstreept het belang van de bevordering van fatsoenlijk werk en sociale dialoog; moedigt aan dat de toegang tot onderwijs, opleiding en arbeid wordt bevorderd in situaties die worden gekenmerkt door fragiliteit, crisis en langdurige crisis, aangezien dit belangrijke factoren zijn voor stabiliteit en het waarborgen van bestaanszekerheid;
59. beklemtoont dat inclusief, toegankelijk en kwalitatief hoogwaardig onderwijs een grondrecht en een essentiële voorwaarde is voor kindbescherming en de empowerment van meisjes in het bijzonder, onder meer in noodsituaties;
60. herinnert eraan dat Afrika een van de grootste jonge bevolkingen ter wereld heeft, hetgeen tot enorme uitdagingen leidt op het gebied van onderwijs, maar tegelijkertijd een troef is voor de toekomstige ontwikkeling van het continent; wijst op de belangrijke rol die onderwijs speelt door de rol van burgers in de maatschappij vorm te geven en duurzame economische groei en werkgelegenheid te stimuleren; beklemtoont dat analfabetisme en een gebrek aan hoogwaardig onderwijs en gekwalificeerde professionals een belemmering vormen voor duurzame ontwikkeling; beklemtoont dat onderwijs voor iedereen een horizontale en holistische kwestie is die van invloed is op elke dimensie van de SDG's; beklemtoont het belang van SDG 4.1, gericht op gratis en kwalitatief lager en middelbaar onderwijs gedurende 12 jaar voor iedereen;

61. is van mening dat onderwijs een prioriteit moet zijn bij ontwikkelingshulp, in het bijzonder in de minst ontwikkelde landen, en een belangrijke pijler van het partnerschap Afrika-EU; pleit ervoor in het kader van het nieuwe partnerschap prioriteit toe te kennen aan het opleiden van leraren en het versterken van onderwijsstructuren, met name in fragiele en door conflicten geteisterde landen; verzoekt om actie om voortijdig schoolverlaten tegen te gaan, met name in plattlandsgebieden, in het bijzonder door te zorgen voor adequate schoolkantines en sanitaire diensten; pleit voor de bevordering van beroepsopleiding; verzoekt staten aanzienlijk te investeren in infrastructuur en digitalisering zodat zoveel mogelijk kinderen uit plattlands- en stedelijke gebieden zich in het onderwijssysteem kunnen integreren;
62. benadrukt dat de belemmeringen moeten worden weggenomen waarmee meisjes worden geconfronteerd wanneer zij toegang willen krijgen tot onderwijs en opleiding die kwalitatief hoogwaardig, veilig en inclusief zijn, op alle niveaus en in alle situaties, met inbegrip van conflict- en humanitaire settings; beklemtoont dat “inclusief” onderwijs betekent dat het recht van alle kinderen, ongeacht hun geslacht, sociaaleconomische status, culturele achtergrond en godsdienst, op gelijke toegang tot onderwijs volledig wordt geëerbiedigd, met bijzondere aandacht voor gemarginaliseerde gemeenschappen en kinderen met een handicap;
63. beklemtoont dat er sterkere connecties nodig zijn tussen onderwijs, de ontwikkeling van vaardigheden en werk teneinde de volledige participatie van jongeren op de arbeidsmarkt mogelijk te maken, met name door digitale en groene vaardigheden standaard op te nemen in lesprogramma's; onderstreept dat kwalitatief hoogwaardig technisch en beroepsopleidingen cruciaal zijn voor de jongerenwerkgelegenheid en moeten worden aangemoedigd; pleit ervoor dialoog met de particuliere sector te bevorderen om aan te moedigen dat opleidingen worden afgestemd op de behoeften van de arbeidsmarkt;
64. pleit voor netwerkvorming tussen Afrikaanse en Europese universiteiten en voor het versnellen van kennisuitwisseling; verzoekt om meer mobiliteit tussen Noord en Zuid en tussen Zuid en Noord op het gebied van beroepsopleiding, beurzen en academische uitwisselingsprogramma's voor jongeren in Afrika en de EU, bijvoorbeeld via Erasmus en Erasmus voor jonge ondernemers, waarmee wordt beoogd nieuwe ondernemers te helpen de nodige vaardigheden te verwerven om een bedrijf te runnen;
65. betreurt dat in de mededeling van de Commissie de dimensie van het buitenlands cultureel beleid en de veelbelovende mogelijkheden dankzij een verdiepte culturele samenwerking tussen Europa en Afrika niet aan de orde komen; beklemtoont het belang van culturele dialoog tussen Europa en Afrika en is van mening dat via culturele betrekkingen en interculturele dialoog vertrouwen kan worden gekweekt en een gevoel van samenhang kan worden bevorderd binnen het partnerschap; pleit voor coördinatie tussen de diplomatieke en consulaire vertegenwoordigingen van de lidstaten, EU-delegaties en Europese en lokale belanghebbenden, en met het netwerk van nationale culturele instellingen van de EU voor de uitvoering van gemeenschappelijke projecten en gezamenlijke acties in derde landen, op basis van de beginselen van culturele betrekkingen, met bijzonder aandacht voor het kweken van wederzijds vertrouwen en begrip door middel van dialogen van mens tot mens tussen Europa en Afrika;

66. wijst erop dat met culturele samenwerking binnen de EU en met partnerlanden een wereldorde wordt bevorderd die is gebaseerd op vredeshandhaving en het bestrijden van extremisme en radicalisering door middel van interculturele en interreligieuze dialoog over democratie, de rechtstaat, vrijheid van meningsuiting, mensenrechten en fundamentele waarden;
67. benadrukt dat het Afrikaanse erfgoed en de Afrikaanse culturele identiteit, geschiedenis en kunst moeten worden bevorderd; pleit ervoor culturele goederen terug te geven aan Afrikaanse landen en de randvoorwaarden tot stand te brengen voor de permanente restitutie van Afrikaans erfgoed aan Afrika; verzoekt de EU en Afrika een “cultuur van herdenking” tot stand te brengen waarbinnen beide continenten overblijfselen van het koloniale verleden in de huidige betrekkingen kunnen aanmerken en kunnen onderhandelen over passende maatregelen om die weg te nemen;
68. wijst op de rijke linguïstische diversiteit van het Afrikaanse continent; verzoekt de EU en de lidstaten deze diversiteit in hun toekomstige betrekkingen te beschermen; beklemtoont nogmaals hoe belangrijk het is nauw samen te werken met UNESCO om de bescherming van de culturele en linguïstische diversiteit te waarborgen en gemeenschappelijke gronden voor samenwerking te vinden;

Partners voor een duurzame en inclusieve groei

69. wijst erop dat de Europese Unie sterke economische banden heeft met Afrikaanse staten en dat deze banden in de toekomst verder moeten worden versterkt om te zorgen voor een productieve transformatie van de regio en voor het opbouwen van veerkracht; wijst erop dat China zijn aanwezigheid in Afrika heeft versterkt, terwijl de EU-lidstaten slechts zeer selectieve belangstelling voor handel met en investeringen in Afrikaanse landen hebben getoond, wat verklaart waarom het handelsvolume tussen de EU en de meeste Afrikaanse landen nog steeds relatief beperkt is; benadrukt dat de EU haar economische partnerschap met Afrika op een geheel andere leest moet schoeien, wat betekent dat zij een nieuwe visie moet ontwikkelen waarin de EU en Afrika een voor beide partijen voordelig duurzaam partnerschap ontwikkelen, waarbij de economische, commerciële en handelsbetrekkingen worden geheroriënteerd naar solidariteit en samenwerking, en waarbij een eerlijke en ethische handel wordt gewaarborgd; onderstreept dat wezenlijke duurzame ontwikkeling in alle Afrikaanse landen een basisvoorwaarde voor dit partnerschap is; benadrukt in dit verband de noodzaak om investeringen te doen en gerichte steun te verlenen en de beleidscoherentie voor ontwikkeling te waarborgen;
70. onderstreept zijn overtuiging dat Afrika, een continent dat rijk is aan natuurlijke hulpbronnen, met dynamische en zich ontwikkelende economieën met een hoog groeipercentage, een toenemende middenklasse en een jonge en creatieve bevolking, een kansrijk continent is dat bij verschillende gelegenheden heeft aangetoond dat economische vooruitgang en ontwikkeling mogelijk zijn;
71. benadrukt hoe belangrijk het is rekening te houden met alle structurele oorzaken van en externe factoren die bijdragen aan de onveiligheid en armoede in Afrika door iets te

doen aan de onderliggende oorzaken van conflicten, honger, klimaatverandering, ongelijkheid, gebrek aan basisvoorzieningen en ongeschikte landbouwmodellen, en door politieke en inclusieve oplossingen voor conflicten te bevorderen en een alomvattende benadering toe te passen waarin bijzondere aandacht uitgaat naar het verlichten van het lijden van de meest kwetsbare segmenten van de bevolking;

72. wijst erop dat het belangrijk is de binnenlandse productie- en fabricagecapaciteit te versterken, omdat dit de afhankelijkheid van buitenlandse invoer zou helpen verlagen; onderstreept dat Afrika een industriële en infrastructurele transformatie behoeft die alleen mogelijk is door middel van grote duurzame investeringen waarbij publiek-private samenwerkingsverbanden een haalbare optie vormen om ontwikkeling te bevorderen; merkt op dat het Europees Fonds voor duurzame ontwikkeling (EFDO) investeringen moet financieren die inclusieve en duurzame economische en sociale ontwikkeling bevorderen, op basis van toegankelijkheid en het beginsel “universal design for all”, waarbij de tekortkomingen waarvan sprake is in de minst ontwikkelde landen moeten worden onderkend;
73. beklemtoont dat investeringen van de particuliere sector de lokale markt en bevolking ten goede moeten komen en gericht moeten zijn op segmenten die nauwelijks toegang hebben tot financiering, zodat de inclusiviteit van financiering voor gemarginaliseerde groepen kan worden gewaarborgd, bijvoorbeeld door middel van directe investeringen in lokale micro-, kleine en middelgrote ondernemingen (kmo's) en bedrijfsmodellen van de sociale economie, met name familiebedrijven;
74. pleit voor sterke monitoring- en evaluatiemechanismen om te garanderen dat deze doelstellingen worden verwezenlijkt; onderstreept dat het versterken van de positie van het maatschappelijk middenveld, teneinde een maatschappelijke partner bij de investeringen te betrekken, een essentieel aspect is van het beleid van de EU ten aanzien van en met de Afrikaanse landen;
75. wijst nogmaals op de bevindingen uit het recente beoordelingsverslag van het EFDO, die duiden op een gebrek aan bewijs voor het ontwikkelingspotentieel, de additionaliteit en de verantwoordelijkheid van landen met betrekking tot mechanismen voor gemengde financiering;
76. is ingenomen met het initiatief “pact met Afrika” van de G20, dat in 2017 werd opgestart ter bevordering van particuliere investeringen in Afrika, met inbegrip van investeringen in infrastructuur, en acht dit een geschikt platform om uitgebreide, gecoördineerde en landspecifieke hervormingsagenda's naar voren te brengen; is tevreden dat tot dusver twaalf Afrikaanse landen zich hebben aangesloten bij het initiatief;
77. onderstreept dat bij de samenwerking tussen de EU en Afrika op het gebied van handel en economie prioriteit moet worden toegekend aan regionale integratie op het Afrikaanse continent; verzoekt de Unie haar steun voor Afrikaanse integratiestrategieën te intensiveren en te garanderen dat er sprake is van consistentie tussen de continentale, regionale en nationale niveaus waarop deze worden uitgevoerd;
78. verzoekt de Commissie de ambities van Afrika voor een continentale vrijhandelszone te

ondersteunen; is ingenomen met de oprichting van het Afrikaanse continentale vrijhandelszone (AfCFTA) en onderstreept het enorme potentieel ervan als instrument om handel binnen Afrika en regionale integratie te bevorderen en de toegang van Afrika tot wereldwijde markten te verbeteren; onderstreept dat de AfCFTA mogelijkheden zou moeten bieden voor integratie die ten goede komt aan alle Afrikaanse bevolkingsgroepen, ook de meest gemarginaliseerde; wijst erop dat er qua ontwikkeling verschillen bestaan tussen Afrikaanse landen, waarmee rekening moet worden gehouden zodat de ongelijkheden niet groter worden; is van mening dat bij de steun van de EU aan de AfCFTA de nadruk moet liggen op de ontwikkeling van regelgevingskaders om een “race naar de bodem” met betrekking tot sociale en milieunormen te vermijden; is van mening dat de AfCFTA en de lopende inspanningen op het gebied van regionale integratie goede mogelijkheden bieden om het internationale investeringsregime in evenwicht te brengen door het meer verantwoord en rechtvaardig te maken en ervoor te zorgen dat het bijdraagt aan duurzame ontwikkeling;

79. benadrukt dat er in Afrika behoefte bestaat aan de oprichting en diversificatie van intracontinentale waardeketens zodat meer toegevoegde waarde kan worden gegenereerd in de Afrikaanse staten zelf; onderstreept de noodzaak om technische bijstand te bieden met betrekking tot grenssamenwerking en andere technische kwesties met het oog op de ontwikkeling van de regionale waardeketen; constateert dat er nog steeds aanzienlijke obstakels voor dit soort handel bestaan ten gevolge van tarifaire en niet-tarifaire belemmeringen, alsook ten gevolge van de gebrekkige infrastructuur en hoge transactiekosten; wijst derhalve op de noodzaak om fors te investeren in de vervoersinfrastructuur om de handel binnen Afrika te bevorderen;
80. benadrukt dat de EU en de Afrikaanse Unie een gemeenschappelijk belang hebben bij een stabiel en gereguleerd multilateraal handelssysteem waarvan de Wereldhandelsorganisatie (WTO) de centrale pijler vormt;
81. wijst erop dat het een van de grootste uitdagingen voor de ontwikkelingslanden is om via economische diversificatie op te klimmen in de mondiale waardeketen; dringt erop aan dat de EU geen handelsbeleid voert dat Afrikaanse landen in het algemeen verbiedt uitvoerheffingen op grondstoffen in te stellen, voor zover dit in overeenstemming is met de WTO-regels;
82. wijst erop dat vrije en eerlijke handel met het Afrikaanse continent cruciaal is om duurzame ontwikkeling te kunnen bevorderen en armoede te kunnen bestrijden; verzoekt de Commissie om het maatschappelijk middenveld op alle niveaus bij de politieke dialoog te betrekken, met name bij de voorbereiding, monitoring en evaluatie van handelsovereenkomsten; benadrukt dat economische partnerschapsovereenkomsten (EPO's) en het stelsel van algemene tariefpreferenties (SAP) belangrijke instrumenten zijn voor de handelsbetrekkingen tussen de EU en Afrika; dringt er echter bij de Commissie op aan afwijkende perspectieven met betrekking tot EPO's te erkennen en concrete oplossingen te zoeken om tegemoet te komen aan de punten van zorg van Afrikaanse landen, met name met betrekking tot hun prioriteit om regionale waardeketens te ontwikkelen en de handel binnen Afrika een impuls te geven; verzoekt nogmaals om een grondige analyse van de effecten van EPO's;

83. roept op tot het systematisch opnemen van bindende en afdwingbare mechanismen voor de tenuitvoerlegging van de hoofdstukken over mensenrechten, arbeids- en milieunormen in alle huidige en toekomstige EPO's, waarbij het benadrukt dat de overeenkomsten moeten aansluiten bij het ontwikkelingsbeleid en de SDG's, met name wat betreft hun effect op ontbossing, klimaatverandering en biodiversiteitsverlies;
84. merkt op dat Afrikaanse landen, hoewel zij meer dan 50 % van de begunstigden van het SAP uitmaken, goed zijn voor minder dan 5 % van de invoer van de EU in het kader van het SAP; verzoekt de Commissie economische spelers in de begunstigde landen bij te staan, onder meer om de oorsprongsregels goed toe te passen en technische belemmeringen weg te nemen; betreurt dat het SAP tot dusver niet heeft bijgedragen aan de economische diversificatie van de begunstigde landen in Afrika; verzoekt de Commissie opnieuw te overwegen om de lijst met producten die onder de SAP-verordening vallen, uit te breiden;
85. verzoekt de Commissie om, gezien het bewezen groeiende risico op de verspreiding van zoönotische pathogenen in Afrika, bij te dragen aan de toepassing in Afrikaanse landen van strengere sanitaire en fytosanitaire normen, mede met betrekking tot dierenwelzijn, door middel van samenwerking en dialoog op het gebied van regelgeving;
86. wijst erop dat particuliere investeringen en publiek-private partnerschappen essentieel zijn voor de verwezenlijking van de SDG's en voor de ontwikkeling van de lokale particuliere sector, dat ze verenigbaar moeten zijn met de mensenrechten, normen inzake fatsoenlijk werk en milieunormen, en ook met de internationale klimaatdoelstellingen en de groene transitie, en dat er in de eerste plaats mee tegemoet moet worden gekomen aan de financieringsbehoeften van zeer kleine ondernemingen en kmo's; is in dit verband ingenomen met de inspanningen van de Commissie om van de "Afrikaans-Europese alliantie" een centrale pijler van de economische betrekkingen tussen beide continenten te maken;
87. merkt op dat kmo's en familiebedrijven een belangrijke rol spelen in de ontwikkeling van lokale economieën; wijst erop dat kmo's een belangrijke aanjager zijn van werkgelegenheid en dat in Afrika meer dan 95 % van de bedrijven kmo is; is van mening dat in de strategie prioriteit moet worden toegekend aan ondernemerschap en toegang tot financiering, en dat tegelijkertijd een betrouwbaar zakelijk klimaat tot stand moet worden gebracht; is voorts van mening dat steun voor de lokale particuliere sector doorslaggevend zal zijn in het herstel na COVID-19; wijst op de kansen van het Uitvoerend Agentschap voor kleine en middelgrote ondernemingen (Easme) van de EU om de samenwerking tussen bedrijven te bevorderen en joint ventures met Afrikaanse ondernemingen te promoten, hetgeen niet alleen de zichtbaarheid van zakelijke kansen verder zou doen toenemen, maar ook de broodnodige toegang tot financiering en technologie via een overdracht van knowhow zou bevorderen;
88. beklemtoont dat een partnerschap Afrika-EU met betrekking tot de particuliere sector sterke bepalingen inzake verantwoorde financiering moet omvatten; herinnert eraan dat nog steeds aanzienlijke vorderingen moeten worden gemaakt om misbruik door bedrijven te voorkomen en benadrukt daarom dat waarborging van de eerbiediging van de beginselen van maatschappelijk verantwoord ondernemen, mensenrechten en

ecologische due diligence duidelijk moet worden aangemerkt als topprioriteit van het partnerschap EU-Afrika;

89. benadrukt dat Europese bedrijven verantwoordelijkheid dragen voor hun toeleveringsketens; verzoekt de Commissie om een ambitieus wetgevingsvoorstel betreffende bindende verplichtingen op het gebied van mensenrechten en sociale rechten voor bedrijven uit de EU op het gebied van mensenrechten en milieubescherming voor te stellen; dringt er bij de Commissie op aan om bij de ontwikkeling van dergelijke voorstellen ervoor te zorgen dat deze van toepassing zijn op de gehele toeleveringsketen en voldoen aan de OESO-richtsnoeren inzake sociale verantwoordelijkheid en mensenrechten in de handel en dat zij verenigbaar zijn met de WTO-regels, en dat de voorstellen na een zorgvuldige beoordeling functioneel worden bevonden en van toepassing zijn op alle actoren op de markt, met inbegrip van kmo's, en bepalingen bevatten die de toegang van benadeelde partijen tot de rechter faciliteren;
90. benadrukt dat particuliere investeringen met een hefboomeffect een aanvulling moeten vormen op, en niet in de plaats mogen komen van, de toezegging van ontwikkelde landen om 0,7 % van hun bruto nationaal inkomen (bni) aan ontwikkelingshulp te besteden, waarbij 0,15-0,2 % moet worden gereserveerd voor de minst ontwikkelde landen;
91. is van oordeel dat de strategie EU-Afrika ook maatregelen moet omvatten voor de verlening van bijstand aan Afrikaanse landen zodat zij hun minerale rijkdommen kunnen omzetten in reële ontwikkelingsresultaten; pleit voor de beoordeling van de doeltreffendheid van de bestaande maatregelen, onder meer met het oog op de bedenkelijke exploitatie van Afrika door China en Rusland; verzoekt de Commissie en de Afrikaanse partners van de EU de maatregelen die vereist zijn op grond van de verordening inzake conflictmineralen⁷ probleemloos in te voeren en onverwijld de lijst bekend te maken van bedrijven buiten de EU die de vereisten van de verordening niet naleven; vestigt de aandacht op de sterke punten van Europa (transparantie, hoogwaardige goederen en diensten, en democratisch bestuur) en vertrouwt erop dat de aantrekkingskracht van die fundamentele waarden een overtuigend alternatief biedt voor autoritaire modellen;
92. merkt op dat het belangrijk is de visie voor de mijnbouw in Afrika uit te voeren die in 2009 door Afrikaanse staatshoofden en regeringsleiders werd goedgekeurd ter waarborging van de transparante, billijke en optimale exploitatie van delfstoffen;
93. herinnert eraan dat de mijnbouwsector een belangrijke rol speelt in de economie van verschillende Afrikaanse landen en gekoppeld is aan een ongelijke onderlinge afhankelijkheid van hulpbronnen in vergelijking met Europa, die gecorrigeerd moet worden door de illegale uitstroom van belastinginkomsten en royalty's in de mijnbouwsector aan te pakken met behulp van de transparantierichtlijn⁸ en de

⁷ Verordening (EU) 2017/821 van het Europees Parlement en de Raad van 17 mei 2017 tot vaststelling van verplichtingen inzake passende zorgvuldigheid in de toeleveringsketen voor Unie-importeurs van tin, tantaal en wolfram, de overeenkomstige ertsen, en goud uit conflict- en hoogrisicogebieden, PB L 130 van 19.5.2017, blz. 1.

⁸ Richtlijn 2013/50/EU van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2013, PB L 294 van 6.11.2013, blz. 13.

jaarrekeningrichtlijn⁹;

94. geeft uiting aan zijn bezorgdheid over het groeiende aantal zaken van geschillenbeslechting tussen investeerders en staten (ISDS) die tegen Afrikaanse staten worden aangespannen, met name door Europese bedrijven; roept de regeringen en bedrijven in de EU op om af te zien van het gebruik van ISDS en om een einde te maken aan het grote aantal ISDS-zaken dat tegen Afrikaanse landen is aangespannen;
95. is van mening dat dit partnerschap ondernemerschap onder vrouwen en jongeren in plattelands- en stedelijke gebieden moet stimuleren en dat het met dit doel voor ogen essentieel is gelijke toegang tot economische en productieve middelen zoals financiële diensten en landrechten te bevorderen; pleit voor de ontwikkeling van uitwisselingen tussen Afrikaanse en Europese vrouwelijke ondernemers via platforms die netwerkvorming, het delen van ervaring en de productie van gezamenlijke projecten mogelijk maken;
96. wijst erop dat de positie van vrouwen kan worden versterkt door middel van krachtige bepalingen betreffende gender en handel in handelsovereenkomsten; verzoekt de Commissie in dit verband om de Afrikaanse Unie bij te staan bij de tenuitvoerlegging van haar strategie voor gendergelijkheid en empowerment, en om maatregelen vast te stellen die bijdragen aan de verwezenlijking van gendergelijkheid bij de uitvoering van haar handelsovereenkomsten met Afrikaanse landen;
97. wijst op de enorme begrotingsbeperkingen van Afrika waardoor het continent de sociaaleconomische consequenties van de pandemie niet goed kan opvangen; wijst erop dat sommige Afrikaanse landen meer geld uitgeven aan de aflossing van schulden dan aan gezondheidszorg; is van mening dat zorgvuldig aandacht moet worden besteed aan het verminderen van onhoudbare schuldenlasten die tot gevolg hebben dat niet voldoende kan worden geïnvesteerd in publieke diensten en welvaartsbevorderende maatregelen; neemt kennis van de aankondiging van de G20 over een tijdelijk moratorium op schuldaflossingen voor de zwakste ontwikkelingslanden, als een eerste stap in de goede richting; herhaalt zijn oproep aan particuliere schuldeisers om onder vergelijkbare voorwaarden aan het initiatief deel te nemen en moedigt de G20, het Internationaal Monetair Fonds (IMF) en de Wereldbank, alsook de multilaterale ontwikkelingsbanken, aan om verder te gaan met de schuldverlichting en de mogelijkheden voor de opschorting van de aflossing van schulden verder te onderzoeken; pleit in bredere zin voor het opzetten van een multilateraal mechanisme voor het herschikken van schulden om de effecten van de crisis te kunnen opvangen en met het oog op de financieringsvereisten van de Agenda 2030 voor duurzame ontwikkeling; benadrukt dat maatregelen voor schuldverlichting moeten worden gekoppeld aan extra ontwikkelingshulp en dat prioriteit moet worden toegekend aan op subsidies gebaseerde financiering als standaardoptie, met name voor de minst ontwikkelde landen;
98. wijst erop hoe belangrijk het is Afrikaanse landen te ondersteunen bij het vergroten van hun vermogen om binnenlandse middelen te mobiliseren, teneinde de investeringen in

⁹ Richtlijn 2013/34/EU van het Europees Parlement en van de Raad van 26 juni 2013 betreffende de jaarlijkse financiële overzichten, geconsolideerde financiële overzichten en aanverwante verslagen van bepaalde ondernemingsvormen, PB L 182 van 29.6.2013, blz. 19.

universele, publieke basisvoorzieningen te vergroten; wijst erop dat het bedrag aan illegale financiële stromen, in totaal ongeveer 50 miljard USD per jaar, twee keer zo hoog is als de ontwikkelingshulp die Afrikaanse landen ontvangen en dat deze stromen dramatische gevolgen hebben voor de ontwikkeling en het bestuur van het continent; verzoekt de EU de Afrikaanse partners te helpen het bestuur te verbeteren, corruptie te bestrijden, de transparantie omtrent hun financiële en belastingstelsels te vergroten en adequate regelgevings- en monitoringmechanismen op te zetten;

99. raadt de EU en AU aan de bestaande nationale en internationale anticorruptie-instrumenten efficiënter te gebruiken en te handhaven, en nieuwe technologieën en digitale diensten in te zetten; verzoekt de EU een streng regelgevingskader inzake corruptie vast te stellen;

Partners voor een Green Deal AU-EU

100. herinnert eraan dat Afrikaanse landen en hun bevolking bijzonder hard worden getroffen door de negatieve effecten van klimaatverandering; wijst erop dat in 2019 volgens het Centrum voor Onderzoek van de Epidemiologie bij Rampen (CRED) nagenoeg 16,6 miljoen Afrikanen werden getroffen door extreme weersomstandigheden, wat neerkomt op 195 % meer dan in 2018; onderstreept dat klimaat en milieubescherming centraal moeten staan binnen het partnerschap, in overeenstemming met de Overeenkomst van Parijs en het Verdrag inzake biologische diversiteit waartoe de EU zich heeft verbonden; herinnert aan zijn verzoek om 45 % van de begroting van het toekomstige NDICI aan deze doelstellingen te wijden;
101. uit zijn bezorgdheid over het feit dat klimaatverandering stappen voorwaarts qua menselijke ontwikkeling teniet kan doen en ongunstig is voor de ontwikkelingsvooruitzichten van fragiele Afrikaanse lagelonenlanden, en waarschuwt dat dit destabilisatie, geweld en conflict tot gevolg kan hebben; beklemtoont dat de EU Afrikaanse landen concrete, voorspelbare en verantwoordelijke financiële en technische langetermijnondersteuning moet bieden zodat zij hun strategieën voor aanpassing aan de klimaatverandering (onder meer door middel van projecten op het gebied van duurzame landbouw, op ecosystemen gebaseerde aanpassing en duurzame steden) en voor beperking van de klimaatverandering, met bijzondere aandacht voor rampenpreventie en achtergestelde gemeenschappen, kunnen versterken;
102. onderstreept de cruciale rol van waterdiplomatie, aangezien het risico bestaat dat water als gevolg van de klimaatverandering een nog schaarsere hulpbron wordt; onderstreept dat er doeltreffendere klimaatdiplomatie nodig is om de samenhang tussen het binnenlands, buitenlands en internationaal klimaatbeleid te bevorderen;
103. pleit ervoor Afrikaanse landen met EU-steun te helpen hun nationaal bepaalde bijdragen (NDC's) te verwezenlijken en hun ambitieniveau in dit opzicht te verhogen in het kader van de Overeenkomst van Parijs en het kader van Sendai, en hierbij te garanderen dat ze over toereikende financiering beschikken voor aanpassing aan en beperking van de klimaatverandering, verliezen en schade en voor hun nationale biodiversiteitsstrategieën en actieplannen; benadrukt dat het toekomstige partnerschap EU-Afrika, om te waarborgen dat dergelijke steun doelmatig is, moet zijn gebaseerd op de beginselen van gemeenschappelijke maar gedifferentieerde verantwoordelijkheid en

beleidscoherentie voor duurzame ontwikkeling, terwijl moet worden gewaarborgd dat de groene transitie rechtvaardig en inclusief is;

104. benadrukt dat aanpassingsstrategieën een overstap op een model van op de natuur gebaseerde oplossingen moet aanmoedigen in Afrikaanse landen; pleit voor het bevorderen van een inclusieve betrokkenheid van belanghebbenden bij onder meer de ontwikkeling en uitvoering van NDC's, nationale aanpassingsplannen en nationale plannen voor landbouwinvesteringen;
105. beklemtoont het unieke perspectief en de specifieke behoeften van kleine insulaire ontwikkelingslanden op het gebied van aanpassing aan en beperking van de klimaatverandering;
106. beklemtoont voorts dat een genderdimensie moet worden geïntegreerd in klimaatmaatregelen met het oog op de specifieke consequenties die klimaatverandering en aantasting van het milieu hebben voor vrouwen en meisjes; verzoekt de Afrikaanse en Europese partners in het toekomstige partnerschap EU-Afrika meer aandacht te besteden aan de rol die vrouwen kunnen spelen door hun gemeenschappen naar duurzamere praktijken te leiden en deel te nemen aan besluitvorming inzake aanpassing aan en beperking van de klimaatverandering;
107. verzoekt om de spoedige oprichting van een "Green Deal-diplomatie" met een taskforce voor de externe dimensie daarvan, die, aan de hand van een benadering op meerdere niveaus waarbij diverse belanghebbenden, waaronder lokale overheden en maatschappelijke organisaties, worden betrokken, aanbevelingen moet opstellen voor een Green Deal AU-EU; is van mening dat deze deal met name de vaststelling moet bevorderen van regelgevingskaders die de transitie naar een groene economie, de ontwikkeling van een circulaire economie en het scheppen van banen in duurzame sectoren mogelijk maken;
108. onderstreept het belang van regionale samenwerking en samenwerking via technische bijstand en de uitwisseling van informatie en goede praktijken; beklemtoont het belang van een betere communicatie omtrent toekomstige risico's met betrekking tot het klimaat en rampen en van de bevordering van de legale overdracht van klimaatvriendelijke technologieën; verzoekt de EU hiertoe de vaststelling te bevorderen van een verklaring inzake intellectuele eigendomsrechten en klimaatverandering, vergelijkbaar met de Verklaring van Doha uit 2001 over de Trips-overeenkomst en volksgezondheid;
109. onderstreept de noodzaak van een duurzaam innovatiebeleid en van projecten die Afrikaanse landen in staat stellen een "sprong voorwaarts" te maken en oudere technologieën die meer vervuilen achter zich te laten met het specifieke doel van ecologische en sociale duurzaamheid, en roept in dit verband op tot een onderzoek naar de wijze waarop een dergelijke sprong voorwaarts kan bijdragen aan deze doelstellingen in de Afrikaanse staten;
110. wijst erop dat Afrika een uitzonderlijke biodiversiteit herbergt; uit zijn ernstige bezorgdheid over de overexploitatie van natuurlijke hulpbronnen en de effecten van een verminderde biodiversiteit op de niveaus van weerbaarheid; is met name gealarmeerd

over de toenemende ontbossing in Afrika; herinnert eraan dat de vernietiging van de Afrikaanse tropische bossen een onomkeerbaar verlies is van biodiversiteit en koolstofopslagcapaciteit, alsook van de habitat en leefwijzen van de inheemse gemeenschappen die in de bossen wonen; herinnert eraan dat bossen aanzienlijk bijdragen tot de verwezenlijking van de klimaatdoelstellingen, de bescherming van de biodiversiteit en het voorkomen van woestijnvorming en extreme bodemerrosie;

111. pleit ervoor rekening te houden met het verband tussen volksgezondheid en biodiversiteit, in overeenstemming met de “één gezondheid”-benadering; is verheugd over de aankondiging van het NaturAfrica-initiatief, waarmee wordt beoogd wilde dieren en ecosystemen te beschermen, en de herziening van het actieplan tegen de handel in wilde dieren; benadrukt dat het NaturAfrica-initiatief moet worden ontwikkeld in onderling overleg met alle belanghebbenden, met bijzondere aandacht voor de rechten van lokale gemeenschappen, inheemse volkeren en vrouwen; is van mening dat het initiatief Afrikaanse overheden en de lokale bevolking moet helpen de belangrijkste rechtstreekse oorzaken van biodiversiteitsverlies en aantasting van het milieu holistisch en systematisch aan te pakken, onder meer door goed beheerde netwerken van beschermde gebieden ondersteuning te bieden; dringt er bij de EU en Afrika op aan de rechten van inheemse volkeren op eigendom en beheer van hun land en natuurlijke rijkdommen, zoals neergelegd in de Verklaring over de rechten van inheemse volken van de VN en Verdrag nr. 169 van de Internationale Arbeidsorganisatie, te erkennen en beschermen en het beginsel van vrije, voorafgaande en geïnformeerde toestemming te eerbiedigen;
112. pleit ervoor voldoende middelen toe te wijzen voor de uitvoering van de aanbevelingen van de studie van de Commissie uit 2015 getiteld “Larger than elephants: Inputs for an EU strategic approach to wildlife conservation in Africa” en de studie uit 2019 getiteld “Study on the interaction between security and wildlife conservation in sub-Saharan Africa”;
113. is van mening dat instandhoudingsinspanningen die bijvoorbeeld zijn gericht op bossen, wilde dieren en mariene en kustecosystemen moeten worden geïntensiveerd door regelgevingskaders, voldoende middelen en wetenschappelijke gegevens te benutten, en dat zij gepaard moeten gaan met acties om ecosystemen te herstellen en beheren; verzoekt de EU en Afrika tijdens de 15e Conferentie van de Partijen bij het Verdrag inzake biologische diversiteit een voortrekkersrol te spelen bij de sluiting van een ambitieuze mondiale overeenkomst;
114. wijst erop dat oceanen de grootste bronnen van eiwitten wereldwijd zijn; wijst erop hoe belangrijk het is toe te werken naar een betere governance van oceanen, onder meer met betrekking tot de ontwikkeling van visserij en duurzame aquacultuur en een blauwe economie, aangezien dat vectoren van ontwikkeling zijn; beklemtoont dat het ondernemen van actie tegen illegale, niet-aangegeven en niet-gereguleerde visserij een prioriteit moet zijn zodat de milieueffecten kunnen worden beperkt en de duurzaamheid van visbestanden en het inkomen van vissers kunnen worden gewaarborgd;
115. verzoekt de Commissie specifiek toezicht te houden op activiteiten die verband houden met industriële visserij, aangezien deze een bedreiging kunnen vormen voor de

bestanden die beschikbaar zijn voor de lokale bevolking die gebruikmaakt van traditioneel visgerei en de goede ecologische status van visbestanden kunnen verstoren;

116. wijst erop dat Afrika de minst geëlektrificeerde regio ter wereld is en benadrukt dat de toegang tot energie op het Afrikaanse continent niet uniform is; merkt op dat toegang tot betaalbare, betrouwbare, duurzame en moderne energie essentieel is voor economische en sociale ontwikkeling, ook in plattelandsgebieden; pleit ervoor het potentieel van Afrika voor de productie van hernieuwbare energie te ontwikkelen;
117. moedigt de EU en de lidstaten derhalve aan samenwerking met Afrikaanse partners in de sectoren energie en klimaat te bevorderen en intensiveren overeenkomstig de doelstellingen van de Green Deal; moedigt de Commissie aan met een ambitieus plan te komen voor de uitvoering van een partnerschap voor duurzame energie; merkt in dit kader op dat hernieuwbare energie en energie-efficiëntie cruciale elementen zijn om de kloof met betrekking tot de toegang tot energie op het Afrikaanse continent te dichten en tegelijkertijd te garanderen dat de koolstofdioxide-uitstoot voldoende wordt verminderd; verzoekt de EU en de respectieve Afrikaanse landen mogelijkheden voor wederzijds gunstige energiepartnerschappen voor de productie van waterstof uit hernieuwbare energiebronnen te benutten;
118. benadrukt hoe belangrijk het is investeringen te kanaliseren naar een koolstofvrije economie door hernieuwbare energiebronnen te ontwikkelen en de overdracht van technologie te bevorderen, met inbegrip van gedecentraliseerde energieproductie, kleinschalige hernieuwbare energie en technologieën op basis van zonne-energie waarmee tegemoet kan worden gekomen aan de lokale vraag naar energie, onder meer met betrekking tot infrastructuur en connectiviteit;
119. onderstreept dat de verstedelijking van het Afrikaanse continent mogelijkheden biedt om stedelijke planning anders vorm te geven en oplossingen voor duurzame steden toe te passen, dat op dit gebied een intensievere dialoog moet worden gevoerd met lokale en regionale overheden en dat meer moet worden samengewerkt en beste praktijken moeten worden uitgewisseld tussen de twee continenten, in het bijzonder met betrekking tot groene infrastructuur, op ecosystemen gebaseerde benaderingen, afvalbeheer en sanitaire systemen, waarbij extra moeite moet worden gedaan om jongeren en gemarginaliseerde groepen te betrekken; pleit ervoor de ontwikkeling te ondersteunen van duurzaam stedelijk vervoer waarmee wordt beoogd de inclusie en toegankelijkheid in gemeenschappen te verbeteren, met inbegrip van vervoer naar scholen en medische centra;

Partners voor een duurzame en veerkrachtige landbouw

120. wijst erop dat de landbouw- en de levensmiddelensector in cruciaal zijn voor de economie en voor het bieden van behoorlijke en duurzame arbeidskansen op het platteland; onderstreept het feit dat het hierbij in de meeste gevallen gaat om kleine bedrijven en familiebedrijven; wijst erop dat het belangrijk is te zorgen voor een bevordering en verbetering van de maatregelen en hulpmiddelen ter ondersteuning van een verbetering van de kwaliteit en spreiding van de producten, een duurzame modernisering van de landbouwpraktijken, veilige arbeidsomstandigheden en maatregelen ter vergroting van de weerbaarheid van boeren; is van mening dat de

ontwikkeling van een duurzame landbouwsector en van plattelandsgebieden centraal moet staan in de betrekkingen tussen de EU en Afrika;

121. verwelkomt het feit dat in het nieuwe partnerschap EU-Afrika wordt gepleit voor de ontwikkeling van milieuvriendelijke landbouwpraktijken; wijst erop dat het vermogen van de agro-ecologie om de economische, ecologische en sociale duurzaamheidsaspecten te combineren is erkend in belangrijke IPPC- en IPBES-rapporten en in de door de Wereldbank en de FAO geleide Internationale beoordeling van landbouwkennis, wetenschap en technologie voor ontwikkeling (IAASTD); benadrukt dat het belangrijk is zowel in nationaal beleid als in internationale fora agro-ecologie, agrobosbouw, lokale productie en duurzame voedselsystemen te bevorderen met bijzondere aandacht voor de ontwikkeling van korte toeleveringsketens, zodat voedsel- en voedingszekerheid voor iedereen kan worden gegarandeerd en de duurzame productiviteit en weerbaarheid tegen klimaatverandering van de landbouwsector kunnen worden vergroot;
122. roept de EU op om rekening te houden met de conclusies van de Taskforce voor het Afrikaanse platteland betreffende de noodzaak van investeringen in voedselketens in Afrika, waarbij de nadruk moet liggen op producten met een toegevoegde waarde; verzoekt de EU en de lidstaten actief samen te werken met Afrikaanse partners om synergieën tot stand te brengen tussen het beleid met betrekking tot de strategie EU-Afrika en het Green Deal-beleid, in het bijzonder de externe dimensie van de “van boer tot bord”-strategie;
123. onderstreept het feit dat het gebruik van pesticiden in de intensieve landbouw in Afrika gevolgen kan hebben voor de gezondheid van werknemers die weinig toegang hebben tot opleidingen op het gebied van gewasbescherming en gezondheidszorg, en bovendien milieuschade kan aanrichten; dringt aan op onderwijs en opleiding op het gebied van duurzame gewasbeschermingsmethoden en alternatieven voor pesticiden en op een minimale blootstelling aan gevaarlijke stoffen; hekelt het feit dat de EU twee maten twee gewichten hanteert met betrekking tot pesticiden, door toe te staan dat gevaarlijke stoffen die in de EU verboden zijn, worden uitgevoerd naar Afrikaanse landen en andere derde landen; vraagt daarom een wijziging van de huidige EU-regels om deze juridische incoherentie weg te nemen, in overeenstemming met het Verdrag van Rotterdam van 1998 en de Green Deal;
124. is ernstig bezorgd over de grote afhankelijkheid van Afrikaans staten van de invoer van voedingsproducten, met name uit de Europese Unie, met name wanneer deze invoer bestaat uit gesubsidieerde producten waarvan de lage prijs schadelijke concurrentie vormt voor kleinschalige landbouw in Afrika;
125. is bezorgd over de door het gemeenschappelijk landbouwbeleid gesteunde uitvoer van Europees melkpoeder naar West-Afrika, die sinds de afschaffing van de melkquota door de EU in 2015 is verdrievoudigd en rampzalige gevolgen heeft voor lokale veehouders en boeren, die hiermee niet kunnen concurreren; verzoekt de Commissie om samen met de Afrikaanse regeringen en belanghebbenden naar oplossingen voor dit probleem te zoeken;
126. wijst erop dat de honger en voedselonzekeerheid wereldwijd weer toenemen en dat deze

trend zich zal doorzetten tenzij spoedig actie wordt ondernomen, en dat Afrika wat betreft de doelstelling om honger in 2030 uit te bannen (SDG 2) absoluut niet op schema ligt; wijst erop dat het uitbannen van alle vormen van ondervoeding en SDG 2 als prioriteiten moeten worden beschouwd in het nieuwe partnerschap, en dat hierbij bijzondere aandacht moet uitgaan naar personen in de meest kwetsbare situaties;

127. benadrukt dat COVID-19 en de hieruit voortvloeiende economische crisis en sluiting van grenzen, sprinkhanenplagen en woestijnvorming de toch al problematische situatie met betrekking tot voedsel in Afrika hebben verslechterd en de kwetsbaarheden van het wereldwijde voedselsysteem hebben blootgelegd; onderstreept het potentieel van lokale en regionale markten om de huidige tekortkomingen van het voedselsysteem te corrigeren;
128. pleit ervoor bij de inspanningen op het gebied van landbouw in het kader van het partnerschap EU-Afrika prioritaire aandacht te besteden aan het waarborgen van het recht van Afrikaanse landen op voedselsoevereiniteit, het vergroten van hun voedselzekerheid en het vergroten van hun capaciteit om tegemoet te komen aan de voedingsbehoeften van hun bevolking;
129. onderstreept hoe belangrijk het is het platteland te transformeren en lokale, regionale en transparante waardeketens te versterken teneinde duurzame banen te creëren, mensenrechtenschendingen te voorkomen en klimaatverandering te beperken; benadrukt dat jongeren en vrouwen moeten worden ondersteund, in het bijzonder door middel van opleiding, toegang tot krediet en toegang tot markten; pleit ervoor hen te betrekken bij het formuleren van landbouwbeleid en collectieve acties via organisaties van kleine producenten te steunen;
130. benadrukt de essentiële rol die Afrikaanse vrouwen spelen in landbouw- en plattelandseconomieën op het Afrikaanse continent, in het bijzonder met betrekking tot voedselveiligheid; herinnert eraan dat het werk in de landbouw in Afrika bijna voor de helft wordt verricht door vrouwen, terwijl vrouwelijke landbouwers vaak kleinschalige of zelfvoorzieningslandbouw beoefenen, zonder de nodige toegang tot informatie, kredieten, land, middelen of technologie; pleit ervoor stappen voorwaarts te maken met betrekking tot de erfrechten van vrouwen en meisjes en verzoekt de EU partnerlanden op dit gebied te ondersteunen, met name wat betreft de erkenning van de volledige rechten van vrouwen op grondbezit;
131. benadrukt dat vrouwen die werkzaam zijn in de zelfvoorzienende landbouw als gevolg van de krachtige bescherming van nieuwe plantensoorten op grond van het Internationaal Verdrag tot bescherming van kweekproducten (UPOV) in handelsakkoorden, met bijkomende belemmeringen bij het behoud van de voedselsoevereiniteit worden geconfronteerd;
132. wijst erop dat het belangrijk is kleine landbouwbedrijven, nomadische veeteelt en andere traditionele/lokale voedselsystemen te ondersteunen zodat zij weerbaarder worden en beter kunnen bijdragen aan de voedselzekerheid, het duurzaam beheer van hulpbronnen en het behoud van de biodiversiteit;
133. pleit ervoor aandacht te besteden aan spanningen tussen gevestigde

landbouwgemeenschappen en nomadische gemeenschappen, met name in regio's met overlappende etnisch-religieuze conflicten;

134. onderstreept het belang van onderzoek en innovatie om duurzame landbouwpraktijken en productieve landbouwecosystemen en voedselsystemen in droge gebieden aan te moedigen; pleit er in dit opzicht voor in het kader van een rechtvaardige transitie de Afrikaanse traditionele kennis meer te benutten, met name op het gebied van landbouwpraktijken, visserij en de bescherming van bossen, zodat de positie van Afrikaanse volkeren en lokale gemeenschappen kan worden versterkt;
135. moedigt uitwisselingen van kennis en beste praktijken aan tussen Europese en Afrikaanse landbouwers en, in het bijzonder, contacten tussen jonge landbouwers, vrouwen en vertegenwoordigers van plattelandsgemeenten op het gebied van duurzame productiemethoden en bescherming van biodiversiteit, onder meer via verenigingen;
136. is ingenomen met het voorstel van de Taskforce voor het Afrikaanse platteland met betrekking tot de instelling van een Europees-Afrikaans jumelageprogramma waarin landbouworganen van EU-lidstaten en van partnerlanden in Afrika worden gekoppeld, met als doel het uitwisselen van duurzame beste praktijken en het bevorderen van betrekkingen tussen sterk betrokken, soortgelijke partners;
137. benadrukt dat het belangrijk is dat in het partnerschap EU-Afrika wordt ingegaan op de bescherming en bevordering van het recht van lokale gemeenschappen op toegang tot en beheer van natuurlijke hulpbronnen als land en water; hekelt het feit dat landroof in Afrika schering en inslag is; herinnert eraan dat dit een gewelddadige praktijk is die voedselsoevereiniteit ondermijnt en het voortbestaan van Afrikaanse plattelandsgemeenschappen bedreigt; benadrukt het belang van de introductie van een inclusief proces gericht op de waarborging van de effectieve deelname van maatschappelijke organisaties en lokale gemeenschappen in de ontwikkeling, uitvoering en monitoring van beleidsmaatregelen en acties met betrekking tot landroof; vraagt dat in alle projecten ter bescherming van landrechten, inclusief in het kader van handel, de vrijwillige richtsnoeren voor een verantwoord beheer van grondbezit, visgronden en bossen in het kader van de nationale voedselzekerheid (VGGT) worden nageleefd en dat maatregelen worden genomen om ervoor te zorgen dat projecten niet de landrechten in gevaar brengen van kleine boeren;
138. betreurt het gebrek aan erkenning van het strategisch belang van weidegrond, dat ongeveer 43 % van het Afrikaanse grondoppervlak vormt en dus een belangrijke koolstofput vormt; roept de Commissie op tezamen met lokale gemeenschappen en lokale belanghebbenden een strategie te ontwikkelen om volledig gebruik te maken van dit potentieel door middel van duurzaam begrazingsbeheer, bijvoorbeeld door veehouders;
139. stelt vast dat bijvoorbeeld beweidingsrechten en gemeenschapsweiden traditionele landgebruiksrechten vormen, die op gewoonterecht berusten en niet op gesecuritiseerde eigendomsrechten; benadrukt evenwel het feit dat bescherming van deze gewoonterechtelijke rechten van essentieel belang is voor de plattelandsbevolking;

Partners voor de bevordering van inclusie en ontwikkeling via digitalisering

140. benadrukt dat de digitale transformatie enorme kansen biedt om sprongen voorwaarts te maken met betrekking tot de toegang tot onderwijs, opleiding, werk en gezondheidszorg, de modernisering van de landbouwsector, het vermogen van de publieke sector om digitale diensten zoals e-ID, e-gezondheid en e-overheid te leveren en de deelname aan politieke besluitvorming, mensenrechten en de vrijheid van meningsuiting, maar dat deze transformatie ook de democratie kan ondermijnen, een bedreiging kan vormen voor de burger- en mensenrechten en tot meer ongelijkheid kan leiden; benadrukt dat de digitale transformatie moet bijdragen aan betaalbare, gelijkwaardige en inclusieve toegang tot het internet en het gebruik en de ontwikkeling van diensten op basis van digitale technologie die voldoen aan de relevante internationale en nationale normen en richtsnoeren;
141. benadrukt dat naar behoren rekening moet worden gehouden met de digitale kloof; onderstreept dat prioriteit moet worden toegekend aan internetverbindingen voor de meerderheid van de gemarginaliseerde Afrikaanse gemeenschappen zodat kan worden voorkomen dat er een enorme kloof ontstaat tussen de bevolking op het platteland en in steden; is van mening dat het noodzakelijk is de digitale genderkloof te dichten teneinde een daadwerkelijk inclusieve digitale transformatie mogelijk te maken; moedigt vrouwen en meisjes aan hun potentieel met betrekking tot nieuwe technologie volledig te ontwikkelen;
142. wijst op de negatieve effecten die onlinegeweld tegen vrouwen en meisjes en seksistische haatzaaiende uitlatingen, cyberpesten, vreemdelingenhaat, desinformatie en stigmatisering kunnen hebben op de sociale inclusie en verzoekt Afrikaanse en Europese partners dergelijke kwesties binnen het partnerschap EU-Afrika aan te pakken; benadrukt dat moet worden gegarandeerd dat digitaal onderwijs en digitale geletterdheid holistisch zijn en dat onder meer aandacht wordt besteed aan “soft skills” en transversale vaardigheden als kritisch denken en intercultureel begrip;
143. benadrukt dat de productie van elektronisch afval wereldwijd uitdagingen oplevert voor de uitvoering van de Agenda 2030, met name op het gebied van gezondheid en milieu; verzoekt de EU en Afrika zich nog meer in te spannen om verantwoorde investeringen te bevorderen om de productie van elektronisch afval tot een minimum te beperken, het illegaal dumpen en de onjuiste verwerking van elektronisch afval te voorkomen, een efficiënt gebruik van hulpbronnen en recycling te bevorderen en werkgelegenheid te scheppen in de opknap- en recyclingsectoren;
144. ondersteunt de digitalisering en modernisering van het openbaar bestuur van Afrikaanse staten, met name met het oog op de ontwikkeling van betrouwbare registers van de burgerlijke stand, het verstrekken van beveiligde identiteitsbewijzen, en de bevordering van de uitwisseling van gegevens; benadrukt dat alle uitgewisselde gegevens onder de betreffende gegevensbeschermings- en privacywetgeving moeten vallen; verzoekt de EU nauw samen te werken met de Afrikaanse staten bij het ontwikkelen van mondiale normen voor gegevensbescherming, hetgeen zal helpen om de criminaliteit aan te pakken en elkaars economieën te versterken;
145. beklemtoont dat innovatie noodzakelijk is om de duurzameontwikkelingsdoelstellingen en de groene transitie te verwezenlijken; dringt erop aan dat onderzoek en innovatie, evenals de toegankelijkheid en bruikbaarheid van digitale diensten, met het

partnerschap worden ondersteund om cohesie en sociale inclusie te bevorderen; herinnert er echter aan dat er geen sprake kan zijn van een digitale transformatie zonder toegang tot energie en dat de onregelmatige aanlevering van energie in plattelandsgebieden een aanzienlijke belemmering vormt voor de toegang tot digitale diensten;

146. benadrukt dat de COVID-19-crisis een gedwongen versnelling van de digitale transformatie in Afrika in werking heeft gezet; staat positief tegenover het streven van de AU een digitale interne markt op te zetten; verzoekt de EU de ontwikkeling van een Afrikaanse digitale industrie en de vaststelling van een passend regelgevingskader voor de ontwikkeling van onlinehandel en gegevensbescherming op basis van de hoogst mogelijke normen te ondersteunen, door technische bijstand te bieden, investeringen in digitale infrastructuur en ondernemerschap te stimuleren en partnerschappen met betrokken overheids-, economische, academische, wetenschappelijke en maatschappelijke actoren te versterken;
147. wijst erop dat er volgens het VN-rapport over de duurzameontwikkelingsdoelstellingen uit 2019 nog altijd veel uitdagingen op het gebied van toegang tot voeding, energie, water en sanitaire voorzieningen, onderwijs en gezondheidszorg moeten worden aangepakt om de SDG's te bereiken, met name in Afrika; is van mening dat met financiële ondersteuning en investeringen primair tegemoet moet worden gekomen aan elementaire menselijke behoeften, hetgeen een randvoorwaarde blijft voor de uitbanning van armoede en het verhogen van het welzijn, met name in een tijdperk waarin publieke middelen steeds schaarser zijn door concurrerende behoeften op gebieden als gezondheid en onderwijs;
148. onderstreept dat de verzameling van nauwkeurige en vergelijkbare uitgesplitste gegevens en statistische analyses, waarbij gegevens worden beschermd en privacyrechten worden geëerbiedigd, cruciaal is voor weloverwogen besluitvorming op nationaal en gedecentraliseerd niveau, met name op het gebied van landbouw, beheer van natuurlijke hulpbronnen en governance en gezondheid;
149. onderstreept dat men moet profiteren van de digitale transformatie om de uitwisseling tussen de twee continenten, in het bijzonder tussen jongeren en het maatschappelijk middenveld, te bevorderen door middel van platforms;
150. verzoekt de EU en Afrikaanse staten hun gezamenlijke inspanningen te intensiveren om te garanderen dat de digitale economie sociaal en ecologisch duurzaam is, en bij te dragen aan de verwezenlijking van de doelstelling om een moderne, eerlijke en efficiënte standaard voor de belastingheffing van de digitale economie vast te stellen;

Partners voor een wederzijds voordelige mobiliteit en migratie

151. erkent dat de migratiebewegingen zowel in Europa als Afrika complexe uitdagingen en kansen met zich meebrengen voor de welvaart en ontwikkeling van beide continenten en beklemtoont dat de samenwerking op dit gebied moet worden geïntensiveerd; wijst erop dat de Europees-Afrikaanse betrekkingen de afgelopen jaren werden gedomineerd door de migratiekwestie, en dat dit de manier waarop de twee continenten elkaar zien wellicht negatief heeft beïnvloed; benadrukt dat migratie een instrument voor

wederzijdse duurzame ontwikkeling in beide regio's is;

152. wijst erop dat 80 % van alle internationale migranten die afkomstig zijn uit Afrikaanse staten, binnen het Afrikaanse continent migreert; merkt op dat Afrikaanse landen een groot deel van het totale aantal wereldwijde vluchtelingen en intern ontheemden opvangen, en dat de kwetsbare situatie van deze personen nog verder is verslechterd door de COVID-19-crisis; pleit ervoor de verantwoordelijkheid voor vluchtelingen wereldwijd te delen;
153. is van mening dat de menselijke dimensie van migratie moet worden onderstreept en dat bijzondere aandacht moet worden besteed aan de kansarmere groepen migranten; pleit voor de vaststelling van een partnerschap EU-Afrika inzake migratie en mobiliteit waarin de menselijke waardigheid van vluchtelingen en migranten centraal staat en dat is gebaseerd op de beginselen van solidariteit, gedeelde verantwoordelijkheid en volledige eerbiediging van de mensenrechten, het internationaal en EU-recht, nationale wetgeving en de wetgeving inzake vluchtelingen;
154. wijst erop dat specifieke maatregelen moeten worden getroffen om migranten te beschermen tegen overlijden, verdwijning, scheiding van hun gezin en om schending van hun rechten te voorkomen, onder meer door middel van maatregelen die zijn gericht op de toepassing van het beginsel van non-refoulement en de inachtneming van de belangen van het kind;
155. onderstreept dat met behulp van toereikende financiering de onderliggende oorzaken van irreguliere migratie en gedwongen ontheemding, zoals politieke instabiliteit, armoede, een gebrek aan veiligheid en voedselveiligheid, geweld en de negatieve effecten van klimaatverandering, moeten worden aangepakt;
156. is van mening dat het succes van de partnerschap zal afhangen van aanzienlijke verbeteringen in de mogelijkheden voor mobiliteit tussen de verschillende gelederen van de Afrikaanse en Europese samenlevingen en dat het partnerschap duurzaam moet worden vormgegeven om een "braingain" in plaats van een "braindrain" teweeg te brengen; is van mening dat een efficiënter visumbeleid en meer financiering voor het Erasmus +-programma hieraan een nuttige bijdrage zouden kunnen leveren;
157. benadrukt het belang van een daadwerkelijk circulair migratiebeleid op basis waarvan zowel geschoolde als ongeschoolde arbeiders kunnen profiteren van de uitwisseling van vakkennis en mobiliteit tussen de EU en Afrika, zodat mensen kunnen terugkeren naar hun land van herkomst; steunt de prioritering van in aanmerking komende aanvragen voor werkvergunningen uit landen van herkomst en doorreis naar Europa (bijvoorbeeld via ambassades of online), teneinde te ontmoedigen dat migranten hun toevlucht zoeken tot irreguliere migratiekanalen en de druk op het asiel- en migratiestelsel te verlichten;
158. wijst erop dat de mobiliteit van werknemers kan bijdragen tot een oplossing voor de demografische uitdagingen van de EU en de tekorten en de kloof tussen vraag en aanbod op de arbeidsmarkt; pleit voor de ontwikkeling van veilige en legale migratiekanalen en de bevordering van een meer geharmoniseerde en alomvattende langetermijnbenadering van arbeidsgerelateerde migratie op Europees niveau, op basis

van een partnerschap waarvan beiden partijen op de lange termijn kunnen profiteren; beklemtoont hoe belangrijk het is de dialoog tussen de EU en Afrika inzake migratie en mobiliteit en het partnerschap tussen de EU en Afrika inzake migratie, mobiliteit en werkgelegenheid te versterken;

159. veroordeelt mensensmokkel en mensenhandel met klem; dringt aan op het intensiveren van de inspanningen om criminele netwerken van smokkelaars op te sporen en bestrijden en beveelt aan met Afrikaanse landen samen te werken om mensensmokkel tegen te gaan; roept in dit verband op tot een uitgebreide multidisciplinaire aanpak en samenwerking op alle niveaus met de lokale overheden, met inbegrip van samenwerking op het gebied van internationale rechtshandhaving; is van mening dat de strijd tegen mensenhandelaars en -smokkelaars gezamenlijk door beide partijen moet worden gevoerd, met de hulp van onder andere Europol;
160. verzoekt de EU en de Afrikaanse staten samen te werken ten behoeve van de totstandbrenging van een doeltreffende en verrijkende voorlichtingscampagne over de risico's en gevaren die samengaan met mensenhandel en migrantensmokkel teneinde te voorkomen dat mensen hun leven in gevaar brengen door op irreguliere wijze naar de EU te reizen;
161. benadrukt dat een coherent optreden op EU-niveau nodig is om te garanderen dat samenwerking om irreguliere migratie tegen te gaan of op het gebied van geïntegreerd grensbeheer geen negatieve gevolgen heeft voor bestaande kaders van regionale mobiliteit op het Afrikaanse continent of voor de mensenrechten; herinnert eraan dat in elk partnerschap inzake migratie en mobiliteit rekening moet worden gehouden met de twee mondiale pacts inzake migratie en vluchtelingen (het mondiaal pact inzake migratie (GCM) en het mondiaal pact inzake vluchtelingen (GCR));
162. is van mening dat de versnippering van de nationale regelgevingen inzake arbeidsmigratie in de EU en de complexe en zeer bureaucratische procedures het gebruik van legale migratiekanalen in de Unie ontmoedigen; raadt aan om in het kader van het partnerschap EU-Afrika een geharmoniseerde en niet-bureaucratische Europese aanvraagprocedure in te voeren;
163. herinnert aan het belang van het opzetten van specifieke en gemeenschappelijke Europese zoek- en reddingsoperaties teneinde het verlies aan mensenlevens op zee te voorkomen;
164. verzoekt de EU haar inzet op het gebied van hervestiging en andere legale kanalen voor mensen die internationale bescherming behoeven te vergroten en eveneens meer politieke en financiële toezeggingen te doen om Afrikaanse partners te helpen een duurzame aanpak te ontwikkelen voor vluchtelingen, interne ontheemden en stateloze personen, in het bijzonder door samen te werken met de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) en andere VN-agentschappen om de ontwikkelingssamenwerking te versterken en directe ondersteuning te bieden aan humanitaire organisaties die vluchtelingen dicht bij huis opvangen;
165. beveelt aan regionale mechanismen voor de bescherming van ontheemden in het kader van rampen en klimaatverandering te harmoniseren, in overeenstemming met de

Agenda voor de bescherming van personen die buiten de eigen landsgrenzen ontheemd werden door rampen en klimaatverandering, het platform voor ontheemding door rampen en het Verdrag van Kampala;

166. onderstreept dat het van belang is eerlijke en toegankelijke asielprocedures te waarborgen voor mensen die internationale bescherming behoeven, zowel in de Europese Unie als in de Afrikaanse staten, en om het beginsel van non-refoulement te eerbiedigen in overeenstemming met het internationaal recht en het EU-recht; is van oordeel dat de volledige bescherming van mensenlevens, de menselijke waardigheid en de mensenrechten moet zijn gewaarborgd in elke overeenkomst met landen van herkomst en doorreis;
167. onderstreept het belang van doeltreffendheid, billijkheid en eerlijke rechtsgang in het terugkeerbeleid en bij de afgifte van consulaire laissez-passers en de sluiting van overnameovereenkomsten, met een voorkeur voor vrijwillige terugkeer; benadrukt eveneens dat de rechten en de waardigheid van mensen volledig moeten worden beschermd en gerespecteerd; pleit voor een nauwe betrokkenheid van de EU in de periode voorafgaand aan en na de terugkeer om de duurzame herintegratie van terugkeerders te faciliteren;
168. moedigt verdere samenwerking met de IOM en andere VN-agentschappen aan om vluchtelingen en intern ontheemden aanvullende steun te verlenen;
169. merkt op dat het aantal verwijzingen naar migratie, en met name naar het beperken van irreguliere migratie, in het onderhandelingsmandaat van de EU voor de post-Cotonou-overeenkomst sterk is toegenomen, terwijl in het onderhandelingsmandaat van de ACP-landen de nadruk juist ligt op de uitbanning van armoede, de bevordering van legale migratie, het belang van geldovermakingen uit het buitenland, de noodzaak van vrijwillige terugkeer en overname en het vermijden dat ontwikkelingshulp wordt gebruikt om restrictieve grenscontroles af te dwingen; verzoekt de Commissie rekening te houden met de prioriteiten van Afrikaanse landen op het gebied van migratie zodat een echt “partnerschap tussen gelijken” kan worden gesmeed;

Partners voor veiligheid

170. merkt op dat het, om langdurige conflicten te kunnen oplossen, noodzakelijk is dat humanitaire en ontwikkelingsactoren en -partners met een hoge mate van lokale legitimiteit en geloofwaardigheid gezamenlijke acties ondernemen; verzoekt de EU derhalve in haar respons een benadering toe te passen waarin humanitaire hulp en ontwikkeling worden gekoppeld, met bijzondere aandacht voor plaatselijke inbreng;
171. is verheugd dat de EU vrede en veiligheid in Afrika beschouwt als belangrijke voorwaarden voor duurzame ontwikkeling en dat zij zich ertoe heeft verbonden “haar steun aan Afrika in samenwerking met de internationale gemeenschap aanzienlijk op te voeren”; is het ermee eens dat de kwestie van veiligheid in Afrika van groot belang is voor de ontwikkeling van het continent, met ondersteuning van regionale en internationale organisaties, en dat de Afrikaanse staten hun veiligheid vooral in eigen hand hebben; verzoekt de EU derhalve haar inspanningen voort te zetten om samen met haar Afrikaanse partners te werken aan de verdere ontwikkeling van een Afrikaanse

vredes- en veiligheidsarchitectuur (APSA) en zo vrede en stabiliteit tot stand te brengen op de lange termijn en de crises en conflicten op het continent het hoofd te bieden door middel van een geïntegreerde aanpak waarbij gebruik wordt gemaakt van alle beschikbare hulpmiddelen, met inbegrip van steun voor capaciteitsopbouw in Afrika op het gebied van veiligheid en defensie, militaire operaties, civiele missies, vredesopbouw- en demilitarisatieprojecten, met inachtneming van de internationale mensenrechten, het internationaal humanitair recht en de onafhankelijkheid en soevereiniteit van de Afrikaanse landen, evenals steun voor initiatieven van de AU en regionale organisaties zoals Ecowas en de G5-Sahel; spoort de lidstaten ertoe aan deel te nemen aan EU-missies en -operaties en is ingenomen met bilaterale inspanningen die bijdragen aan de vrede en stabiliteit op het continent; verzoekt de Raad in dit verband met klem onverwijld zijn goedkeuring te hechten aan de Europese Vredesfaciliteit opdat bredere bijstand kan worden geboden aan Afrikaanse partners in regio's die door conflicten worden geteisterd; vestigt de aandacht op het belang van multilaterale samenwerking binnen de driehoek AU-EU-VN op het gebied van lokale, regionale en internationale veiligheid, alsook op de rol van maatschappelijke organisaties bij inspanningen voor de vredeshandhaving en -opbouw; herinnert er in dit verband aan dat de hervorming van de veiligheidssector en van justitie, evenals goed bestuur, democratische verantwoordingsplicht en de bescherming van burgers noodzakelijke voorwaarden zijn voor regeringen en veiligheidstroepen om het vertrouwen van de bevolking te winnen; vestigt voorts de aandacht op civiel-militaire samenhang en onderstreept dat deze twee componenten van missies in het kader van het gemeenschappelijk veiligheids- en defensiebeleid (GVDB-missies) beter op elkaar moeten worden afgestemd; staat achter de steeds proactiever wordende aanpak van samenwerkende regionale veiligheidsorganisaties ter verwezenlijking van de volledige operationalisering van de APSA, die de Afrikaanse Unie en regionale organisaties de nodige instrumenten biedt om conflicten te voorkomen, te beheersen en op te lossen; looft in het bijzonder initiatieven zoals de G5-Sahel, die een steeds belangrijker rol vervult bij de invoering van beslissende maatregelen door Afrikaanse landen om de vrede en veiligheid in hun eigen nabuurschap te waarborgen; verzoekt de Commissie en de lidstaten daarom de politieke, financiële, operationele en logistieke steun aan de G5-Sahel te verhogen; beklemtoont dat er enkel een goed niveau van veiligheid en ontwikkeling kan worden bereikt mits de Afrikaanse landen beschikken over toereikende capaciteiten in alle essentiële sectoren, in de eerste plaats veiligheid en defensie; verzoekt de EU de initiatieven voor ontwikkeling en veiligheid waarbij zij betrokken is op het Afrikaanse continent te coördineren als onderdeel van een geïntegreerde strategie die goed bestuur, democratie, mensenrechten, de rechtsstaat en gendergelijkheid omvat en waarin bijzondere aandacht wordt besteed aan de kwetsbaarste regio's en regio's waar de spanningen het hoogst zijn; is ingenomen met de samenwerking tussen de Europese Unie en Afrika in de strijd tegen terrorisme en gewapende groeperingen, in overeenstemming met het internationaal recht; pleit in het kader van beleidsmaatregelen ter bestrijding van terrorisme voor de vaststelling van transparantere besluitvormingsprocessen, de betere naleving van een op mensenrechten gebaseerde aanpak, en meer oog voor de gemeenschappen die door deze maatregelen worden getroffen;

172. onderstreept dat de Sahel vanuit strategisch en veiligheidsoogpunt een belangrijke rol speelt; is in dit verband zeer ingenomen met de oprichting van de G5-Sahel in 2014, alsook met de oprichting van de gemeenschappelijke strijdkrachten van de G5-Sahel in

2017 om de veiligheidsbedreigingen in de regio aan te pakken;

173. beklemtoont dat de EU dringend iets moet doen aan het escalerende terroristische oproer in het noorden van Mozambique dat zich door heel zuidelijk Afrika dreigt te verspreiden, als gevolg waarvan reeds meer dan 1 000 doden zijn gevallen en ongeveer 200 000 mensen zijn ontheemd; verzoekt de VV/HV met klem Mozambique en zijn burgers de steun van de EU aan te bieden; beklemtoont dat het uitblijven van een reactie van de EU ertoe kan leiden dat andere internationale spelers de leidende rol op zich nemen die de EU op het continent tracht te vervullen;
174. uit zijn bezorgdheid over het feit dat Botswana, Ghana, Uganda en Zimbabwe op de zwarte lijst van de EU staan van landen die hun systeem voor de bestrijding van witwassen en van financiering van terrorisme niet op orde hebben; verzoekt deze landen dan ook onverwijld de nodige stappen te ondernemen om ervoor te zorgen dat hun systemen voldoen aan de vereisten op grond van de wetgeving en dat deze wetgeving naar behoren wordt uitgevoerd (Gedelegeerde Verordening (EU) 2020/855 van de Commissie van 7 mei 2020¹⁰); is verheugd dat Ethiopië en Tunesië na de doorvoering van een aantal hervormingen van de lijst zijn geschrapt;
175. wijst erop dat de mandaten van GVDB-missies breed zijn en onder meer gericht zijn op de bevordering van hervormingen van de veiligheidssector en justitie, de versterking van militaire en politieopleidingen en de verbetering van het toezicht; onderstreept dat het communicatiebeleid van GVDB-missies en de algemene strategische planning van de EU dringend moeten worden verbeterd om het optreden van de EU en haar streven naar de waarborging van de veiligheid en het welzijn van de Afrikaanse bevolking beter zichtbaar te maken;
176. vestigt de aandacht op de bijzondere rol die religieuze instanties regelmatig in Afrika spelen als bemiddelaars bij conflicten en stelt dat, met name in conflictgebieden, de dialoog met deze instanties moet worden aangegaan en met hen moet worden samengewerkt, aangezien een interreligieuze dialoog kan bijdragen aan de vrede en verzoening;
177. stelt vast dat de gezamenlijke mededeling erop gericht is de steun van de EU voor vredesinspanningen in Afrika te versterken door middel van een gestructureerdere en strategischere vorm van samenwerking waarbij bijzondere aandacht wordt besteed aan de regio's in Afrika waar de spanningen het hoogst zijn; vraagt dat prioriteit wordt toegekend aan specifieke strategieën voor conflictregio's; spoort de EU en haar lidstaten aan de lasten te blijven delen met internationale organisaties en partners, waaronder met bondgenoten en Afrikaanse landen die betrouwbare bondgenoten zijn in de strijd tegen terrorisme, zoals Kenia, Marokko, Nigeria, Ghana en Ethiopië; pleit voor de versterking van de betrekkingen van de EU met deze sleutellanden; vraagt de EU de Afrikaanse partners, onder meer met behulp van de Europese Vredesfaciliteit en de GVDB-missies, bijstand te blijven verlenen voor de opbouw van de capaciteit van hun strijdkrachten en veiligheidsinstellingen, zodat zij doeltreffende en duurzame wetshandhavingdiensten kunnen verlenen aan hun burgers; vraagt de EU zich daarbij te richten op een geïntegreerde aanpak van conflicten en crises, waarbij de EU in alle

¹⁰ PB L 195 van 19.6.2020, blz. 1.

stadia van de conflictcyclus optreedt, van conflictpreventie, -respons en -beheer tot conflictoplossing;

178. wijst erop dat de steun van de EU voor de veiligheidssector tot doel heeft Afrikaanse inbreng in veiligheids- en defensieaangelegenheden aan te sporen; is van mening dat de Afrikaanse Unie en de Afrikaanse staten belangrijke actoren zijn waarmee de EU op betekenisvolle wijze samenwerkt om gezamenlijk te zorgen voor duurzame ontwikkeling en menselijke veiligheid; is in dit verband zeer ingenomen met de plannen van de Afrikaanse Unie om 3 000 soldaten te sturen om de G5-Sahel te steunen en beschouwt dit als een teken dat de AU en de EU inderdaad soortgelijke veiligheidsdoelstellingen nastreven, die gestoeld zijn op een gezamenlijk streven en gezamenlijke verantwoordelijkheden; is in dit verband verheugd over de opmerkingen die VV/HV Borrell op 28 mei 2020 ten overstaan van de VN-Veiligheidsraad heeft gemaakt toen hij sprak over het vinden van Afrikaanse oplossingen voor Afrikaanse problemen;
179. spreekt eens te meer zijn steun uit voor de vredeshandhavingsmissies van de VN op het Afrikaanse continent en verzoekt de voornaamste spelers, met name de Verenigde Staten, Rusland, China en het Verenigd Koninkrijk, de handen ineen te slaan met de EU om te bemiddelen, en de samenwerking en duurzame vrede op het hele Afrikaanse continent te bevorderen; herhaalt in dit verband dat de EU bereid is meer bij te dragen aan VN-missies en de coördinatie tussen de verschillende VN- en EU-missies te bevorderen;
180. is ingenomen met de sterke daling van de piraterij voor de kusten van Oost- en West-Afrika ten gevolge van internationale inspanningen voor de maritieme veiligheid die dienen als precedent voor de Europese, Afrikaanse en trans-Atlantische veiligheidssamenwerking;
181. acht het belangrijk dat de EU zich blijft inspannen om veerkrachtiger staten en samenlevingen op te bouwen met behulp van capaciteitsopbouw en hervormingen van de veiligheidssector, onder meer via de Europese Vredesfaciliteit en haar GVDB-missies, en legt de nadruk op een geïntegreerde aanpak van conflicten en crises, waarbij zij in alle stadia van de conflictcyclus optreedt;
182. wijst erop dat transnationale georganiseerde misdaad, burgerlijke onlusten en binnenlandse misdaad een bedreiging vormen voor fragiele staten en staten in de nasleep van een conflict, die moeite hebben om hun burgers de nodige veiligheid te verschaffen; onderstreept in dit verband het belang van een goed opgeleide nationale en regionale politiemacht; merkt op dat de politie in de realiteit echter vaak niet beschikt over de correcte opleiding en uitrusting en, belangrijker nog, niet altijd de nodige verbondenheid heeft met de lokale bevolking noch haar vertrouwen geniet; beklemtoont derhalve dat het belangrijk is professionele politiediensten op te bouwen en te versterken, en pleit voor geïntensiverde conceptuele, logistieke en bestuurlijke ondersteuning, onder meer voor het mechanisme van de Afrikaanse Unie voor politiesamenwerking (AFRIPOL), dat in Algiers is gevestigd en in 2014 werd opgestart; is van mening dat samenwerking op dit gebied ook de capaciteit van de vredeshandhavingsmissies zal ruggensteunen en het politieonderdeel van de APSA zal bevorderen;

183. merkt op dat de informatiesfeer in Afrika steeds meer onder de invloed komt van de mondiale tegenstanders van de EU; vraagt in dit verband aan de EDEO en de Commissie om iets te doen aan het problematische ontbreken van de Europese stem in de Afrikaanse samenlevingen, valse berichtgeving tegen te gaan en de Europese aanpak en democratische waarden sterker naar voren te brengen; merkt op dat dit een betere strategische communicatie vereist die gericht is op belangrijke regio's en landen, alsook de oprichting van een speciale eenheid die voor dergelijke activiteiten verantwoordelijk is in nauwe samenwerking met de EU-delegaties;
184. onderstreept het gevaar van de verspreiding van onwettige handvuurwapens en wijst erop dat deze niet gedocumenteerde en meestal illegaal in bezit gehouden wapens niet alleen de veiligheid van gemeenschappen bedreigen, maar ook worden gebruikt door gevaarlijke transnationale criminele netwerken die zich bezighouden met verschillende vormen van smokkel, waaronder van wapens, mensen en illegale drugs;
185. dringt aan op de voortzetting van de jaarlijkse gezamenlijke overlegvergaderingen van het Politiek en Veiligheidscomité van de Europese Unie en het Politiek en Veiligheidscomité van de Afrikaanse Unie met als doelstelling de samenwerkingsgebieden uit te breiden naar gezamenlijke bezoeken op het terrein, gezamenlijke vergaderingen, de ontwikkeling van gezamenlijke inzichten en analyses van crisissituaties en het onderzoeken van mogelijkheden voor gezamenlijke vroegtijdige actie als beste middel om een werkbaar strategisch partnerschap tot stand te brengen;
186. herinnert eraan dat in Afrika het hoogste aantal vredesoperaties (PSO's) ter wereld plaatsvindt en dat Afrika hieraan de meeste troepen en politie bijdraagt; wijst erop dat de PSO's in heel Afrika aangepast dienen te worden aan de nieuwe realiteit van COVID-19 om zowel de burgers als de werknemers van de PSO's toereikend te beschermen; wijst op de noodzaak van toereikende financiering voor deze missies gezien de angst voor een dreigende economische crisis en een verlaging van de beschikbare financiering;
187. vraagt de EU ervoor te zorgen dat de GVDB-missies op een effectieve, verantwoorde en robuuste wijze worden gepland met doeltreffende operaties en sterkere mandaten, gekoppeld aan de substantiële politieke bereidheid om conflicten op te lossen in plaats van ze te bevriezen;
188. spoort de EDEO ertoe aan zijn aanwezigheid in de EU-delegaties op het hele continent te vergroten, met name in belangrijke lidstaten van de AU, om de bilaterale en regionale betrekkingen van de EU verder te intensiveren en passend van gedachten te wisselen met de relevante belanghebbenden; onderstreept dat dergelijke nauwe banden de grondslag zijn voor passende en goed gestructureerde algemene partnerschappen, evenals toegesneden responsen; verzoekt de EDEO zijn media- en communicatiestrategie aanzienlijk te verbeteren teneinde niet alleen de bewustmaking van de inspanningen van de EU in de respectieve regio's te bevorderen, maar ook de bewustmaking bij en ondersteuning van EU-burgers voor een hechtere samenwerking tussen de EU en Afrika aan te wakkeren;
189. wijst erop dat het belangrijk is de strategie EU-Afrika te coördineren met de VN, de

NAVO, de OESO en andere gelijkgestemde landen, zoals de Verenigde Staten, Canada, het Verenigd Koninkrijk en Japan;

◦

◦ ◦

190. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

TOELICHTING

Een hernieuwd partnerschap in een wereld in crisis

De wereld richt haar ogen op Afrika. Dit continent van uitdagingen maar vooral van kansen krijgt steeds meer keus uit diverse partners. Europa, van oudsher zijn bondgenoot, moet nu **zijn benadering en retoriek herzien** om rekening te houden met de ingrijpende veranderingen die dit continent van 1,3 miljard inwoners momenteel doormaakt.

Dit proces is nog gaande: met de recente bezoeken van de voorzitters van de Europese Raad en de Europese Commissie en van een grote delegatie Commissieleden aan het hoofdkantoor van de Afrikaanse Unie wil de EU ook laten zien dat het partnerschap met Afrika hoog op haar politieke agenda staat. Onze betrekkingen worden volledig opnieuw vormgegeven.

Hoewel de aard en reikwijdte van de gevolgen van de coronapandemie nog niet volledig in kaart kunnen worden gebracht, lijdt het geen twijfel dat zij op dit proces van invloed zijn. De pandemie heeft ons gewezen op onze **onderlinge verbondenheid en gemeenschappelijke kwetsbaarheid**. Zonder de prioriteiten van de twee continenten uit het oog te verliezen, moeten onze betrekkingen dus worden aangepast aan de **nieuwe behoeften** van een wereld na COVID-19.

Afrikanen en Europeanen zijn eensgezind: de crisis die wij doormaken moet ons ertoe aansporen de basis te leggen voor een hernieuwing die gestoeld is op **menselijke ontwikkeling** en de **versnelling van de groene en digitale transitie**. Inclusie en solidariteit zullen centraal staan bij deze hernieuwing, waarvan de bestrijding van ongelijkheid een transversaal component moet gaan vormen. **Investerings** en **economische groei** moeten deel uitmaken van een meer algemeen kader dat vooral gericht is op een **duurzame ontwikkeling** van onze samenlevingen en op een betere **herverdeling** van de gecreëerde rijkdom. In dit verband moeten wij samen de toekomst tegemoet treden met **gemeenschappelijke strategieën en concrete doelstellingen**.

We moeten beginnen met **gezondheid**, een randvoorwaarde voor menselijke ontwikkeling die centraal moet staan binnen onze betrekkingen, waarbij absolute prioriteit moet worden toegekend aan sociale bescherming. In aansluiting op de COVID-19-crisis moet de samenwerking tussen onze twee continenten worden versterkt om de gezondheid van de bevolking te verbeteren en om ons vermogen om op toekomstige gezondheids crises in te spelen te vergroten.

Bovendien kunnen de gevolgen van COVID-19 ervoor zorgen dat de ongelijkheid in Afrika verder wordt vergroot en dat gehele bevolkingsgroepen in armoede worden gestort. Er moet dus naar behoren rekening worden gehouden met de sociale gevolgen van de crisis, maar ook met de effecten op de economie, de landbouwproductie en de voedselzekerheid en met de veiligheidscontext, en de twee continenten zullen nauwer moeten samenwerken op deze sleutelgebieden.

Meer in het algemeen moet dus de **weerbaarheid van de samenlevingen tegen diverse crises** het middelpunt van alle aandacht vormen. Wat socialezekerheidsmodellen betreft, moet voornamelijk grondiger worden nagedacht over een universeel basisinkomen.

Ook wil de rapporteur de aandacht vestigen op de gezamenlijke oproep van 18 Afrikaanse en Europese leiders om schuldaflossingen tijdelijk op te schorten.

De **milieucrisis** moet, ondanks de huidige gezondheids crisis, een van de hoogste politieke prioriteiten blijven. Afrika is niet verantwoordelijk voor de **klimaatverandering**, maar wel een van de eerste slachtoffers hiervan. Europa, dat garant staat voor de Overeenkomst van Parijs, moet Afrika ondersteunen bij zijn transitie naar een groene economie en de ontwikkeling van zijn productiepotentieel met betrekking tot hernieuwbare energie en duurzame landbouw aanmoedigen. Hoewel de uitdagingen en kansen op het vlak van het klimaat binnen de twee continenten verschillen, moeten Afrika en Europa zich samen inzetten voor de ecologische transitie **door innovatie, technologieoverdracht en de uitwisseling van ervaringen te bevorderen**.

Biodiversiteit vormt een ander aspect van de milieucrisis. Hoewel Afrika uitzonderlijke ecosystemen kent, is het verlies van biodiversiteit een groot en onomkeerbaar probleem. Naast de rechtstreekse gevolgen voor de flora en fauna gaat de verwoesting van de biodiversiteit (met inbegrip van de mariene) gepaard met uitdagingen op het gebied van veiligheid en bestuur, maar ook met gevaren voor de menselijke gezondheid. In deze noodsituatie moeten onze continenten zich hard maken voor de vaststelling van een **mondiaal kader voor gezamenlijke inspanningen voor het behoud van de biodiversiteit op onze planeet**.

Als partners in een wereld in crisis hebben we een bredere verantwoordelijkheid om de wereld van morgen vorm te geven. Dit vraagt onder meer om groene diplomatie en de sluiting van een **Green Deal Afrika-EU voor het klimaat en de biodiversiteit**.

De hernieuwde betrekkingen waarin menselijke ontwikkeling centraal staat, richten zich in de eerste plaats op **onderwijs, jongeren en werkgelegenheid**. Opleiding, randvoorwaarde voor de empowerment en inzetbaarheid van jongeren, zal moeten worden aangepast aan de veranderingen die onze samenlevingen doormaken. Met name de opkomst van de **groene sector en de digitale revolutie** vragen om een **hogere versnelling van onderzoek en innovatie**. Onze continenten moeten kunnen rekenen op goed opgeleide jongeren voor de opbouw van een duurzame en inclusieve samenleving.

Een ander aspect van menselijke ontwikkeling is **gendergelijkheid**. Zowel in Afrika als in Europa is het tegengaan van discriminatie en geweld tegen vrouwen en meisjes een permanente strijd. Geen enkele samenleving kan zich ontwikkelen zolang de rechten van vrouwen en meisjes worden geschonden en de obstakels voor hun emancipatie niet worden weggenomen. Toegang tot onderwijs, grond of kredieten: onze continenten moeten ervoor zorgen dat vrouwen en meisjes eindelijk een gelijke positie krijgen als mannen en jongens. **Afrika en Europa moeten samen een concrete routekaart uitstippelen om dit te bereiken**.

Voor de bevordering van een inclusievere en eerlijkere samenleving is nauwere samenwerking nodig op het vlak van bestuur en **mensenrechten**. Waarden moeten de ruggengraat vormen van ons partnerschap; bij gebrek hieraan kan geen enkele van bovengenoemde uitdagingen het hoofd worden geboden. Discriminatie, nog altijd te wijdverbreid in zowel Afrika als Europa, ontwricht mensenlevens en verstoort de sociale cohesie. De meest kwetsbare en gemarginaliseerde bevolkingsgroepen moeten worden gesteund om te waarborgen dat iedereen een waardig leven kan leiden. Omdat zij op een dag aan het stuur zullen staan van onze samenlevingen, **moeten Afrikaanse en Europese jongeren nieuwe mogelijkheden worden**

geboden om ideeën en ervaringen uit te wisselen over bestuurs- en mensenrechtenkwesities, bijvoorbeeld via virtuele platforms.

In dit verband wil de rapporteur graag andermaal wijzen op de kracht van **digitalisering als instrument voor vooruitgang, inclusie en ontwikkeling**. De rol van digitalisering als instrument voor menselijke ontwikkeling is vooral zichtbaar op het Afrikaanse continent. Tijdens de coronacrisis is het internetverkeer enorm gestegen, en de grenzen waren weliswaar gesloten, maar dankzij de digitalisering tegelijkertijd nog nooit zo poreus. Deze digitale transformatie openbaart talloze talenten, schuift belemmeringen terzijde en creëert een buitengewoon innovatiepotentieel in Afrika. Als Europa niet voorbijgestreefd wil worden, moet het met Afrika samenwerken op alle gebieden waar digitalisering het welzijn van de bevolking kan vergroten, met name gezondheid, onderwijs, bestuur, groene transitie en financiële inclusie, bijvoorbeeld via mobiele betalingen.

Ten slotte zou de kracht van ons hernieuwde partnerschap ons in staat moeten stellen de zichtbaarheid en de samenhang van ons optreden op het internationale toneel te vergroten. Met nog tien jaar te gaan voordat de Agenda 2030 en haar **17 doelstellingen voor duurzame ontwikkeling** moeten zijn bereikt en terwijl het **multilateraal optreden** onder grote druk staat, is het belangrijker dan ooit onze krachten te bundelen.

Een partnerschap dat continenten en volkeren verenigt

Alleen een proces dat inclusief is bij zowel de voorbereiding, uitvoering als beoordeling van de strategie kan zorgen voor echte betrokkenheid van alle belanghebbenden op beide continenten. Om te komen tot een daadwerkelijk partnerschap in de eigenlijke zin van het woord, moet Europa deze **strategie met Afrika** en niet voor Afrika uitwerken.

Op de volgende top Afrika-EU moeten beide continenten daarom de kans krijgen hun gemeenschappelijke prioriteiten vast te stellen en de **Afrikaanse zienswijze** moet een volledige rol spelen in dit proces.

Vervolgens moet het idee van een **partnerschap tussen gelijken** iedere dag verder worden uitgewerkt met concrete projecten die tegemoet komen aan de behoeften van de bevolking. Het welslagen van ons partnerschap zal afhankelijk zijn van een nauwkeurig uitvoeringskader dat voorziet in een duidelijke verdeling van de verantwoordelijkheden van beide partijen en in een doorlopende evaluatie door de belanghebbenden.

In de gezamenlijke mededeling van de Europese Commissie en de Europese Dienst voor extern optreden van 9 maart 2020 wordt met het oog hierop **de aanzet gegeven voor een denkproces dat zo inclusief mogelijk moet zijn**.

Aan dit verslag liggen talloze bijeenkomsten ter plaatse ten grondslag, om een getrouw beeld te kunnen schetsen van de Afrikaanse realiteit. De rapporteur is naar verschillende Afrikaanse landen gereisd om mensen persoonlijk te spreken over hun verwachtingen en hun een stem te geven. Zij heeft de Afrikaanse belanghebbenden vragen gesteld over hoe zij de rol van Europa zien en wat onze volkeren elkaar te bieden hebben.

Daarbij heeft zij **staatshoofden, ministers, overheidsinstanties, het maatschappelijk middenveld, jongeren, vrouwen, de academische wereld, denktanks, ontwikkelingsactoren, de particuliere sector, vertegenwoordigers van de Afrikaanse**

Unie, van de Verenigde Naties en van de EU-delegaties geraadpleegd. Omdat zij vooral geen Europees idee van het partnerschap wilde bevorderen, is **de Afrikaanse zienswijze de leidraad geweest van de raadplegingen**.

Na bezoeken aan **Togo, Marokko en Ethiopië** met tal van uitwisselingen zijn de overige geplande bezoeken door de coronaepidemie in het gedrang gekomen. De rapporteur heeft het raadplegingsproces vervolgens via videoconferenties voortgezet om op die manier talloze personen te spreken uit **Zuid-Afrika, Nigeria, Rwanda, Senegal en Kenia**. Deze acht landen waren geselecteerd om de diversiteit van de Afrikaanse grondgebieden te weerspiegelen.

Uit alle gevoerde gesprekken kwam zeer duidelijk naar voren dat Europa **Afrika's voornaamste bondgenoot** blijft. Onze Afrikaanse partners willen graag een sterkere alliantie opbouwen met ons continent om in beide continenten vrede, stabiliteit en welvaart te kunnen waarborgen.

Een inclusief en open partnerschap dat Afrika in al zijn diversiteit erkent

Onze betrekkingen met Afrika worden al enkele jaren te vaak gereduceerd tot de migratiekwestie, waardoor de diverse andere facetten van ons partnerschap worden overschaduwd. Hoewel het onderwerp migratie uiteraard moet worden aangekaart, heeft de rapporteur die andere belangrijke thema's willen belichten die de essentie vormen van onze betrekkingen met het Afrikaanse continent.

Daarom staan de positie van ons partnerschap op het internationale toneel, menselijke ontwikkeling, de bestrijding van ongelijkheid, de positie van vrouwen en jongeren, digitalisering, duurzame landbouw en de ecologische transitie in dit verslag centraal. Deze onderwerpen zullen vormgeven aan de **noodzakelijke dialoog tussen de verschillende geleidingen van de Afrikaanse en de Europese samenleving**.

Afrika zal, in al zijn diversiteit en in zijn streven het enorme potentieel aan te boren van zijn jongeren, zijn vrouwen en zijn talenten, van beslissende invloed zijn op de toekomst van de wereld. Europa heeft begrepen dat Afrika een felbegeerde bondgenoot en belangrijke partner is.

Maar wanneer Europa het Afrikaanse continent de hand reikt, moet het zich ook tot de Europeanen richten, met name tot de jongere generatie, en ze motiveren om **Afrika** te leren kennen en vooral te **begrijpen**, en ons gemeenschappelijk lot te erkennen. Want meer dan de toppen en bijeenkomsten op het hoogste politieke niveau, zijn het de uitwisselingen tussen mensen – van jongeren, vrouwen, het maatschappelijk middenveld en ondernemers tot landbouwers, academisch personeel, wetenschappers, artsen en kunstenaars – die onze hernieuwde betrekkingen van **levensenergie** voorzien.

Dit brede partnerschap moet op de eerste plaats gericht zijn op mensen en meer wederzijds begrip bevorderen. Dat is de sleutel voor een gezamenlijke toekomst.

MINDERHEIDSSTANDPUNT

Bernhard Zimniok

De strategie EU-Afrika moet worden verworpen. De Commissie (EC) heeft geen analyse uitgevoerd van de gevolgen van de strategie voor Europa in termen van massale immigratie vanuit Afrika. De strategie is gebaseerd op een onjuist discours. De EC heeft tijdens de voorbereiding van de strategie niet gesproken met vertegenwoordigers van lokale gemeenschappen in de lidstaten, en alleen met vertegenwoordigers van bedrijven die geld verdienen aan migratie, internationale organisaties en Afrikaanse vertegenwoordigers. De EC stelt dat de strategie een politiek document is en migratie dus als zodanig niet zal bevorderen, dit terwijl met de strategie wordt beoogd massale immigratie vanuit Afrika naar Europa mogelijk te maken op basis van de onjuiste veronderstelling dat de geschiedenis en toekomst van Europa en Afrika onderling verweven zijn. Verder is de strategie die in dit verslag wordt gepresenteerd onvoldoende getoetst; er is geen representatief aantal lokale organisaties uit de lidstaten geraadpleegd. De strategie bevat hoekstenen van het migratiepact van de VN waaraan niet alle lidstaten zich hebben verbonden, en wordt dus ontkracht door de voorstellen die erin worden gedaan. Met het aanvankelijke vooruitzicht dat 60 tot 70 miljoen personen (als alleen volwassenen worden meegeteld) vanuit Afrika zullen arriveren, vormt deze strategie geen beleid dat de Europese naties zal versterken, maar een poging om ze van de kaart te vegen en uit de geschiedenis weg te schrijven.

23.9.2020

ADVIES VAN DE COMMISSIE BUITENLANDSE ZAKEN

aan de Commissie ontwikkelingssamenwerking

inzake een nieuwe strategie EU-Afrika – een partnerschap voor duurzame en inclusieve ontwikkeling
(2020/2041(INI))

Rapporteur voor advies (*): Anna Fotyga

(*) Medeverantwoordelijke commissie – artikel 57 van het Reglement

SUGGESTIES

De Commissie buitenlandse zaken verzoekt de bevoegde Commissie ontwikkelingssamenwerking onderstaande suggesties in haar ontwerpresolutie op te nemen:

1. is ingenomen met de gezamenlijke mededeling van de Commissie en de vicevoorzitter van de Europese Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid (VV/HV) van 9 maart 2020, getiteld “Naar een brede strategie met Afrika”, en beschouwt deze als een stap in de richting van een daadwerkelijk geopolitiek partnerschap; vestigt de aandacht op de geografische nabijheid en de sterke historische, culturele en sociaal-economische band van Europa en Afrika, die meer dan ooit nader tot elkaar worden gebracht door de toenemende gemeenschappelijke uitdagingen en strategische belangen, van de bevordering van de mensenrechten en de democratie, de uitbanning van armoede in gemeenschappen, de totstandbrenging van fatsoenlijke leefomstandigheden door middel van economische kansen, duurzame ontwikkeling en goed beheer, het potentieel van migratie met het oog op zinvolle werkgelegenheidskansen en ontwikkeling; de versterking van de handels- en investeringsbetrekkingen, de bewaking van de veiligheid en de bestrijding van terrorisme, georganiseerde misdaad en mensenhandel tot de hervorming van multilaterale instellingen en de wereldhandel, en andere uitdagingen op het gebied van milieu, voedselzekerheid, toegang tot water, bevolkingsgroei, verstedelijking, energie, volksgezondheid, toegang tot zorg en klimaatverandering; beklemtoont dat de betrekkingen tussen de EU en Afrika van het grootste belang zijn voor de toekomst van beide continenten en dat de welvaart van de twee continenten sterk verweven is en bijgevolg een holistische continentaal-Afrikaanse aanpak vereist waarin deze uiteenlopende gebieden worden gebundeld tot één alomvattende, samenhangende strategie die op de behaalde resultaten wordt beoordeeld en voortdurend wordt gemonitord en geëvalueerd; pleit voor meer samenhang tussen de beleidsmaatregelen van de EU, een resultaatgerichte, transparante toewijzing van EU-middelen en een versterkte politieke alliantie, die verder moeten reiken dan de traditionele humanitaire en ontwikkelingssamenwerking om het potentieel van het partnerschap daadwerkelijk

ten volle te benutten;

2. wijst erop dat in 2019 volgens het Centrum voor Onderzoek van de Epidemiologie bij Rampen (CRED) nagenoeg 16,6 miljoen Afrikanen werden getroffen door extreme weersomstandigheden, wat neerkomt op 195 % meer dan in 2018; herinnert eraan dat natuurrampen negatieve gevolgen hebben voor het leven, de bestaanszekerheid, huisvesting en ecosystemen, alsook voor de macro-economie;
3. onderstreept dat het partnerschap tussen de EU en de Afrikaanse Unie (AU) alleen kan slagen als het daadwerkelijk een partnerschap tussen gelijken is, dat wil zeggen een evenwichtiger, eerlijker en zinvoller partnerschap dat berust op eigen verantwoordelijkheid, solidariteit en een gedeelde toekomstvisie; pleit er daarom nogmaals voor tussen de Europese Unie en de Afrikaanse Unie een waar “partnerschap tussen continenten” te smeden; herinnert eraan dat Afrika onze meest naaste buur is, ruim een miljard inwoners telt en tegen 2050 naar verwachting verantwoordelijk zal zijn voor meer dan de helft van de mondiale bevolkingsgroei, en dat zes van de tien snelst groeiende economieën ter wereld zich in Afrika bevinden; beklemtoont dat de EU en haar lidstaten op alle vlakken de grootste partners van Afrika zijn op het gebied van investeringen, handel, ontwikkelingshulp, humanitaire hulp en veiligheid; merkt evenwel op dat deze steeds nauwer wordende samenwerking nog altijd geen vruchten heeft afgeworpen en nog geen gedeeld begrip of een werkbaar strategisch partnerschap heeft voortgebracht overeenkomstig de gedeelde belangen, het groeipotentieel, de geografische nabijheid en de eeuwenoude banden tussen de twee continenten; onderstreept dat het proces van duurzame ontwikkeling op het Afrikaans continent van cruciaal belang is voor de welvaart, stabiliteit en veiligheid van zowel de EU als Afrika, en dat deze zaken voor Afrika kernvoorwaarden zijn voor economische en maatschappelijke ontwikkeling, zoals in de duurzameontwikkelingsdoelstellingen (Sustainable Development Goals – SDG’s) van de VN wordt bevestigd; beklemtoont dat de EU haar Afrikabeleid vol vertrouwen en met een frisse, moderne blik moet benaderen om tot een aanpak te komen die gestoeld is op een duidelijk inzicht in de wederzijdse belangen en verantwoordelijkheden van de EU en Afrika en het brede karakter evenals de rijpheid van de betrekkingen tussen de continenten weerspiegelt; is er vast van overtuigd dat dit partnerschap gestoeld moet zijn op door onze Afrikaanse partners vastgestelde, duidelijke standpunten en prioriteiten, en is in dit verband van mening dat de aankomende zesde top tussen de AU en de EU, die dit najaar zal plaatsvinden, een tijdige gelegenheid biedt om naar de Afrikaanse partners te luisteren, wederzijdse eisen en voorstellen uit te wisselen en gemeenschappelijke doelstellingen vast te stellen om deze te verankeren in de toekomstige nieuwe gezamenlijke en wederzijds voordelige strategie, waarin de belangen van beide partijen worden behartigd en de band tussen de continenten wordt versterkt;
4. beklemtoont dat de synergie en samenhang tussen alle wettelijke en politieke kaders waarop de betrekkingen tussen de EU en Afrika gegrondvest zijn dringend moeten worden verbeterd om het partnerschap doeltreffender en duurzamer te maken door een sterker, veelzijdig en multisectoraal langetermijnpartnerschap tot stand te brengen, wat zich tevens moet vertalen in nauwere politieke samenwerking en doeltreffende coördinatie die berust op gelijkheid, vertrouwen, wederzijds respect, solidariteit, soevereiniteit, gedeelde waarden en een gemeenschappelijke toekomstvisie; vestigt in dit verband de aandacht op het belang van de mensenrechten, de democratie, vrede en

veiligheid, alsook van goed bestuur, duurzame ontwikkeling, de rechtsstaat, vrije en eerlijke verkiezingen, wettelijke en vreedzame machtsoverdrachten in Afrikaanse landen, en gendergelijkheid als noodzakelijke grondslagen voor een duurzaam, inclusief en wederzijds voordelig partnerschap tussen de EU en Afrika; beklemtoont dat voor een sterk partnerschap tussen de EU en Afrika een sterke Afrikaanse Unie nodig is; wijst op de belangrijke, ondersteunende rol die de EU speelt bij de doeltreffendere uitoefening van het mandaat van de Afrikaanse Unie, de bevordering van vrede en veiligheid op het hele continent en de bespoediging van het integratieproces, alsook bij de institutionalisering van de Afrikaanse Unie, met inbegrip van het Pan-Afrikaans Parlement, door beste praktijken uit te wisselen en technische en financiële bijstand te verlenen; is ingenomen met het voorstel voor een pan-Afrikaans programma in het kader van het nieuwe instrument voor nabuurschapsbeleid, ontwikkeling en internationale samenwerking (NDICI), dat bedoeld is om de problemen van het gehele Afrikaanse continent aan te pakken;

5. spreekt opnieuw zijn steun voor Afrika, dat middenin belangrijke processen van regionale, continentale en internationale integratie zit, en merkt op dat Europa en Afrika een gemeenschappelijk belang hebben om samen te werken aan multilateralisme en gemeenschappelijke uitdagingen die zij alleen samen op doeltreffende wijze kunnen aanpakken; beklemtoont dat eventuele verdeeldheid moet worden overwonnen, met name op gebieden die van strategisch belang zijn, zoals de naleving van internationale normen en praktijken op het gebied van handel, mensenrechten, sociale rechtvaardigheid, gendergelijkheid, duurzame ontwikkeling en positionering in internationale organisaties; is van mening dat een holistisch partnerschap tussen continenten bovendien verdere regionalisering mogelijk moet maken; geeft nogmaals aan achter regionale integratie en regionale organisaties te staan, zoals de Economische Gemeenschap van West-Afrikaanse Staten (Ecowas), de Economische en Monetaire Gemeenschap van Centraal-Afrika (Cemac), de Oost-Afrikaanse Gemeenschap (EAC), de Ontwikkelingsgemeenschap van Zuidelijk Afrika (SADC), de Intergouvernementele Ontwikkelingsautoriteit (IGAD) en de Economische Gemeenschap van Centraal-Afrikaanse Staten (CEEAC), evenals de Internationale Conferentie over het gebied van de Grote Meren (ICGLR); sluit zich aan bij het standpunt dat de EU flexibele benaderingen van land tot land en op subregionaal niveau moet blijven hanteren waarmee zij haar inzet en ondersteuning toesnijdt op de specifieke behoeften en omstandigheden van alle landen in de vijf regio's van Afrika; pleit voor de actualisering van de verschillende regionale beleidsmaatregelen van de EU ten aanzien van de subregio's van Afrika, waaronder Noord-Afrika, de Golf van Guinee, de Sahel, de Grote Meren en de Hoorn van Afrika; betreurt het dat de totstandbrenging van een ruimte van gedeelde welvaart, stabiliteit en vrijheid met de landen van het Zuidelijk Nabuurschap 25 jaar na de start van het Europees-mediterraan partnerschap nog altijd verre van voltooid is;
6. merkt op dat het belangrijk is de visie voor de mijnbouw in Afrika uit te voeren die in 2009 door de Afrikaanse staatshoofden en regeringsleiders werd goedgekeurd ter waarborging van de transparante, billijke en optimale exploitatie van delfstoffen;
7. wijst op de belangrijke rol die de Afrikaanse Unie en de Afrikaanse staten spelen in multilaterale organisaties, zoals met name de Verenigde Naties, waarin de Afrikaanse staten 28 % van de leden uitmaken; onderstreept dat het daarom belangrijk is de

politieke banden tussen de EU en Afrika nauwer aan te halen om de multilaterale besluitvormingsorganen te hervormen en deze rechtvaardiger en representatiever te maken, wat van cruciaal belang is voor het vinden van oplossingen voor gemeenschappelijke wereldproblemen;

8. is ingenomen met de vijf partnerschappen die in de nieuwe strategie worden voorgesteld; meent evenwel dat de strategie moet worden bijgewerkt en dat hierin rekening moet worden gehouden met de economische en gezondheidsbehoeften van Afrika om de COVID-19-crisis het hoofd te bieden; pleit voor een sterke, samenhangende en constante betrokkenheid van de EU bij de veiligheid, stabiliteit en ontwikkeling van Afrika, onder meer door de bevordering van de overgang naar een groene economie, de toegang tot energie, digitalisering, duurzame groei, werkgelegenheid, vrede en bestuur, en met behulp van een evenwichtige, omvattende aanpak van migratie en mobiliteit; beaamt dat in het voorstel getracht is de stemmen en belangen van onze Afrikaanse partners in acht te nemen, maar constateert dat sommige partners evenwel hun teleurstelling hebben geuit over een vermeend gebrek aan communicatie met bepaalde Afrikaanse partners vóór de publicatie van het voorstel; wijst er echter op dat duidelijk moet worden bepaald hoe de nieuwe strategie moet worden uitgevoerd en dat de verantwoordelijkheden van de Europese actoren moeten worden toegewezen; onderstreept dat de toekomstige betrekkingen met Afrika belangrijk zijn en dat in dit verband een brede betrokkenheid van het maatschappelijk middenveld van beide continenten vereist is; pleit voor een sterkere inzet op alle niveaus, waaronder in het bedrijfsleven en de academische wereld, alsook door niet-gouvernementele organisaties (ngo's), denktanks, culturele en religieuze instellingen, en vakbonden; is zeer verheugd dat de voorzitter van de Commissie, Ursula von der Leyen, heeft laten blijken de betrekkingen met Afrika tijdens haar mandaat centraal te willen stellen; is in dit verband ingenomen met het feit dat de nieuwe voorzitter van de Commissie Afrika heeft gekozen als bestemming van haar allereerste buitenlandse bezoek en pleit voor meer vergaderingen en ontmoetingen op hoog niveau; acht dergelijke persoonlijke ontmoetingen op het hoogste niveau van het grootste belang, aangezien ze niet alleen dienen om de persoonlijke banden aan te halen, maar ook om het publiek via onze respectieve nationale media bewust te maken van ons partnerschap; pleit daarom voor de verdere intensivering van deze vergaderingen en ontmoetingen op hoog niveau, met inbegrip van fora en vergaderingen voor bedrijven en maatschappelijke organisaties; betreurt dat in de mededeling geen duidelijke voorstellen voor gecoördineerde EU-AU-aanpakken zijn opgenomen met betrekking tot gemeenschappelijke uitdagingen, die gezamenlijk behandeld zouden kunnen worden in multilaterale context (bijvoorbeeld in de VN); benadrukt dat de beleidsdoelstellingen van de EU actiever moeten worden gepresenteerd tijdens missies van de VV/HV en de EU in hoofdsteden op het hele Afrikaanse continent; spoort Europese denktanks en de Europese academische wereld in dit verband aan actiever samen te werken met hun Afrikaanse tegenhangers; onderstreept dat er in het kader van het partnerschap tussen de EU en Afrika zowel voor de EU en de AU als voor de EU en haar lidstaten een gecoördineerde, omvattende aanpak moet worden vastgesteld, zoals bepaald in artikel 210 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie; verzoekt de EU dit gemeenschappelijk perspectief te bevorderen met het oog op de volgende top tussen de AU en de EU, die in oktober 2020 moet plaatsvinden;

9. merkt op dat het potentieel van Afrika steeds meer belangstelling wekt van tal van spelers op het wereldtoneel en is bezorgd dat Afrika op veel gebieden een nieuw strijdperk voor concurrerende grootmachten is geworden; beklemtoont dat de EU een van de eerste actoren was die op het Afrikaanse continent bijstand hebben geboden, en dat de destructieve beleidsmaatregelen van andere actoren daarentegen de Afrikaanse landen schaden en ook voor de EU nadelig uitpakken; onderstreept dat de EU in haar politieke en economische betrekkingen met derde landen de bevordering van de grondrechten centraal stelt, evenals de steun voor democratische instellingen en de handhaving van de democratische verantwoordingsplicht; meent dat derde actoren zoals China andere doelstellingen nastreven die soms ook van invloed zijn op de EU; onderstreept dat onze doelstelling erin bestaat de weerbaarheid en onafhankelijkheid van onze Afrikaanse partners te versterken; betreurt het dan ook dat het optreden van andere actoren, en met name van China en Rusland, gericht is op de nastreving van de eigen geopolitieke belangen en op toenemend unilateralisme; benadrukt dat de eigen voordelen van deze actoren ten koste gaan van de Afrikaanse soevereiniteit en de Europese veiligheid; verzoekt de EU haar optreden te coördineren met alle landen die daadwerkelijk geïnteresseerd zijn in de voorspoedige en positieve langetermijnontwikkeling van het Afrikaanse continent op basis van de volledige eerbiediging van de mensenrechten, mediavrijheid en verantwoordingsplicht, transparant en reactief bestuur en de bestrijding van corruptie, aangezien deze elementen van essentieel belang zijn voor de waarborging van een stabiele en inclusieve politieke, sociale en economische omgeving in Afrika; verzoekt de EU met een strategische langetermijnrespons op het Chinese “Nieuwe Zijderoute”-initiatief (“Belt and Road Initiative”) te komen die gestoeld is op onze gedeelde waarden, alsook op de door onze Afrikaanse burens geformuleerde prioriteiten en behoeften; beklemtoont dat de EU en haar lidstaten bronnen van stabiliteit en betrouwbaarheid moeten worden in de regio; is van mening dat de Europese Unie een grotere geopolitieke rol moet spelen in Afrika en betrekkingen tot stand moet brengen die aan iedereen ten goede komen;
10. is van oordeel dat de strategie EU-Afrika ook maatregelen moet omvatten voor de verlening van bijstand aan Afrikaanse landen zodat zij hun minerale rijkdommen kunnen omzetten in reële ontwikkeling; pleit voor de beoordeling van de doeltreffendheid van de bestaande maatregelen, onder meer met het oog op de bedenkelijke exploitatie van het continent door China en Rusland; verzoekt de Commissie en de Afrikaanse partners de maatregelen voor de verordening inzake conflictmineralen¹ probleemloos in te voeren en onverwijld de lijst bekend te maken van bedrijven buiten de EU die de vereisten van de verordening niet naleven; vestigt de aandacht op de sterke punten van Europa (transparantie, hoogwaardige goederen en diensten, en democratisch bestuur) en vertrouwt erop dat de aantrekkingskracht van die fundamentele waarden een overtuigend alternatief biedt voor autoritaire modellen;
11. herinnert eraan dat de mijnbouwsector een belangrijke rol speelt in de economie van verschillende Afrikaanse landen en gekoppeld is aan een ongelijke onderlinge afhankelijkheid van hulpbronnen in vergelijking met Europa, die gecorrigeerd moet worden door de illegale uitstroom van belastinginkomsten en royalty's in de mijnbouwsector aan te pakken met behulp van de transparantierichtlijn en de

¹ PB L 130 van 19.5.2017, blz. 1.

jaarrekeningrichtlijn²;

12. is verheugd dat de EU vrede en veiligheid in Afrika beschouwt als belangrijke voorwaarden voor duurzame ontwikkeling en dat zij zich ertoe heeft verbonden “haar steun aan Afrika in samenwerking met de internationale gemeenschap aanzienlijk op te voeren”; is het ermee eens dat de kwestie van veiligheid in Afrika van groot belang is voor de ontwikkeling van het continent, met ondersteuning van regionale en internationale organisaties, en dat de Afrikaanse staten hun veiligheid vooral in eigen hand hebben; pleit daarom voor de voortzetting van de inspanningen van de EU om samen met haar Afrikaanse partners te werken aan de verdere ontwikkeling van een Afrikaanse vredes- en veiligheidsarchitectuur (APSA) en zo vrede en stabiliteit tot stand te brengen op de lange termijn en de crises en conflicten op het continent het hoofd te bieden door middel van een geïntegreerde aanpak waarbij gebruik wordt gemaakt van alle beschikbare hulpmiddelen, met inbegrip van steun voor capaciteitsopbouw in Afrika op het gebied van veiligheid en defensie, militaire operaties, civiele missies, vredesopbouw- en demilitarisatieprojecten, met inachtneming van de internationale mensenrechten, het internationaal humanitair recht en de onafhankelijkheid en soevereiniteit van de Afrikaanse landen, evenals steun voor initiatieven van de AU en regionale organisaties zoals Ecowas en de G5-Sahel; spoort de lidstaten ertoe aan deel te nemen aan EU-missies en -operaties en is ingenomen met bilaterale inspanningen die bijdragen aan de vrede en stabiliteit op het continent; verzoekt de Raad in dit verband met klem onverwijld zijn goedkeuring te hechten aan de Europese Vredesfaciliteit opdat bredere bijstand kan worden geboden aan Afrikaanse partners in regio’s die door conflicten worden geteisterd; vestigt de aandacht op het belang van multilaterale samenwerking binnen de driehoek AU-EU-VN op het gebied van lokale, regionale en internationale veiligheid, alsook op de rol van maatschappelijke organisaties bij inspanningen voor de vredeshandhaving en -opbouw; herinnert er in dit verband aan dat de hervorming van de veiligheidssector en van justitie, evenals goed bestuur, democratische verantwoordingsplicht en de bescherming van burgers noodzakelijke voorwaarden zijn voor regeringen en veiligheidstroepen om het vertrouwen van de bevolking te winnen; vestigt voorts de aandacht op civiel-militaire samenhang en onderstreept dat deze twee componenten van missies in het kader van het gemeenschappelijk veiligheids- en defensiebeleid (GVDB-missies) beter op elkaar moeten worden afgestemd; staat achter de steeds proactiever wordende aanpak van samenwerkende regionale veiligheidsorganisaties ter verwezenlijking van de volledige operationalisering van de APSA, die de Afrikaanse Unie en regionale organisaties de nodige instrumenten biedt om conflicten te voorkomen, te beheersen en op te lossen; looft in het bijzonder initiatieven zoals de G5-Sahel, die een steeds belangrijker spilfunctie vervult bij de invoering van beslissende maatregelen door Afrikaanse landen om de vrede en veiligheid in hun eigen nabuurschap te waarborgen; verzoekt de Commissie en de lidstaten daarom de politieke, financiële, operationele en logistieke steun aan de G5-Sahel te verhogen; beklemtoont dat er enkel een goed niveau van veiligheid en ontwikkeling kan worden bereikt mits de Afrikaanse landen beschikken over toereikende capaciteiten in alle essentiële sectoren, in de eerste plaats veiligheid en defensie; verzoekt de Europese Unie de initiatieven voor ontwikkeling en veiligheid waarbij zij betrokken is op het Afrikaanse continent te coördineren als onderdeel van een geïntegreerde strategie die goed bestuur, democratie, mensenrechten,

² PB L 294 van 6.11.2013, blz. 13.

de rechtsstaat en gendergelijkheid omvat en waarin bijzondere aandacht wordt besteed aan de kwetsbaarste regio's en regio's waar de spanningen het hoogst zijn; is ingenomen met de samenwerking tussen de Europese Unie en Afrika in de strijd tegen terrorisme en gewapende groeperingen, in overeenstemming met het internationaal recht; pleit in het kader van beleidsmaatregelen ter bestrijding van terrorisme voor de vaststelling van transparantere besluitvormingsprocessen, de betere naleving van een op mensenrechten gebaseerde aanpak, en meer oog voor de gemeenschappen die door deze maatregelen worden getroffen;

13. onderstreept dat de Sahel vanuit strategisch en veiligheidsoogpunt een belangrijke rol speelt; is in dit verband zeer ingenomen met de oprichting van de G5-Sahel in 2014, alsook met de oprichting van de gemeenschappelijke strijdkrachten van de G5-Sahel in 2017 om de veiligheidsbedreigingen in de regio aan te pakken;
14. wijst erop dat de mandaten van GVDB-missies breed zijn en onder meer gericht zijn op de bevordering van hervormingen van de veiligheidssector en justitie, de versterking van militaire en politieopleidingen en de verbetering van het toezicht; onderstreept dat het communicatiebeleid van GVDB-missies en de algemene strategische planning van de EU dringend moeten worden verbeterd om het optreden van de EU en haar streven naar de waarborging van de veiligheid en het welzijn van de Afrikaanse bevolking beter zichtbaar te maken;
15. vestigt de aandacht op de bijzondere rol die religieuze instanties regelmatig in Afrika spelen als bemiddelaars bij conflicten en stelt dat, met name in conflictgebieden, de dialoog met deze instanties moet worden aangegaan en met hen moet worden samengewerkt, aangezien een interreligieuze dialoog kan bijdragen aan de vrede en verzoening;
16. stelt vast dat de mededeling erop gericht is de steun van de EU voor vredesinspanningen in Afrika te versterken door middel van een gestructureerdere en strategischere vorm van samenwerking waarbij bijzondere aandacht wordt besteed aan de regio's in Afrika waar de spanningen het hoogst zijn; vraagt dat prioriteit wordt toegekend aan specifieke strategieën voor conflictregio's; spoort de EU en haar lidstaten aan de lasten te blijven delen met internationale organisaties en partners, waaronder met bondgenoten en Afrikaanse landen die betrouwbare bondgenoten zijn in de strijd tegen terrorisme, zoals Kenia, Marokko, Nigeria, Ghana en Ethiopië; pleit voor de versterking van de betrekkingen van de EU met deze sleutellanden; vraagt de EU de Afrikaanse partners, onder meer met behulp van de Europese Vredesfaciliteit en de GVDB-missies, bijstand te blijven verlenen voor de opbouw van de capaciteit van hun strijdkrachten en veiligheidsinstellingen, zodat zij doeltreffende en duurzame wetshandhavingsdiensten kunnen verlenen aan hun burgers; vraagt de EU zich daarbij te richten op een geïntegreerde aanpak van conflicten en crises, waarbij de EU in alle stadia van de conflictcyclus optreedt, van conflictpreventie, -respons en -beheer tot conflictoplossing;
17. wijst erop dat de steun van de EU voor de veiligheidssector tot doel heeft Afrikaanse inbreng in veiligheids- en defensieaangelegenheden aan te sporen; is van mening dat de Afrikaanse Unie en de Afrikaanse Staten belangrijke actoren zijn waarmee de EU op betekenisvolle wijze samenwerkt om gezamenlijk te zorgen voor duurzame

ontwikkeling en menselijke veiligheid; is in dit verband zeer ingenomen met de plannen van de Afrikaanse Unie om 3 000 soldaten te sturen om de G5-Sahel te steunen en beschouwt dit als een teken dat de AU en de EU inderdaad soortgelijke veiligheidsdoelstellingen nastreven, die gestoeld zijn op een gezamenlijk streven en gezamenlijke verantwoordelijkheden; is in dit verband verheugd over de opmerkingen die VV/HV Borrell op 28 mei 2020 ten overstaan van de VN-Veiligheidsraad heeft gemaakt toen hij sprak over het vinden van Afrikaanse oplossingen voor Afrikaanse problemen;

18. spreekt eens te meer zijn steun uit voor de vredeshandhavingsmissies van de VN op het Afrikaanse continent en verzoekt de voornaamste spelers, met name de Verenigde Staten, Rusland, China en het Verenigd Koninkrijk, de handen ineen te slaan met de EU om te bemiddelen, en de samenwerking en duurzame vrede op het hele Afrikaanse continent te bevorderen; herhaalt in dit verband dat de EU bereid is meer bij te dragen aan VN-missies en de coördinatie tussen de verschillende VN- en EU-missies te bevorderen;
19. wijst op de belangrijke rol die het Internationaal Strafhof vervult bij de bestrijding van straffeloosheid en het in ere houden van de waarden van vrede, veiligheid, gelijkheid, billijkheid, rechtvaardigheid en genoegdoening; vraagt de EU en Afrikaanse staten het Statuut van Rome en het Internationaal Strafhof te blijven steunen; verzoekt alle Afrikaanse staten die dit nog niet hebben gedaan het Statuut van Rome te ondertekenen en te ratificeren;
20. beklemtoont dat de EU dringend iets moet doen aan het escalerende terroristische oproer in het noorden van Mozambique dat zich door heel zuidelijk Afrika dreigt te verspreiden, als gevolg waarvan reeds meer dan 1 000 doden zijn gevallen en ongeveer 200 000 mensen zijn ontheemd; verzoekt de VV/HV met klem Mozambique en zijn burgers de steun van de EU aan te bieden; beklemtoont dat het uitblijven van een reactie van de EU ertoe kan leiden dat andere internationale spelers de leidende rol op zich nemen die de Unie op het continent tracht te vervullen;
21. wijst erop dat de sociaal-economische implicaties van de COVID-19-crisis ernstige gevolgen kunnen hebben voor de Afrikaanse landen en samenlevingen; pleit er daarom nogmaals voor Afrikaanse landen die hierom vragen meer steun te verlenen op het gebied van gezondheidszorg; staat achter de sterke respons van de EU op de externe dimensie van de crisis aan de hand van de “Team Europe”-aanpak en beschouwt dit als een echte uitdrukking van solidariteit en Europese waarden; is bezorgd over het wijdverbreide gebrek aan medische hulpmiddelen in de gezondheidszorg in Afrika, waardoor de gezondheid van patiënten en gezondheidswerkers in gevaar komt, zeker wanneer er een virus uitbreekt; vraagt de EU en haar lidstaten manieren te vinden om de Afrikaanse landen waar mogelijk bij te staan met medische benodigdheden;
22. pleit voor meer steun van de EU voor Afrika op het gebied van fiscale rechtvaardigheid, fiscale transparantie, schuldvermindering en schuldhoudbaarheid, met name in het geval van verfoeilijke schulden, om een duidelijk signaal van solidariteit af te geven tijdens de COVID-19-pandemie; is van mening dat dit een belangrijke stap zou vormen bij de totstandkoming van een “partnerschap tussen gelijken”, zoals het door de Commissie wordt genoemd, dat de plaats moet innemen van de donor-

ontvanger-relatie die de betrekkingen tussen EU en Afrika lange tijd heeft gekenmerkt; is zeer ingenomen met de aankondiging van de G20 dat alle schuldbetalingen voor 's werelds armste landen tot eind 2020 worden opgeschort;

23. beklemtoont dat ontwikkelingshulp van fundamenteel belang is voor de diversificatie van de economieën van de Afrikaanse landen en voor het opvangen van de huidige economische en maatschappelijke crisis; vraagt de EU en haar lidstaten meer financiële steun en humanitaire hulp te verlenen om in de dringende behoeften van de plaatselijke bevolking te voorzien; pleit ervoor dat de steun van de EU en de lidstaten wordt verstrekt in de vorm van subsidies en niet in de vorm van kredieten, om de schuldenlast niet te verhogen; betreurt het dat veel lidstaten het streefcijfer van 0,7 % van het bni niet hebben gehaald en dat sommige lidstaten hun bijdrage in het kader van ontwikkelingshulp zelfs hebben verlaagd;
24. onderstreept dat Afrika, een continent dat rijk is aan natuurlijke hulpbronnen, dynamische economieën in ontwikkeling met een hoog groeipercentage, een toenemende middenklasse en een jonge en creatieve bevolking, een kansrijk continent is dat bij verschillende gelegenheden heeft aangetoond in staat te zijn zich te ontwikkelen en economische vooruitgang te boeken; beklemtoont dat het belangrijk is de digitale infrastructuur van Afrika tijdens het digitaliseringsproces te blijven bevorderen en te zorgen voor fatsoenlijke connectiviteit en internettoegang op het hele continent, zowel op het platteland als in steden; wijst erop dat de digitale economie in Afrika niet alleen kansen biedt voor de werkgelegenheid en meer gegevens oplevert waaruit toepasbare inzichten kunnen voortvloeien, maar ook de basis vormt voor de erkenning van de mensenrechten, de bespoediging van de toegang tot hoogwaardige basisdiensten, de verbetering van de transparantie en verantwoordingsplicht van overheden, en de bevordering van de democratie; pleit voor een voortdurende, sterkere, systematische en wederzijds voordelige samenwerking met Afrikaanse landen op het gebied van digitalisering, innovatieve technologieën en oplossingen in alle lagen van de samenleving, waaronder e-bestuur, e-handel, digitale vaardigheden en cyberbeveiliging, in overeenstemming met het idee van ontwikkeling door digitalisering (Digital for Development – D4D); vraagt de EU nauw samen te werken met haar Afrikaanse partners om te zorgen voor beveiliging, weerbaarheid en afschrikking in verband met cybercriminaliteit en te voorkomen dat het internet wordt gebruikt voor terrorisme en gewelddadig extremisme;
25. beklemtoont dat Afrika naar verhouding zwaarder wordt getroffen door de negatieve gevolgen van de klimaatverandering; merkt op dat het onze gezamenlijke verantwoordelijkheid is om maatregelen ter bestrijding van klimaatverandering in te voeren door op het Afrikaans continent aan te sporen tot het klimaatbestendig maken van investeringen, alsook tot aanpassing aan en beperking van de klimaatverandering en decentralisering van de toegang tot hernieuwbare energie; benadrukt dat klimaatverandering een belangrijke factor is die het risico op conflicten, droogte, hongersnood en migratie vermenigvuldigt, niet alleen in Afrika, maar ook in de rest van de wereld; vraagt dat klimaatmigratie uitdrukkelijk in de strategie EU-Afrika wordt behandeld; vestigt de aandacht op het belang van waterdiplomatie, aangezien water als gevolg van de klimaatverandering steeds schaarser dreigt te worden; vraagt Ethiopië, Egypte en Sudan in dit verband tot een vreedzame en wederzijds voordelige oplossing te komen voor de voltooiing van de Grote Renaissancedam in Ethiopië; is ingenomen

met de bemiddeling van de VS en de Wereldbank in deze zaak en verzoekt de AU en de EU alles in het werk te stellen om een constructieve oplossing mogelijk te maken; onderstreept dat er doeltreffendere klimaatdiplomatie nodig is om de samenhang tussen het binnenlands, buitenlands en internationaal klimaatbeleid te bevorderen; spoort aan tot grotere inspanningen om de paradox op te lossen dat Afrika, ondanks zijn overvloedige rijkdom aan duurzame energiebronnen, nog steeds overwegend gebruikmaakt van traditionele energiebronnen, die bijdragen tot de klimaatverandering en bovendien niet inclusief zijn, aangezien een groot deel van de Afrikaanse huishoudens nog altijd lijdt onder energiearmoede; spoort de Afrikaanse landen er derhalve toe aan het enorme groei- en werkgelegenheidspotentieel van hun energiesectoren te ontsluiten en particuliere investeerders te vragen in innovatieve projecten te investeren;

26. uit zijn bezorgdheid over het feit dat Botswana, Ghana, Uganda en Zimbabwe op de zwarte lijst van de EU staan van landen die hun systeem voor de bestrijding van witwassen en van financiering van terrorisme niet op orde hebben; verzoekt deze landen dan ook onverwijld de nodige stappen te ondernemen om ervoor te zorgen dat hun systemen in overeenstemming zijn met de toepasselijke wetgeving en dat deze wetgeving naar behoren wordt uitgevoerd (Gedelegeerde Verordening (EU) 2020/855 van de Commissie³); is verheugd dat Ethiopië en Tunesië na de doorvoering van een aantal hervormingen van de lijst zijn geschrapt;
27. herhaalt dat duurzame en langdurige economische ontwikkeling en de daaropvolgende creatie van fatsoenlijke en goedbetaalde banen, met name voor jongeren, de eerste voorwaarde is voor de ontwikkeling en bloei van de Afrikaanse bevolking en de totstandkoming van politieke stabiliteit, democratie en meer burgerrechten en mensenrechten; is in dit verband ingenomen met de inspanningen van de Commissie om van de “Afrikaans-Europese alliantie” een centrale pijler van de economische betrekkingen tussen beide continenten te maken; wijst erop dat structurele economische hervormingen noodzakelijk zijn en dat het belangrijk is de binnenlandse productie- en fabricagecapaciteit te versterken, omdat dit de afhankelijkheid van buitenlandse invoer zou helpen verlagen; herinnert eraan dat de EU de steun aan kleine en middelgrote ondernemingen (kmo's) dient te verbeteren en wijst op de kansen van het Uitvoerend Agentschap voor kmo's (Easme) van de EU om de samenwerking tussen bedrijven te bevorderen en joint ventures met Afrikaanse ondernemingen te promoten, hetgeen niet alleen de zichtbaarheid van zakelijke kansen zou doen toenemen, maar ook de broodnodige toegang tot financiering en technologie via een overdracht van knowhow zou bevorderen; onderstreept voorts dat regelingen voor de bescherming van investeringen moeten worden verbeterd om verdere investeringen te faciliteren en aan te moedigen; verzoekt de EU-instellingen en de lidstaten coherenter en eendrachtiger op te treden ten aanzien van het Afrikaanse continent en de interne coördinatie te verbeteren om een gezamenlijk traject naar de toekomst uit te stippelen; wijst in dit verband op de noodzaak om een samenhangende en omvattende strategie voor Afrika te ontwikkelen die moet voortbouwen op de bestaande Afrikaanse en Europese inspanningen en die gericht is op het creëren van economische kansen en banen; dringt er bij de EU op aan haar steun aan het integratieproces in Afrika via de AU voort te zetten, met name door de totstandkoming van de vrijhandelsruimte op het Afrikaanse

³ PB L 195 van 19.6.2020, blz. 1.

continent (AfCFTA) te ondersteunen; erkent de ambities van de Afrikaanse landen om de bestaande uitdagingen het hoofd te bieden en is bijzonder verheugd over de inwerkingtreding van de AfCFTA als instrument waarmee de Afrikaanse landen hun eigen potentieel volledig kunnen ontwikkelen, hetgeen zou bijdragen tot hun autonomie en weerbaarheid tegen externe druk; onderstreept de enorme economische en politieke mogelijkheden daarvan voor de toekomst van de Afrikaanse handel en de wereldhandel; spoort de Europese Commissie en de lidstaten ertoe aan zoveel mogelijk bijstand te verlenen door beste praktijken uit te wisselen over de ervaring die de EU reeds heeft opgedaan in dit verband om bij te dragen aan het welslagen van de AfCFTA zodra de gezondheidstoestand dit mogelijk maakt; is van mening dat een eengemaakte markt en een digitale eengemaakte markt een netto toegevoegde waarde zouden zijn op het gebied van economie, politiek en cultuur; wijst voorts ook op de noodzaak om fors te investeren in de vervoersinfrastructuur om de handel binnen Afrika te bevorderen; benadrukt dat de nieuwe strategie EU-Afrika eerlijke en ethische handel en arbeids- en milieunormen moet bevorderen;

28. benadrukt uitdrukkelijk dat functionerende overheidsinstellingen, autoriteiten en infrastructuur een belangrijke rol vervullen en is van mening dat, wanneer zij ontbreken, dit een belangrijke belemmering vormt voor ontwikkeling, vrede en vooruitgang; onderstreept dat het belangrijk is de voedselzekerheid veilig te stellen, met name in kleinschalige landbouwbedrijven, en beklemtoont het belang van de multisectorale transformatie van de landbouw en plattelandsontwikkeling in alle Afrikaanse landen en regio's, die leidt tot de creatie van banen en de decentralisatie van gemeenschappen uit grote stedelijke gebieden; wijst op de noodzaak van het creëren van economische kansen en banen, hetgeen van groot belang is gezien de demografische trends op het Afrikaanse continent; wijst in dit verband op de positieve gevolgen van het plan voor externe investeringen dat in 2017 werd opgestart door toenmalig Commissievoorzitter Juncker, en is volmondig voorstander van de Afrikaans-Europese alliantie voor duurzame investeringen en banen die ten gevolge daarvan werd opgestart;
29. erkent dat de migratiebewegingen zowel in Europa als Afrika complexe uitdagingen en kansen met zich meebrengen voor de welvaart en ontwikkeling van beide continenten; en benadrukt dat hun samenwerking moet worden versterkt op basis van eerbiediging van de mensenrechten en het internationaal recht, en de beginselen van samenwerking, solidariteit, evenwicht en gedeelde verantwoordelijkheid; onderstreept dat de Afrikaanse ontwikkeling gebaseerd is op de capaciteiten van zijn bevolking, en dat migratie dus niet mag leiden tot braindrain; benadrukt het belang van de ontwikkeling van een langetermijnstrategie ter bestrijding van netwerken van mensensmokkelaars en mensenhandelaars, teneinde irreguliere migratie vanuit Afrikaanse landen naar de EU te voorkomen en de dialoog tussen de EU en Afrika over migratie en mobiliteit (MMD) en het partnerschap Afrika-EU voor migratie, mobiliteit en werkgelegenheid (MME) te versterken; is echter van mening dat beide partners zich ook meer moeten richten op de oorzaken van migratie, en doeltreffender gebruik moeten maken van bestaande en nieuwe instrumenten voor ontwikkelingssamenwerking; merkt op dat 36 van 's werelds kwetsbaarste landen zich in Afrika bevinden, vaak verzwakt door conflicten, terwijl op het continent 390 miljoen mensen wonen die zich onder de armoedegrens bevinden; beklemtoont dat het gebrek aan economische vooruitgang in de regio, zwak bestuur, instabiliteit, schending van de mensenrechten, corruptie, het ontbreken van een

rechtsstaat, straffeloosheid, ongelijkheid, werkloosheid, de bevolkingstoename in enkele van de armste en minst ontwikkelde landen, samen met de gevolgen van de veranderingen op het gebied van klimaat en milieu en factoren zoals gewelddadige conflicten, radicalisering en de verspreiding van de georganiseerde misdaad, onvermijdelijk zal leiden tot een reeks nieuwe uitdagingen, die, als ze niet meteen worden aangepakt, wellicht zullen resulteren in gedwongen ontheemdingen en gemengde migratiegolven (zowel binnen het Afrikaanse continent als naar Europa), hetgeen kan leiden tot scenario's die de Afrikaanse landen, de Europese Unie en haar lidstaten voor ongeziene uitdagingen plaatsen; wijst erop dat de intraregionale migratie, in tegenstelling tot wat meestal wordt gedacht, op het Afrikaanse continent omvangrijker is dan de extraregionale migratie, en erkent dat Afrikaanse landen een groot deel van het totale aantal vluchtelingen en intern ontheemden wereldwijd opvangen; benadrukt daarom dat er een gezamenlijke langetermijnstrategie moet worden ontwikkeld en dat de samenwerking op alle gebieden moet worden versterkt, waarbij de nadruk moet worden gelegd op het belang van de bestrijding van mensensmokkel en irreguliere migratieroutes en waarbij hervestigingsmogelijkheden worden gecreëerd; merkt op dat Afrika en Europa gedeelde belangen hebben en een gedeelde verantwoordelijkheid dragen op het gebied van migratie en mobiliteit, en beklemtoont dat voor migratiebeheer globale oplossingen nodig zijn, op basis van de beginselen van samenwerking, solidariteit, het gezamenlijk dragen van verantwoordelijkheid en eerbiediging van de mensenrechten en het internationaal recht, die een duurzame aanpak vaststellen om met gedwongen ontheemdingen en vluchtelingenstromen om te gaan; verzoekt de Europese Commissie en de Europese Dienst voor extern optreden (EDEO) specifieke maatregelen te treffen om migranten te beschermen tegen overlijden, verdwijning, scheiding van hun gezin en schending van hun rechten; is echter van mening dat beide partners zich ook meer moeten richten op de oorzaken van armoede en ongelijkheid en op het doeltreffende gebruik van instrumenten voor ontwikkelingssamenwerking; vraagt om doeltreffende mechanismen in te stellen aan de hand waarvan de eindbestemming van die externe financieringsinstrumenten grondig kan worden gecontroleerd en de projecten die financiële steun ontvangen kunnen worden beoordeeld; moedigt verdere samenwerking met de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) en andere VN-agentschappen aan om vluchtelingen en intern ontheemden aanvullende steun te verlenen;

30. benadrukt uitdrukkelijk dat functionerende overheidsinstellingen, autoriteiten en infrastructuur een belangrijke rol vervullen en is van mening dat, wanneer zij ontbreken, dit een belangrijke belemmering vormt voor ontwikkeling, vrede en vooruitgang; onderstreept dat veiligheid, stabiliteit en uiteindelijk welvaart en duurzame ontwikkeling in de betrokken regio's alleen kunnen worden bereikt als een allesomvattende strategie wordt gevolgd; herinnert er in dit verband aan dat de hervorming van de veiligheidssector, de hervorming van justitie, goed bestuur, democratische verantwoordingsplicht en de bescherming van burgers noodzakelijke voorwaarden zijn om het vertrouwen van de bevolking in hun regeringen en veiligheidstroepen te winnen; wijst erop dat een aantal landen weliswaar nog kampen met corruptie, het ontbreken van goed bestuur en sociale en politieke vrijheden, maar dat veel landen een begin hebben gemaakt met de transitie naar hervormingen en democratie; prijst in dit verband met name de bevolking van Sudan voor haar dapperheid en moed; herinnert eraan dat landen die deze transitie doormaken bijzonder kwetsbaar zijn en moeten kunnen rekenen op de EU wanneer zij steun vragen; pleit

daarom voor goed gecoördineerde steun en bijstand voor die landen bij het opbouwen van meer veerkrachtige staten en maatschappijen, teneinde het door hun bevolking geuite streven naar positieve verandering te handhaven en te steunen; stelt voor dat de VV/HV speciale ad-hoccontactgroepen opricht om de EU-brede steun aan afzonderlijke landen in transitie te stroomlijnen en te faciliteren; is van mening dat er meer moet worden gedaan om inclusieve politieke meerpartijstelsels en verantwoordelijk democratisch bestuur in Afrika, met name in fragiele staten, te bevorderen door werkgroepen bestaande uit burgers en overheden en parlementair toezicht te faciliteren, onder meer door gebruik te maken van technologieplatformen, teneinde de inbreng van burgers over beleidskwesties te verzamelen en beste praktijken te stimuleren aan de hand van peer-to-peer gedachtewisselingen om de verantwoordingsplicht en aanspreekbaarheid van de overheid te verbeteren, hetgeen fundamenteel is om tot duurzame ontwikkeling te komen, mondiale uitdagingen aan te pakken en het risico van de verspreiding van instabiliteit te beperken; benadrukt dat de beginselen transparantie en goed bestuur opgenomen moeten worden in de strategie EU-Afrika en de planning, uitvoering en evaluatie ervan;

31. is ingenomen met het initiatief “pact met Afrika” van de G20, dat in 2017 werd opgestart ter bevordering van particuliere investeringen in Afrika, met inbegrip van investeringen in infrastructuur, en acht dit een geschikt platform om uitgebreide, gecoördineerde en landspecifieke hervormingsagenda’s naar voren te brengen; is tevreden dat tot dusver twaalf Afrikaanse landen zich hebben aangesloten bij het initiatief: Benin, Burkina Faso, Ivoorkust, Egypte, Ethiopië, Ghana, Guinee, Marokko, Rwanda, Senegal, Togo en Tunesië;
32. is ingenomen met de sterke daling van de piraterij voor de kusten van Oost- en West-Afrika ten gevolge van internationale inspanningen voor de maritieme veiligheid die dienen als precedent voor de Europese, Afrikaanse en trans-Atlantische veiligheidssamenwerking;
33. acht het belangrijk dat de EU zich blijft inspannen om veerkrachtiger staten en samenlevingen op te bouwen met behulp van capaciteitsopbouw en hervormingen van de veiligheidssector, onder meer via de Europese Vredesfaciliteit en haar GVDB-missies, en legt de nadruk op een geïntegreerde aanpak van conflicten en crises, waarbij zij in alle stadia van de conflictcyclus optreedt;
34. is van mening dat de EU meer inspanningen moet leveren op het gebied van de versterking van de rechtsstaat, de hervorming van de rechtssystemen, en de overheidsfinanciën; beklemtoont dat verantwoordelijke instellingen helpen bij de bevordering van billijkere, langduriger economische groei die helpt bij de aanpak van illegale geldstromen, georganiseerde zware misdaad en een cultuur van straffeloosheid; wijst op het belang van de ondersteuning van de EU en haar samenwerking met Afrikaanse landen in de strijd tegen corruptie; wijst erop dat illegale geldstromen een aanzienlijk probleem vormen voor ontwikkelingslanden en dat deze geldstromen in Afrika naar schatting 50 miljard USD bedragen – twee keer zoveel als het bedrag van de officiële ontwikkelingshulp; beklemtoont dat het VN-panel op hoog niveau inzake illegale geldstromen vanuit Afrika tot de vaststelling is gekomen dat commerciële activiteiten 65 procent van deze illegale geldstromen uitmaken; verzoekt de EU een regelgevingskader vast te stellen inzake corruptie, verplichte

zorgvuldigheidsonderzoeken betreffende mensenrechten en milieu en verantwoordingsplicht van ondernemingen voor EU-bedrijven die investeren in Afrika en er actief zijn;

35. onderstreept dat het belangrijk is vrije en eerlijke verkiezingen met concurrerende kandidaten en geloofwaardige verkiezingsprocessen te ondersteunen; steunt de coördinatie tussen de EU en de AU inzake verkiezingswaarnemingsmissies en de bijstand met het oog op de versterking van de capaciteit van de AU om verkiezingswaarneming op de lange termijn te organiseren die beantwoordt aan de internationale normen, alsook bilaterale samenwerking met de respectieve landen en hun maatschappelijke organisaties, met als doel te komen tot inclusieve, transparante en geloofwaardige verkiezingen in Afrika; wijst daarom op de talrijke verkiezingswaarnemingsmissies van de EU, die sterk worden ondersteund door het Parlement; spoort de EU, Europese ngo's, politieke partijen en maatschappelijke organisaties ertoe aan nauw samen te werken met hun Afrikaanse tegenhangers, met inbegrip van ambtenaren, om een stevige politieke dialoog op te zetten met behulp van de ontwikkeling van thematische beleidsmaatregelen, om krachtige praktijken voor democratisch bestuur te stimuleren, de vertegenwoordiging en inclusie van gemarginaliseerde bevolkingsgroepen te verbeteren; en de deelname van het maatschappelijk middenveld en burgers aan het openbare leven op alle niveaus te bevorderen;
36. verzoekt de Afrikaanse Unie, de Europese Unie en hun lidstaten een krachtigere samenwerking te waarborgen op het gebied van de bevordering en bescherming van de mensenrechten, mensenrechtenverdedigers en het maatschappelijk middenveld, en volledige politieke en financiële steun te verlenen aan hun respectieve mechanismen ter verdediging van de mensenrechten; is van oordeel dat voor samenwerking op het wereldtoneel om de multilaterale, op regels gebaseerde orde te versterken, gedeelde waarden en eerbiediging van het internationaal en de grondrechten vereist zijn; is van mening dat stabiele democratische instellingen, vrije en eerlijke verkiezingen en onderwijs noodzakelijke voorwaarden zijn voor ontwikkeling en bijgevolg centraal moeten staan in de samenwerking tussen de EU en Afrika; benadrukt dat het maatschappelijk middenveld inclusief moet zijn en alle minderheden moet vertegenwoordigen, en spreekt zijn diepe bezorgdheid uit over het feit dat de rechten van minderheden, bijvoorbeeld van LGBTQI-personen, grotendeels onbeschermd zijn op het continent; is van mening dat intercontinentale samenwerking tussen de EU en Afrika aanzienlijk kan bijdragen tot de bestrijding van xenofobie en fundamentalisme en tot de stabilisering van het Middellandse Zeegebied; beklemtoont dat het maatschappelijk middenveld en mensenrechtenverdedigers een cruciale rol spelen bij de bevordering van de democratie, de vrede, de rechtsstaat en de bescherming van de mensenrechten op beide continenten; benadrukt dat de deelname van het maatschappelijk middenveld aan het partnerschap tussen Afrika en de EU moet worden bevorderd, door de capaciteiten en bescherming ervan te versterken; verzoekt de Europese Unie steun te verlenen aan concrete initiatieven ter versterking van maatschappelijke organisaties en de mensenrechten; beklemtoont dat er een belangrijke rol is weggelegd voor een vrije en geanimeerde media- en perssector en herinnert eraan dat dit van cruciaal belang is voor een goed geïnformeerd publiek dat zijn eigen prioriteiten kan vastleggen; benadrukt dat een vrije en geanimeerde media- en perssector de weerbaarheid tegen nepnieuws vergroot; verzoekt de EU actiever met

Afrika samen te werken aan de ondersteuning van de vrijheid van meningsuiting, het pluralisme van de media en de veiligheid van journalisten; onderstreept dat de vrije pers een belangrijke rol speelt in de bestrijding van corruptie en het toezicht op overheden en hun verantwoordingsplicht; beklemtoont dat het belangrijk is wettelijk bindende clausules in verband met de mensenrechten op te nemen in de internationale overeenkomsten van de EU met het Afrikaanse continent, met een duidelijk en nauwkeurig overlegmechanisme, naar het voorbeeld van artikel 96 van de Overeenkomst van Cotonou; is in dit verband verheugd over het feit dat een dergelijke clausule is opgenomen in de vrijhandelsovereenkomsten van de nieuwe generatie;

37. onderstreept dat de toekomst van Afrika in de handen van zijn jonge generatie ligt; verzoekt de EU in haar vernieuwde strategie voor samenwerking met Afrika steun te verlenen aan concrete initiatieven voor de empowerment van jongeren en vrouwen, zodat hun actieve betrokkenheid bij de besluitvormingsprocessen in het burgerlijke en politieke leven verzekerd is; beklemtoont dat de ontwikkeling van Afrika afhankelijk is van inclusief onderwijs en dat het noodzakelijk is ongelijkheden op het gebied van onderwijs verder weg te werken en meer te investeren in het onderwijs- en gezondheidsbeleid en bijbehorende programma's voor de ontwikkeling van kinderen en jongeren; onderstreept dat in de samenwerking tussen de EU en Afrika een passende deelname van het maatschappelijk middenveld moet worden opgenomen en dat er dus geen sprake kan zijn van een top-downaanpak; verzoekt in dit verband om grotere inspanningen die de relaties tussen de volkeren stimuleren, voornamelijk onder jongeren; wijst in dit verband op de belangrijke positieve langetermijneffecten van Erasmus+; wijst erop dat het vele jonge talent in Afrika zijn potentieel slechts kan realiseren als Afrika en zijn partners investeren in onderwijs en innovatie; beklemtoont dat goed bestuur en succesvolle ontwikkeling noodzakelijke voorwaarden zijn om dit doel te bereiken, en vraagt de EU om ontwikkelingshulp te koppelen aan hogere onderwijsnormen en empowerment van vrouwen; betreurt dat in de mededeling van de Commissie de dimensie van het buitenlands cultureel beleid en de veelbelovende mogelijkheden dankzij een verdiepte culturele samenwerking tussen Europa en Afrika niet aan de orde komen; dringt er daarom bij de Commissie en de EDEO op aan om dit gebied prioriteit te geven door bi-continentale partnerschappen tussen instellingen en personen te bevorderen en te financieren; dringt er daarom bij de Commissie op aan een omvattend initiatief van de EU en Afrika voor te stellen om na te denken over de verweven koloniale geschiedenissen, gevallen van onrechtmatige toe-eigening te onderzoeken en na te gaan welke maatregelen er kunnen worden getroffen om cultuurgoederen van Afrikaanse oorsprong te repatriëren en terug te geven;
38. wijst erop dat transnationale georganiseerde misdaad, burgerlijke onlusten en binnenlandse misdaad een bedreiging vormen voor fragiele staten en staten in de nasleep van een conflict, die moeite hebben om hun burgers de nodige veiligheid te verschaffen; onderstreept in dit verband het belang van een goed opgeleide nationale en regionale politiemacht; merkt op dat de politie in de realiteit echter vaak niet beschikt over de correcte opleiding en uitrusting en, belangrijker nog, niet altijd de nodige verbondenheid heeft met de lokale bevolking noch haar vertrouwen geniet; beklemtoont derhalve dat het belangrijk is professionele politiediensten op te bouwen en te versterken, en pleit voor geïntensiverde conceptuele, logistieke en bestuurlijke ondersteuning, onder meer voor het Afrikaans mechanisme voor politiesamenwerking (AFRIPOL) in Algiers, dat in 2014 werd opgestart; is van mening dat samenwerking op

dit gebied ook de capaciteit van de vredeshandhavingsmissies zal ruggensteunen en het politieonderdeel van de APSA zal bevorderen;

39. merkt op dat de informatiesfeer in Afrika steeds meer onder de invloed komt van onze mondiale tegenstanders; vraagt in dit verband aan de EDEO en de Commissie om iets te doen aan het problematische ontbreken van de Europese stem in de Afrikaanse samenlevingen, valse berichtgeving tegen te gaan en de Europese aanpak en democratische waarden sterker naar voren te brengen; merkt op dat dit een betere strategische communicatie vereist die gericht is op belangrijke regio's en landen, alsook de oprichting van een speciale eenheid die voor dergelijke activiteiten verantwoordelijk is in nauwe samenwerking met de EU-delegaties;
40. onderstreept het gevaar van de verspreiding van onwettige handvuurwapens en wijst erop dat deze niet gedocumenteerde en meestal illegaal in bezit gehouden wapens niet alleen de veiligheid van gemeenschappen bedreigen, maar ook worden gebruikt door gevaarlijke transnationale criminele netwerken die zich bezighouden met verschillende vormen van smokkel, waaronder van wapens, mensen en illegale drugs;
41. dringt aan op de voortzetting van de jaarlijkse gezamenlijke overlegvergaderingen van het Politiek en Veiligheidscomité van de Europese Unie en het Politiek en Veiligheidscomité van de Afrikaanse Unie met als doelstelling de samenwerkingsgebieden uit te breiden naar gezamenlijke bezoeken op het terrein, gezamenlijke vergaderingen, waarin gezamenlijke inzichten worden ontwikkeld, crisissituaties worden geanalyseerd, en mogelijkheden worden onderzocht voor gezamenlijke vroegtijdige actie als beste middel om een werkbaar strategisch partnerschap tot stand te brengen;
42. herinnert eraan dat in Afrika het hoogste aantal vredesoperaties (PSO's) ter wereld plaatsvindt en dat Afrika de meeste troepen en politie bijdraagt; wijst erop dat de PSO's in heel Afrika aangepast dienen te worden aan de nieuwe realiteit van COVID-19 om zowel de burgers als de werknemers van de PSO's toereikend te beschermen; wijst op de noodzaak van toereikende financiering voor de missies gezien de angst voor een dreigende economische crisis en een verlaging van de beschikbare financiering;
43. vraagt de EU ervoor te zorgen dat de GVDB-missies op een effectieve, verantwoorde en robuuste wijze worden gepland met doeltreffende operaties en sterkere mandaten, gekoppeld aan de substantiële politieke bereidheid om conflicten op te lossen in plaats van ze te bevriezen;
44. wijst op het belang van de parlementaire diplomatie en herinnert in dit verband aan de vele parlementaire vergaderingen en missies die het Parlement heeft gehouden, met name de regelmatige bijeenkomsten van het Europees Parlement met het Pan-Afrikaans Parlement; pleit in dit verband voor een versterking van de parlementaire dimensie in de betrekkingen tussen de EU en de AU, en voor jaarlijkse missies waarbij belangrijke commissies van het Europees Parlement regelmatig samenkomen en van gedachten wisselen met hun Afrikaanse tegenhangers;
45. hamert op het feit dat de hulp van de EU er niet toe mag bijdragen dat conflicten langer duren of dat het roofzuchtige gedrag van autocratische regimes, dat de oorzaak is van

tal van sociaal-economische problemen en politieke conflicten in Afrika, wordt bevorderd; beklemtoont dat het nastreven van gemeenschappelijke belangen en samenwerking moet stroken met het internationaal recht, de fundamentele waarden van de EU en de ondersteuning van de democratie, goed bestuur en de mensenrechten;

46. waardeert de geleverde inspanningen om Afrika's eigen mechanismen en regelgeving inzake de bescherming van de mensenrechten te versterken, zoals het Afrikaans Handvest van de rechten van de mens en de volkeren en de bijbehorende protocollen, het Afrikaans handvest inzake democratie, verkiezingen en bestuur, de Afrikaanse Commissie voor de rechten van de mens en volken en het Afrikaans Hof voor de Rechten van de Mens en Volken; stelt het op prijs dat dergelijke mechanismen en regelgeving voorzien in aanhoudende bijstand voor de Afrikaanse partners bij de aanpassing van hun eigen mensenrechteninstrumenten en -mechanisme aan internationaal erkende beginselen, wetten en normen;
47. is van oordeel dat een grotere deelname van vrouwen aan het openbare leven, waaronder de politiek, essentieel is voor een egalitaire en inclusieve samenleving; benadrukt het belang van de gezamenlijke inspanningen van de EU en Afrika ter verbetering van het beleid en de wetgeving inzake kwesties als de toegang van meisjes tot onderwijs, het uitbannen van kindhuwelijken, het beëindigen van vrouwelijke genitale verminking, de waarborging van de economische, politieke en sociale rechten van vrouwen en hun participatie in alle geledingen van de samenleving, besluitvormingsprocessen, inspanningen voor vredesopbouw en vredeshandhaving, en het uitbannen van psychologisch, fysiek en seksueel geweld, waaronder verkrachting binnen het huwelijk, en alle andere vormen van misbruik; wijst erop dat de bevordering van gendergelijkheid een van de doeltreffendste manieren is om inclusieve groei aan te zwengelen, armoede terug te dringen en de vrede te bevorderen; moedigt verdere ondersteuning aan voor de economische empowerment van Afrikaanse vrouwen door middel van onderwijs, de overdracht van vaardigheden, toegang tot financiering en ondersteuning voor het oprichten van ondernemingen, en toegang tot land; juicht de sterkere vertegenwoordiging van vrouwen in een aantal Afrikaanse landen toe; stelt echter vast dat vrouwen in bepaalde landen op het Afrikaanse continent nog steeds ondervertegenwoordigd zijn; beklemtoont dat de eerbiediging en volledige verwezenlijking van de mensenrechten van vrouwen de grondslag vormen van een democratische samenleving; is bijgevolg van oordeel dat deze grondrechten en doelstellingen moeten worden verwezenlijkt om een echt democratische samenleving tot stand te brengen; onderstreept dat de genderkloof in het onderwijs een ernstig probleem blijft in Afrika, met name in gemarginaliseerde gemeenschappen, en beklemtoont dat passende toegang moet worden verstrekt tot onderwijs, programma's voor het aanleren van vaardigheden, en kansen voor meisjes en vrouwen;
48. spoort de EDEO ertoe aan zijn aanwezigheid in de EU-delegaties op het hele continent te vergroten, met name in belangrijke lidstaten van de AU, om onze bilaterale en regionale betrekkingen verder te intensiveren en passend van gedachten te wisselen met de relevante belanghebbenden; onderstreept dat dergelijke nauwe banden de grondslag zijn voor passende en goed gestructureerde algemene partnerschappen, evenals toegesneden responsen; verzoekt de EDEO zijn media- en communicatiestrategie aanzienlijk te verbeteren teneinde niet alleen de bewustmaking van de inspanningen van de EU in de respectieve regio's te bevorderen, maar ook de bewustmaking bij en

ondersteuning van EU-burgers voor een hechtere samenwerking tussen de EU en Afrika aan te wakkeren;

49. beklemtoont dat de betrekkingen tussen de EU en Afrika moeten evolueren van een relatie die gericht is op ontwikkeling naar een relatie die de Afrikaanse landen op gelijke voet plaatst, gekenmerkt door ambitieuze handelsrelaties om de Afrikaanse normen te verhogen; beklemtoont dat de EU de Afrikaanse landen bijstand dient te verlenen op hun weg naar ontwikkeling op eigen kracht; is van mening dat betere economische banden met Afrika van cruciaal belang zijn om de economische onafhankelijkheid van de Afrikaanse staten te waarborgen;
50. spoort Afrikaanse leiders ertoe aan hoogwaardige, transparante, inclusieve en duurzame buitenlandse-investeringsprojecten te kiezen en ondersteunt de toegang tot financieringsmogelijkheden die sterke alternatieven bieden voor externe door de overheid aangestuurde initiatieven;
51. wijst erop dat het belangrijk is de strategie EU-Afrika te coördineren met de VN, de NAVO, de OESO en andere gelijkgestemde landen, zoals de Verenigde Staten van Amerika, Canada, het Verenigd Koninkrijk en Japan.

INFORMATIE OVER DE GOEDKEURING IN DE ADVISERENDE COMMISSIE

Datum goedkeuring	21.9.2020						
Uitslag eindstemming	<table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 30%;">+:</td> <td style="text-align: right;">55</td> </tr> <tr> <td>-:</td> <td style="text-align: right;">6</td> </tr> <tr> <td>0:</td> <td style="text-align: right;">6</td> </tr> </table>	+:	55	-:	6	0:	6
+:	55						
-:	6						
0:	6						
Bij de eindstemming aanwezige leden	<p>Alviina Alametsä, Alexander Alexandrov Yordanov, Maria Arena, Petras Auštrevičius, Traian Băsescu, Anna Bonfrisco, Reinhard Bütikofer, Fabio Massimo Castaldo, Włodzimierz Cimoszewicz, Katalin Cseh, Tanja Fajon, Anna Fotyga, Michael Gahler, Sunčana Glavak, Raphaël Glucksmann, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Márton Gyöngyösi, Sandra Kalniete, Dietmar Köster, Andrius Kubilius, Ilhan Kyuchyuk, David Lega, Miriam Lexmann, Nathalie Loiseau, Antonio López-Istúriz White, Lukas Mandl, Thierry Mariani, David McAllister, Vangelis Meimarakis, Sven Mikser, Francisco José Millán Mon, Javier Nart, Gheorghe-Vlad Nistor, Urmas Paet, Demetris Papadakis, Kostas Papadakis, Tonino Picula, Manu Pineda, Kati Piri, Giuliano Pisapia, Jérôme Rivière, María Soraya Rodríguez Ramos, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos, Andreas Schieder, Radosław Sikorski, Jordi Solé, Sergei Stanishev, Tineke Strik, Hermann Tertsch, Harald Vilimsky, Idoia Villanueva Ruiz, Viola Von Cramon-Taubadel, Thomas Waitz, Charlie Weimers, Isabel Wiseler-Lima, Salima Yenbou, Željana Zovko</p>						
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervangers	<p>Özlem Demirel, Angel Dzhambazki, Assita Kanko, Arba Kokalari, Dragoş Tudorache, Mick Wallace, Elena Yoncheva, Marco Zanni</p>						

HOOFDELIJKE EINDSTEMMING IN DE ADVISERENDE COMMISSIE

55	+
ECR	Angel Dzhambazki, Anna Fotyga, Assita Kanko, Hermann Tertsch
NI	Fabio Massimo Castaldo, Márton Gyöngyösi
PPE	Alexander Alexandrov Yordanov, Traian Băsescu, Michael Gahler, Sunčana Glavak, Sandra Kalniete, Arba Kokalari, Andrius Kubilius, David Lega, Miriam Lexmann, Antonio López-Istúriz White, Lukas Mandl, David McAllister, Vangelis Meimarakis, Francisco José Millán Mon, Gheorghe-Vlad Nistor, Radosław Sikorski, Isabel Wiseler-Lima, Željana Zovko
RENEW	Petras Auštrevičius, Katalin Cseh, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Ilhan Kyuchyuk, Nathalie Loiseau, Javier Nart, Urmas Paet, María Soraya Rodríguez Ramos, Dragoș Tudorache
S&D	Maria Arena, Włodzimierz Cimoszewicz, Tanja Fajon, Raphaël Glucksmann, Sven Mikser, Demetris Papadakis, Tonino Picula, Kati Piri, Giuliano Pisapia, Isabel Santos, Andreas Schieder, Sergei Stanishev, Nacho Sánchez Amor, Elena Yoncheva
VERTS/ALE	Alviina Alametsä, Reinhard Bütikofer, Jordi Solé, Tineke Strik, Viola Von Cramon-Taubadel, Thomas Waitz, Salima Yenbou
6	-
GUE/NGL	Özlem Demirel, Manu Pineda
ID	Thierry Mariani, Jérôme Rivière, Harald Vilimsky
NI	Kostas Papadakis
6	0
ECR	Charlie Weimers
GUE/NGL	Idoia Villanueva Ruiz, Mick Wallace
ID	Anna Bonfrisco, Marco Zanni
S&D	Dietmar Köster

Verklaring van de gebruikte tekens:

+ : voor

- : tegen

0 : onthouding

8.9.2020

ADVIES VAN DE COMMISSIE LANDBOUW EN PLATTELANDSONTWIKKELING

aan de Commissie ontwikkelingssamenwerking

inzake een nieuwe strategie EU-Afrika – een partnerschap voor duurzame en inclusieve ontwikkeling
(2020/2041(INI))

Rapporteur voor advies: Manuel Bompard

SUGGESTIES

De Commissie landbouw en plattelandsontwikkeling verzoekt de bevoegde Commissie ontwikkelingssamenwerking onderstaande suggesties in haar ontwerpresolutie op te nemen:

- gezien de gezamenlijke mededeling van de Commissie en de hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid aan het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2020, getiteld “Globale strategie voor samenwerking met Afrika” (JOIN(2020)0004),
 - gezien het verslag van de Taskforce voor het Afrikaanse platteland van 7 maart 2019,
 - gezien de VN-verklaring over de rechten van landbouwers en andere mensen die werkzaam zijn in plattelandsgebieden,
 - gezien het besluit van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties om de periode 2019-2028 uit te roepen tot het decennium van de familiale landbouw,
 - gezien de EU-biodiversiteitsstrategie voor 2030,
1. verwelkomt het feit dat in het nieuwe partnerschap EU-Afrika wordt gepleit voor de ontwikkeling van milieuvriendelijke landbouwpraktijken en de integratie van de zorgen met betrekking tot biodiversiteit; is echter bezorgd over de grote afhankelijkheid van Afrikaanse staten van voedselinvoer; herinnert in dit opzicht aan de noodzaak om de samenhang van de Europese landbouw en het Europese handelsbeleid ten gunste van duurzame ontwikkeling te waarborgen door een analyse uit te voeren van de effecten ervan op de duurzameontwikkelingsdoelstellingen, de mensenrechten en de rechten van kleine boeren en overige bevolkingsgroepen die op het platteland leven; ondersteunt de ontwikkeling van handelsmogelijkheden tussen de continenten, waarbij gevoelige landbouwproducten worden beschermd en gewaarborgd, zodat regio's hun productiepotentieel kunnen verbeteren; wijst erop dat in handelsakkoorden het principe moet worden geëerbiedigd van eerlijke handel ten gunste van de lokale landbouw en

tegelijkertijd de beschikbaarheid moet worden gegarandeerd van duurzaam geproduceerd voedsel; verzoekt de Commissie erop toe te zien dat handelsakkoorden de lokale landbouw niet destabiliseren, geen schade berokkenen aan kleine boeren en de voedselafhankelijkheid van het Afrikaanse continent niet vergroten;

2. roept de EU ertoe op de samenwerking tussen beide continenten gestaag te intensiveren, inclusief expertise en partnerschappen op het gebied van onderzoek en innovatie en uitwisseling van beste praktijken in de landbouw; wijst erop dat de landbouw- en levensmiddelensector van cruciaal belang is voor de economie en de samenleving zowel van Afrika als van de EU; is van oordeel dat de ontwikkeling van een duurzame landbouwsector en van de plattelandsgebieden de hoeksteen vormt van het potentieel om banen te creëren en van duurzame ontwikkeling in Afrika, en daarom centraal moet staan in de betrekkingen tussen de EU en Afrika; verzoekt de EU een concrete strategische positie te ontwikkelen met het oog op de verdere bevordering van een duurzaam beheer van de economie van de natuurlijke hulpbronnen, met duurzame waardeketens, en op een verbetering van de samenwerking tussen de EU en Afrika, met nadruk op het vormgeven van een klimaatneutrale toekomst, teneinde een klimaat te scheppen voor duurzame, klimaatbestendigere investeringen, meer lokale waardecreatie en lokale werkgelegenheid; is van mening dat de EU de samenwerking met Afrika aanzienlijk moet ontwikkelen wat praktijken betreft op het gebied van plattelandontwikkeling en agro-ecologie, als basis voor ecologische, sociale en economische duurzaamheid, met gunstige effecten voor kleinschalige landbouwers en gemeenschappen doordat zij zelfvoorzienender worden gemaakt en de Afrikaanse landbouw beter bestand wordt gemaakt tegen de klimaatverandering; roept de EU en de lidstaten ertoe op actief samen te werken met Afrikaanse partners om synergieën tot stand te brengen tussen de strategie EU-Afrika, het Green Deal-beleid, met name de externe dimensie van de “van boer tot bord”-strategie, en het handelsbeleid, deze af te stemmen op het ontwikkelingsbeleid en de verplichtingen inzake beleidscoherentie voor ontwikkeling (PCD), en ze vergezeld te doen gaan van concrete acties, in overeenstemming met de duurzameontwikkelingsdoelstellingen, die de overgang naar duurzame agrovoedingssystemen actief ondersteunen, met nadruk op de ontwikkeling van korte toeleveringsketens en lokale productie, distributie en consumptie, hetgeen gunstige effecten zal hebben voor de mens, de natuur en de economie;
3. benadrukt het feit dat de landbouw- en de levensmiddelensector in Afrika belangrijk is voor het bieden van behoorlijke en duurzame arbeidskansen op het platteland; wijst erop dat een aanzienlijk deel van de Afrikaanse beroepsbevolking, met name vrouwen en jongeren, voor zijn levensonderhoud, inkomsten en directe werkgelegenheid afhankelijk is van voedselproductie, -verwerking en -distributie in de landbouwsector; onderstreept het feit dat het hierbij in de meeste gevallen gaat om kleine bedrijven en familiebedrijven; wijst erop dat het belangrijk is te zorgen voor een bevordering en verbetering van de maatregelen en hulpmiddelen ter ondersteuning van een verbetering van de kwaliteit, spreiding van de producten, een modernisering van de landbouwpraktijken, veilige arbeidsomstandigheden en maatregelen ter vergroting van de weerbaarheid van boeren, met name vrouwen en de jonge generatie; roept de Commissie op ervoor te zorgen dat het partnerschap EU-Afrika beide continenten ten goede komt met betrekking tot marktkansen, uitwisseling van kennis, billijke waardeketens en toegang tot en ondersteuning van middelen en maatregelen inzake vermindering van en aanpassing aan de klimaatverandering; roept het partnerschap EU-

Afrika op om sterk de nadruk te leggen op landbouw- en plattelandsontwikkeling teneinde economische stabiliteit en levenskwaliteit in de plattelandsgebieden te bevorderen;

4. onderstreept het feit dat het gebruik van pesticiden in de intensieve landbouw in Afrika gevolgen kan hebben voor de gezondheid van werknemers die weinig toegang hebben tot opleidingen op het gebied van gewasbescherming en gezondheidszorg, naast milieuschade; dringt aan op onderwijs en opleiding op het gebied van duurzame gewasbeschermingsmethoden en alternatieven voor pesticiden en op een minimale blootstelling aan gevaarlijke stoffen; hekelt het feit dat de EU twee maten twee gewichten hanteert met betrekking tot pesticiden, door toe te staan dat gevaarlijke stoffen die in de EU verboden zijn, worden uitgevoerd naar Afrikaanse landen en andere derde landen; vraagt daarom een wijziging van de huidige EU-regels om deze juridische incoherentie weg te nemen, in overeenstemming met het Verdrag van Rotterdam van 1998 en de Green Deal;
5. benadrukt het feit dat jonge meisjes en vrouwen een cruciale bijdrage leveren aan de landbouw- en de plattelandseconomieën op het Afrikaans continent; herinnert eraan dat het werk in de landbouw in Afrika bijna voor de helft wordt verricht door vrouwen, terwijl vrouwelijke landbouwers vaak kleinschalige of zelfvoorzieningslandbouw beoefenen, zonder de nodige toegang tot informatie, kredieten en land; is daarom van mening dat het van cruciaal belang is de zelfbeschikkingmogelijkheden van jonge meisjes en vrouwen in Afrika te ondersteunen en te verbeteren; roept de EU op de partnerlanden te helpen, met name om hun wetgeving inzake landbezit te verbeteren door het universele recht van vrouwen te erkennen om volwaardig grondbezitter te zijn;
6. maakt zich met name zorgen over de toenemende ontbossing in Afrika, met bijvoorbeeld in maart 2020 het Congobekken als op één na meest ontboste regio ter wereld, waarbij het ontboste gebied meer dan verdubbeld was ten opzichte van de voorgaande jaren; herinnert eraan dat de vernietiging van de Afrikaanse tropische bossen een onomkeerbaar verlies is van biodiversiteit en koolstofopslagcapaciteit, alsook van de habitat en leefwijzen van de inheemse gemeenschappen die in de bossen wonen; verzoekt de Commissie onverwijld een voorstel in te dienen voor een bindend Europees zorgvuldigheidskader op basis van de OESO-richtsnoeren en verantwoord ondernemerschap; verzoekt Europese bedrijven schendingen van de mensenrechten en milieurechten in mondiale toeleveringsketens, met inbegrip van onderaannemingsketens, vast te stellen, te voorkomen en te melden ten aanzien van alle marktdeelnemers in alle sectoren, met name die sectoren die in ontwikkelingslanden worden beschouwd als sectoren met een verhoogd risico, zoals grondstoffen, cacao, koffie en bosbouw; dringt erop aan dat in handelsovereenkomsten met Afrikaanse staten bindende bepalingen worden opgenomen; dringt er bij de EU op aan om via partnerschapsovereenkomsten samen te werken met regeringen en mondiale actoren om een consistente aanpak op mondiaal niveau te bevorderen voor de ontwikkeling van gezamenlijke actieplannen ter bescherming en verbetering van het beheer van bossen, wateren en mariene ecosystemen in het kader van de Overeenkomst van Parijs en de duurzameontwikkelingsdoelstellingen;
7. herinnert eraan dat bossen aanzienlijk bijdragen tot de verwezenlijking van de klimaatdoelstellingen, de bescherming van de biodiversiteit en het voorkomen van

woestijnvorming en extreme bodemerrosie; benadrukt het feit dat gezamenlijke inspanningen van de EU en Afrika de ontwikkeling moeten ondersteunen van een klimaatbestendige landbouw en bosbouw, duurzame plattelandsontwikkeling en veilige en duurzame voedselsystemen, die van cruciaal belang zijn voor het uitbannen van armoede, honger en ondervoeding; onderstreept het feit dat het belangrijk is de complementariteit te waarborgen tussen landbouw, wilde dieren en planten en het behoud van biodiversiteit en benadrukt het feit dat duurzame landbouwpraktijken, zoals boslandbouw, moeten worden bevorderd in plaats van monocultuurpraktijken, die de bodems uitputten en de biodiversiteit vernietigen, meer land gebruiken en de voedselvoorziening in lokale gemeenschappen verslechteren; wijst op het bestaan van beschermingsregelingen waarbij wordt samengewerkt met boeren die hun land verpachten ten behoeve van de bescherming van de fauna, wordt gezorgd voor lokale banen en het samenleven met wilde diersoorten wordt verbeterd; is in verband hiermee ingenomen met het initiatief NaturAfrica om de wilde flora en fauna en ecosystemen te beschermen en tegelijk de lokale bevolking kansen te bieden in groene sectoren;

8. benadrukt het feit dat de Europese Unie ervoor moet zorgen dat binnen de voedselproductie zowel voor het product als voor de productiemethode dezelfde strenge veiligheids- en duurzaamheidsnormen gelden, in het bijzonder gezien de grotere hogere ambitie van de “van boer tot bord”-strategie en de biodiversiteitsstrategie voor 2030;
9. betreurt het gebrek aan erkenning van het strategisch belang van weidegrond, dat ongeveer 43 % van het Afrikaanse grondoppervlak vormt en dus een belangrijke koolstofput vormt; roept de Commissie op tezamen met lokale gemeenschappen en lokale belanghebbenden een strategie te ontwikkelen om volledig gebruik te maken van dit potentieel door middel van duurzaam begrazingsbeheer, bijvoorbeeld door veehouders;
10. hekelt het feit dat landroof in Afrika schering en inslag is; herinnert eraan dat dit een gewelddadige praktijk is die voedselsoevereiniteit ondermijnt en het voortbestaan van Afrikaanse plattelandsgemeenschappen bedreigt; benadrukt het feit dat het Afrikaanse continent, dat naar verwachting een aanzienlijke bevolkingsgroei zal vertonen, met een verwachte bevolkingsgroei van 2,5 miljard in 2050, nog steeds de regio is die het zwaarst getroffen wordt door ondervoeding; herinnert eraan dat toegang tot grond essentieel is om voedselzekerheid te waarborgen; onderstreept het feit dat een toename van de concentratie van grond vaak leidt tot een toename van de ontheemdingen en de mensenrechtenschendingen, terwijl de exploitatie van grondstoffen in Afrika de bestaande conflicten verder aanwakkert of nieuwe conflicten doet ontstaan en zo samen met landroof leidt tot uitbuiting en onderdrukking van de plaatselijke bevolking; dringt aan op een landbouwstrategie voor de lange termijn om de voedselzekerheid in Afrika te bevorderen en verzoekt de nationale, regionale en lokale autoriteiten om landrechten te consolideren en beginselen vast te stellen voor een beter landbeheer; benadrukt het feit dat een inclusief proces moet worden opgestart voor de ontwikkeling, uitvoering en monitoring van beleid en acties in verband met landroof, met effectieve deelname van lokale actoren en maatschappelijke organisaties; vraagt dat in alle projecten ter bescherming van landrechten, inclusief in het kader van handel, de VGGT worden nageleefd en dat maatregelen worden genomen om ervoor te zorgen dat projecten niet de landrechten in gevaar brengen van kleine boeren;

11. stelt vast dat bijvoorbeeld beweidingsrechten en gemeenschapsweiden traditionele landgebruiksrechten vormen, die op gewoonterecht berusten en niet op gesecuritiseerde eigendomsrechten; benadrukt evenwel het feit dat bescherming van deze gewoonterechtelijke rechten van essentieel belang is voor de plattelandsbevolking;
12. dringt bij de lidstaten en de EU aan op een aanzienlijke verhoging van het bedrag aan openbare ontwikkelingshulp dat aan Afrikaanse landen wordt toegewezen voor doelstellingen op het gebied van sociale, economische en ecologische ontwikkeling en onderzoek en opleiding in de landbouw, met bijzondere aandacht voor het behoud van de biodiversiteit en voor beleidsmaatregelen inzake aanpassing aan de klimaatverandering, om landbouwers in Afrika te helpen bij hun noodzakelijke aanpassing aan de klimaatcrisis; dringt erop aan agro-ecologie te erkennen als basis voor duurzame landbouw- en voedselsystemen en betere infrastructuur en waardeketens te ontwikkelen voor lokale landbouwers; wijst voorts op de mogelijkheden en het potentieel van partnerschappen met de particuliere sector om deze doelstellingen te verwezenlijken; benadrukt het feit dat partnerschappen met particuliere actoren moeten worden onderworpen aan precieze selectiecriteria, openbaar toezicht, evaluatieprocessen en onafhankelijke klachtenmechanismen; benadrukt bovendien het feit dat steun voor de particuliere sector afhankelijk moet worden gesteld van eerbiediging van de mensenrechten en erkenning van het recht op voedsel; benadrukt het feit dat gebonden hulp die de toegang tot deze financiering voor Europese ondernemingen bevordert, moet worden uitgesloten; onderstreept het feit dat in het nieuwe partnerschap EU-Afrika de diverse rollen en bijdragen moeten worden erkend van lokale actoren en maatschappelijke organisaties, en dus het feit dat deze moeten worden betrokken op alle niveaus van de politieke en beleidsdialoog, alsmede bij de voorbereiding, monitoring en evaluatie van de uitvoeringsplannen; wijst erop dat verandering in Afrika het beste kan worden gerealiseerd wanneer behoorlijk bestuur en een transparante verdeling van de steun worden beloofd en misbruik wordt bestraft;
13. steunt het voorstel van de Taskforce voor het Afrikaanse platteland met betrekking tot de instelling van een Europees-Afrikaans jumelageprogramma, met onder meer de koppeling van landbouworganen van EU-lidstaten en van partnerlanden in Afrika, zoals organisaties en coöperaties van landbouwers, onder andere organisaties van plattelandsvrouwen en -jongeren, met als doel het uitwisselen van beste praktijken en het bevorderen van betrekkingen tussen sterk betrokken, soortgelijke partners; benadrukt het feit dat de gezamenlijke Taskforce van de EU en Afrika voor het Afrikaanse platteland in 2018 een lijst heeft opgesteld van maatregelen om de eigen voedselproductie van Afrika te verhogen, en dat deze lijst nog steeds een relevant basiselement is voor het partnerschap tussen de EU en Afrika; wijst op de belangrijke rol die landbouworganisaties en -coöperaties in Afrika kunnen spelen bij het verbeteren van de onderhandelingspositie van landbouwers en hun inkomsten, het vergemakkelijken van de toegang tot uitrusting en diensten en het verminderen van de risico's die verbonden zijn aan het op de markt brengen van producten; is van oordeel dat de uitwisseling van ervaringen tussen Afrikaanse en Europese organisaties voordelen zal opleveren voor beide partijen;
14. spoort de Afrikaanse en Europese beroepsorganisaties in de landbouw aan om samen te werken teneinde hun rol bij het aangaan van gemeenschappelijke uitdagingen in verband met duurzaamheid in de landbouw te bevorderen en de uitwisseling van

praktijken inzake de organisatie van waardeketens en productie te ontwikkelen;

15. dringt erop aan dat het partnerschap van de EU en Afrika bij zijn inspanningen op het gebied van landbouw focust op het garanderen van het recht van de Afrikaanse staten op voedselsoevereiniteit, op het vergroten van hun voedselzekerheid, bij wijze van prioriteit, en van hun vermogen om te voldoen aan de voedingsbehoeften van hun bevolking, met name wat eiwitten betreft, en op het bevorderen van de lokale, kleinschalige en familiale landbouw op agro-ecologische basis, die voedsel- en voedingsveiligheid garandeert voor iedereen, alsmede een grotere weerbaarheid bij crises, met name de klimaatcrisis, met nadruk op duurzame en gezonde voedselproductie en het sociale en economische welzijn en het levensonderhoud van de landbouwers; vraagt dat de focus in de samenwerkingsovereenkomsten van de EU opnieuw wordt verplaatst naar de ondersteuning van duurzame ontwikkeling van de landbouw en naar het zelfvoorzienend maken van de landbouwers in derde landen; benadrukt het feit dat het belangrijk is in Afrika regionale en lokale markten te creëren om de lokale distributienetwerken en de voedselzekerheid veerkrachtiger te maken; herinnert eraan dat de beëindiging van alle vormen van ondervoeding en duurzameontwikkelingsdoelstelling 2 (Een einde aan honger) in het nieuwe partnerschap moeten worden beschouwd als prioriteiten; onderstreept het feit dat het opzetten van veilige en duurzame landbouw- en voedselsystemen moet worden bevorderd door middel van regionaal landbouwbeleid, milieuvriendelijke landbouwpraktijken, lokale productie, onaangetaste plattelandsgebieden en de bescherming van de biodiversiteit en de natuurlijke hulpbronnen, alsook door de invoering van sanitaire en fyto-sanitaire normen; merkt op dat, zowel wat de productiekosten van de landbouwers als wat de overheidsuitgaven voor het landbouwbeleid betreft, de bewaring en uitwisseling van lokale zaadvariëteiten de goedkoopste, snelste en meest doeltreffende manier is om de rassen aan te passen aan de klimaatverandering, waardoor afhankelijkheid van input wordt voorkomen en de autonomie van de landbouwers wordt gewaarborgd, alsmede, meer in het algemeen, de voedselzekerheid;
16. wijst op het risico dat sommige landbouwoverschotten, zoals melkpoeder, die zijn ontstaan tijdens de COVID-19-crisis, worden uitgevoerd naar minder ontwikkelde landen, concurreren met de lokale productie en nevenschade veroorzaken voor de producenten; verzoekt de Commissie daarom na te denken over een strategie voor het wegwerken van de voorraden, om negatieve gevolgen te voorkomen voor lokale kleine landbouwbedrijven in arme landen;
17. benadrukt het feit dat vrouwen die werkzaam zijn in de zelfvoorzieningslandbouw, worden geconfronteerd met bijkomende belemmeringen bij het behoud van de voedselsoevereiniteit als gevolg van de krachtige bescherming van nieuwe plantensoorten op grond van het Internationaal Verdrag tot bescherming van kweekproducten (UPOV) in handelsakkoorden.

INFORMATIE OVER DE GOEDKEURING IN DE ADVISERENDE COMMISSIE

Datum goedkeuring	7.9.2020
Uitslag eindstemming	+: 43 -: 1 0: 4
Bij de eindstemming aanwezige leden	Mazaly Aguilar, Clara Aguilera, Atidzhe Alieva-Veli, Álvaro Amaro, Eric Andrieu, Attila Ara-Kovács, Carmen Avram, Adrian-Dragoş Benea, Mara Bizzotto, Daniel Buda, Asger Christensen, Angelo Ciocca, Ivan David, Paolo De Castro, Jérémy Decerle, Salvatore De Meo, Herbert Dorfmann, Luke Ming Flanagan, Cristian Ghinea, Dino Giarrusso, Martin Häusling, Martin Hlaváček, Krzysztof Jurgiel, Jarosław Kalinowski, Elsi Katainen, Gilles Lebreton, Norbert Lins, Chris MacManus, Marlene Mortler, Ulrike Müller, Maria Noichl, Juozas Olekas, Pina Picierno, Maxette Pirbakas, Bronis Ropè, Bert-Jan Ruissen, Anne Sander, Petri Sarvamaa, Simone Schmiedtbauer, Annie Schreijer-Pierik, Veronika Vrecionová, Juan Ignacio Zoido Álvarez
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervangers	Manuel Bompard, Anna Deparnay-Grunenberg, Tilly Metz, Christine Schneider, Marc Tarabella, Thomas Waitz

HOOFDELIJKE EINDSTEMMING IN DE ADVISERENDE COMMISSIE

43	+
ECR	Mazaly Aguilar, Krzysztof Jurgiel, Bert-Jan Ruissen, Veronika Vrecionová
GUE/NGL	Manuel Bompard, Luke Ming Flanagan, Chris MacManus
NI	Dino Giarrusso
PPE	Álvaro Amaro, Daniel Buda, Salvatore De Meo, Herbert Dorfmann, Jaroslaw Kalinowski, Norbert Lins, Marlene Mortler, Anne Sander, Petri Sarvamaa, Simone Schmiedtbauer, Christine Schneider, Annie Schreijer-Pierik, Juan Ignacio Zoido Álvarez
Renew	Atidzhe Alieva-Veli, Asger Christensen, Jérémy Decerle, Cristian Ghinea, Martin Hlaváček, Elsi Katainen, Ulrike Müller
S&D	Clara Aguilera, Eric Andrieu, Attila Ara-Kovács, Carmen Avram, Adrian-Dragoş Benea, Paolo De Castro, Maria Noichl, Juozas Olekas, Pina Picierno, Marc Tarabella
Verts/ALE	Anna Deparnay-Grunenberg, Martin Häusling, Tilly Metz, Bronis Ropé, Thomas Waitz

1	-
ID	Ivan David

4	0
ID	Mara Bizzotto, Angelo Ciocca, Gilles Lebreton, Maxette Pirbakas

Verklaring van de gebruikte tekens:

- + : voor
- : tegen
- 0 : onthouding

4.9.2020

ADVIES VAN DE COMMISSIE INTERNATIONALE HANDEL

aan de Commissie ontwikkelingssamenwerking

over Een nieuwe strategie EU-Afrika – een partnerschap voor duurzame en inclusieve ontwikkeling
(2020/2041(INI))

Rapporteur voor advies (*): Joachim Schuster

(*) Medeverantwoordelijke commissie – artikel 57 van het Reglement

SUGGESTIES

De Commissie internationale handel verzoekt de bevoegde Commissie ontwikkelingssamenwerking onderstaande suggesties in haar ontwerpresolutie op te nemen:

1. onderstreept dat het toekomstige partnerschap tussen de Europese Unie en de Afrikaanse Unie gebaseerd moet zijn op gemeenschappelijke waarden op het gebied van mensenrechten en goed bestuur; benadrukt dat een sterk Afrika in het belang van de Europese Unie is en dat de EU daarom samen met de Afrikaanse partners ambitieuze en gerichte plannen voor groei en ontwikkeling in Afrika moet opstellen, die zorgen voor diversificatie van de economie op het continent en uitbreiding van de handel binnen Afrika;
2. benadrukt dat de EU en haar lidstaten de grootste partners van Afrika zijn op het gebied van handel, investeringen, ontwikkelingshulp (ODA) en veiligheid;
3. benadrukt dat er op het Afrikaanse continent een aantal dynamische middeninkomenslanden zijn, maar dat de economische ontwikkeling van dit continent in vergelijking met andere delen van de wereld nog relatief zwak is; onderstreept dat veel Afrikaanse landen dan ook voor bijna onoverkomelijke uitdagingen zullen komen te staan als gevolg van de COVID-19-crisis en de klimaatverandering, waaronder enorme demografische verschuivingen in de vorm van klimaat-, armoede- en conflictgerelateerde migratie, naast andere problemen zoals een dramatisch verlies van biodiversiteit en illegale wapenhandel; benadrukt dat de economische situatie in veel Afrikaanse landen, die onder meer wordt veroorzaakt door een inzinking van de vraag en het wegvallen van het aanbod op het hele continent, de beteugeling van COVID-19 heeft bemoeilijkt; benadrukt dat de crisis waarschijnlijk rampzalige gevolgen zal hebben voor de reeds zwaar belaste gezondheidsstelsels op het continent; benadrukt dat

de EU de Afrikaanse landen moet steunen bij de ontwikkeling van veerkrachtige economieën, sociale programma's en gezondheids- en onderwijsstelsels; meent derhalve dat de effecten van de pandemie, zowel op korte als lange termijn, in de strategie EU-Afrika moeten worden meegenomen;

4. benadrukt het belang van ecologisch en sociaal duurzame handelsbetrekkingen met het Afrikaanse continent; benadrukt dat Europese bedrijven verantwoordelijkheid dragen voor hun toeleveringsketens; verzoekt de Commissie om een ambitieus wetgevingsvoorstel betreffende bindende verplichtingen op het gebied van mensenrechten en sociale rechten voor bedrijven uit de EU op het gebied van mensenrechten en milieubescherming voor te stellen; dringt er bij de Commissie op aan om bij de ontwikkeling van dergelijke voorstellen ervoor te zorgen dat deze van toepassing zijn op de gehele toeleveringsketen en voldoen aan de OESO-richtsnoeren inzake sociale verantwoordelijkheid en mensenrechten in de handel en dat zij verenigbaar zijn met de WTO-regels, en dat de voorstellen na een zorgvuldige beoordeling functioneel worden bevonden en van toepassing zijn op alle actoren op de markt, met inbegrip van kmo's, en bepalingen bevatten die de toegang van benadeelde partijen tot de rechter mogelijk maken; benadrukt in dit verband dat de EU op korte termijn directe steun moet bieden, zoals het verstrekken van tests en laboratoriumapparatuur en het faciliteren van de toezending van medische apparatuur en persoonlijke beschermingsmiddelen, gevolgd door preventieve maatregelen, zoals de ontwikkeling van een netwerk van laboratoria, de financiering van medische opleidingen, voorlichtingscampagnes en nationale noodplannen voor de bestrijding van de pandemie; onderstreept dat de economische gevolgen van de lockdown op het Afrikaanse continent ingrijpend zullen zijn, gezien de omvang van de informele sector; benadrukt dat de langetermijndoelstelling van het partnerschap tussen de EU en Afrika de veerkracht van de Afrikaanse economieën moet zijn, alsook hun economische autonomie, om te zorgen voor onafhankelijkheid van steun en kredieten, waarvan versterking van de veerkracht van de gezondheidszorg een neveneffect moet zijn;
5. is ingenomen met de aankondiging van de G20 van een tijdelijk moratorium op schuldaflossingen voor de zwakste ontwikkelingslanden; merkt echter op dat deze schuldverlichting slechts een derde van het verwachte verlies aan inkomsten op korte termijn vertegenwoordigt; constateert nogmaals dat schuldvermindering en -kwijtschelding niet in de huidige versie van de Afrika-strategie worden genoemd, hoewel zij belangrijke verzachtende maatregelen tijdens de COVID-19-crisis zijn en ook na de pandemie een noodzakelijke maatregel blijven, aangezien zij een verruiming van de beleidsruimte voor Afrikaanse landen betekenen die momenteel wordt ingenomen door de aflossing van schulden; verzoekt de Commissie, internationale donoren en de lidstaten om verder te gaan en een uitbreiding van het moratorium te overwegen, zowel wat de duur als het bereik aangaat, om Afrikaanse landen in staat te stellen de effecten op middellange en lange termijn van COVID-19 te bestrijden; geeft uiting aan zijn bezorgdheid over het gebrek aan gecoördineerde actie tegen illegale geldstromen ter waarde van twaalf keer het jaarlijkse bedrag voor officiële ontwikkelingshulp, en roept de Afrikaanse en Europese autoriteiten op om illegale financiële praktijken te bestrijden, zoals kapitaalvlucht, belastingontwijkingsconstructies en verlies van nationaal inkomen als gevolg van tariefverlagingen; herhaalt zijn oproep aan particuliere schuldeisers om onder vergelijkbare voorwaarden aan het initiatief deel te nemen en moedigt de G20, het IMF

en de Wereldbank, alsook de multilaterale ontwikkelingsbanken, aan om verder te gaan met de schuldverlichting en de mogelijkheden voor de opschorting van de aflossing van schulden verder te onderzoeken, zodat onder meer kan worden voorzien in de fundamentele behoeften van de burgers; verzoekt de lidstaten van de EU hun reeds lang geleden gedane en herhaalde toezegging om 0,7 % van hun bbp te besteden aan officiële ontwikkelingshulp gestand te doen;

6. wijst erop dat de Europese Unie sterke economische banden heeft met Afrikaanse staten en dat deze banden in de toekomst verder moeten worden versterkt om te zorgen voor een productieve transformatie van de regio en voor het opbouwen van veerkracht; wijst erop dat China zijn aanwezigheid in Afrika heeft versterkt, terwijl de EU-lidstaten slechts zeer selectieve belangstelling voor handel met en investeringen in Afrikaanse landen hebben getoond, wat verklaart waarom het handelsvolume tussen de EU en de meeste Afrikaanse landen nog steeds relatief beperkt is; benadrukt dat de EU haar economische partnerschap met Afrika op een geheel andere leest moet schoeien, wat betekent dat zij een nieuwe visie moet ontwikkelen waarin de EU en Afrika een voor beide partijen voordelig duurzaam partnerschap ontwikkelen, waarbij de economische, commerciële en handelsbetrekkingen worden geheroriënteerd naar solidariteit en samenwerking, en waarbij een eerlijke en ethische handel wordt gewaarborgd; onderstreept dat wezenlijke duurzame ontwikkeling in alle Afrikaanse landen een basisvoorwaarde voor dit partnerschap is; benadrukt in dit verband de noodzaak om investeringen te doen en gerichte steun te verlenen en de beleidscoherentie voor ontwikkeling te waarborgen;
7. onderstreept dat de rol van veel Afrikaanse staten in de internationale arbeidsverdeling en in de internationale mondiale toeleveringsketens zwak is als gevolg van onder meer de lage productiviteit, die mede een erfenis is van het verleden, alsmede het gebrek aan gerichte investeringen en geschoolde arbeidskrachten en het feit dat duurzame ontwikkeling niet wordt bevorderd zolang de Afrikaanse staten grondstoffen en sommige onbewerkte landbouwproducten blijven exporteren, terwijl de EU eindproducten, diensten en landbouwoverschotten exporteert; dringt erop aan dat de EU een strategie creëert die de Afrikaanse landen helpt bij het opzetten en diversifiëren van intracontinentale waardeketens en de bestaande handelsbelemmeringen vermindert, zodat binnen de Afrikaanse landen zelf meer toegevoegde waarde kan worden gegenereerd door middel van gerichte investeringen in betere infrastructuur en de ontwikkeling van een duurzame energievoorziening, alsmede door middel van een speciale en gedifferentieerde behandeling; benadrukt dat de Europese directe investeringen ook gericht moeten zijn op verbetering van de regionale infrastructuur; verzoekt de Commissie om de kanalen waarover zij beschikt te gebruiken om de ontwikkeling van de regionale waardeketens te stimuleren, aangezien de intraregionale handel op het Afrikaanse continent nog steeds marginaal is, waardoor veel kansen onbenut blijven, terwijl deze een basisvoorwaarde vormt voor de duurzame ontwikkeling en economische onafhankelijkheid van Afrika op lange termijn;
8. merkt op dat Afrikaanse landen, hoewel zij meer dan 50 % van de begunstigden van het stelsel van algemene preferenties (SAP) uitmaken, goed zijn voor minder dan 5 % van de invoer van de EU in het kader van het SAP; verzoekt de Commissie actoren in de begunstigde landen bij te staan, onder meer om de oorsprongsregels goed toe te passen en technische belemmeringen te vermijden; betreurt dat het SAP tot dusver niet heeft

bijgedragen aan de economische diversificatie van de begunstigde landen in Afrika; verzoekt de Commissie opnieuw te overwegen om de lijst met producten die onder de SAP-verordening vallen, uit te breiden;

9. benadrukt dat de EU en de Afrikaanse Unie een gemeenschappelijk belang hebben bij een stabiel en gereguleerd multilateraal handelssysteem waarvan de Wereldhandelsorganisatie (WTO) de centrale pijler vormt;
10. roept de Commissie op haar prioriteiten in de mededeling “Naar een alomvattende strategie met Afrika” op passende wijze te herzien, in de aanloop naar de geplande topontmoeting tussen de EU en de AU en met het oog op het aanpakken van de onderliggende oorzaken van de economische, sociale en gezondheidsproblemen in de landen en regio's van Afrika, in de nasleep van de huidige gezondheids- en economische crisis, maar ook met betrekking tot het risico van aanstaande bedreigingen voor de voedselzekerheid; merkt op dat het gemeenschappelijk plan voor economisch herstel en de hernieuwde strategie EU-Afrika in overeenstemming moeten zijn met de doelstellingen voor duurzame ontwikkeling (SDG's) en het Akkoord van Parijs; verzoekt de Commissie om Afrikaanse landen tijdelijk toe te staan uitvoerheffingen op goederen toe te passen om de gevolgen van de meervoudige crises te verzachten en bij te dragen aan het economisch herstel;
11. roept de Commissie op Afrika te steunen in zijn ambities voor een continentale vrijhandelszone door de nodige aanpassingen door te voeren om de economische partnerschapsovereenkomsten (EPO's) ten uitvoer te leggen, zodat deze een bouwsteen kunnen vormen voor dit endogene en zelfstandig vastgestelde project, door technische ondersteuning te bieden voor het doorvoeren van de nodige fiscale aanpassingen voor de afschaffing van de douanerechten, en door te helpen bij de invoering van veerkrachtige belastingstelsels die het probleem van belastingontduiking kunnen aanpakken en de afhankelijkheid van geldtransfers kunnen verminderen; onderstreept de noodzaak om technische bijstand te bieden met betrekking tot grenssamenwerking en andere technische kwesties met het oog op de ontwikkeling van de regionale waardeketen; herinnert aan het belang van een geïntegreerde handelszone voor Afrika die internationale handel en inclusieve ontwikkeling bevordert;
12. benadrukt dat de EPO's en het SAP belangrijke instrumenten zijn voor de handelsbetrekkingen tussen de EU en Afrika; onderstreept dat de tenuitvoerlegging van de EPO's niet heeft geleid tot de gewenste vooruitgang bij de ondersteuning van regionale integratie, technische bijstand, capaciteitsopbouw op het gebied van grensoverschrijdende samenwerking, kennis- en gegevensbeheer en samenwerking ter verbetering van het investeringsklimaat en goed bestuur; verzoekt de Commissie om in de eerste plaats de snelheid waarmee deze vitale aspecten worden uitgevoerd, op te voeren; verzoekt de Commissie om de Afrikaanse landen verdere bijstand te verlenen op deze gebieden zonder deze geheel afhankelijk te stellen van de tenuitvoerlegging van de EPO's; roept op tot het systematisch opnemen van bindende en afdwingbare mechanismen voor de tenuitvoerlegging van de hoofdstukken over mensenrechten, arbeids- en milieunormen in alle huidige en toekomstige EPO's, waarbij het benadrukt dat de overeenkomsten moeten aansluiten bij het ontwikkelingsbeleid en de SDG's, met name wat betreft hun effect op ontbossing, klimaatverandering en biodiversiteitsverlies; dringt aan op ondersteuning van de integratie van de Afrikaanse economieën op

regionaal niveau, teneinde deze economieën sterker te maken op internationaal niveau;

13. vraagt om een concreet voorstel dat gemeenschappelijke initiatieven voor een duurzame energievoorziening op het Afrikaanse continent en de bevordering van daarop gerichte innovatie bevat, met inbegrip van zowel een concreet plan voor de financiering van deze initiatieven door de overheid als een plan voor nauwere samenwerking met betrekking tot het toekomstige gemeenschappelijke gebruik van de op te wekken duurzame energie, terwijl alle investeringen in projecten die verband houden met fossiele brandstoffen geleidelijk aan worden stopgezet; herhaalt dat duurzame ontwikkeling niet mogelijk is zonder ruime toegang tot energie, en spoort de Commissie aan om een ambitieus plan te presenteren voor de uitvoering van dit partnerschap op het gebied van duurzame energie; benadrukt in dit verband dat het van vitaal belang is om de doelstellingen van het Akkoord van Parijs te verwezenlijken; roept op tot de oprichting van octrooigemeenschappen en de overdracht van technologie voor de oplossing van de ernstige gezondheids crisis, met inachtneming van de intellectuele-eigendomsrechten in het kader van de WTO-TRIPS-verklaring inzake volksgezondheid van 2003; verzoekt de Commissie om van de verwezenlijking van de SDG's een leidend beginsel te maken bij al haar beleid met betrekking tot het Afrikaanse continent; dringt er bovendien bij de Commissie op aan ten volle rekening te houden met deze doelen bij de onderhandelingen over een nieuwe overeenkomst ter opvolging van de Overeenkomst van Cotonou, om te waarborgen dat de handel met Afrika evenwichtig en vrij is;
14. benadrukt de noodzaak van aanzienlijke duurzame investeringen, mogelijk in de vorm van investeringspartnerschappen in essentiële sectoren met betrekking tot infrastructuur, een duurzame landbouwsector en een alomvattende energievoorziening uit hernieuwbare bronnen, terwijl ook de volksgezondheid en het openbaar onderwijs, de infrastructuur en de levering van schoon water, het vervoer en de energie-infrastructuur moeten worden versterkt en moeten worden gevrijwaard van elke vorm van privatisering; onderstreept de noodzaak van een duurzaam innovatiebeleid en van projecten die een "sprong voorwaarts" mogelijk maken met het specifieke doel van ecologische en sociale duurzaamheid, en roept in dit verband op tot een onderzoek naar de wijze waarop een dergelijke sprong voorwaarts kan bijdragen aan deze doelstellingen in de Afrikaanse staten; onderstreept dat de EU moet streven naar publieke investeringen in de ontwikkeling van algemene infrastructuur en met name grensoverschrijdende infrastructuur om de regionale handel te bevorderen en zo waardeketens te kunnen diversifiëren; wijst erop dat de bevordering van directe buitenlandse investeringen, naast andere programma's in het kader van het plan voor externe investeringen, moet worden gekoppeld aan de bevordering van lokaal ondernemerschap, met speciale aandacht voor kmo's, kleinschalige landbouw, de lokale dienstensector, de lokale industrie en duurzame innovatieprojecten, teneinde de diversificatie van de waardeketens op het continent te stimuleren, alsook om fatsoenlijke banen te creëren en tegelijkertijd nieuwe afhankelijkheden te vermijden;
15. benadrukt dat tijdens de huidige COVID-19-crisis duidelijk is gebleken welke vitale rol digitale transformatie en digitalisering spelen voor duurzame ontwikkeling en versterking van de veerkracht van samenlevingen; roept op tot een aanhoudende, sterkere, systematische en wederzijds voordelige samenwerking met de Afrikaanse staten op het gebied van digitalisering, innovatieve technologieën en oplossingen op

alle niveaus van de maatschappij, waaronder e-bestuur, e-handel, digitale vaardigheden en cyberbeveiliging, in overeenstemming met het idee van ontwikkeling door digitalisering (Digitalisation for Development – D4D);

16. is bezorgd over het feit dat, zoals het Africa-EU Civil Society Forum heeft aangegeven, de ruimte voor het maatschappelijk middenveld is afgenomen en de zichtbaarheid ervan beperkt blijft; onderstreept dat het versterken van de positie van het maatschappelijk middenveld, teneinde een maatschappelijke partner bij de investeringen te betrekken, een essentieel aspect is van het beleid van de EU ten aanzien van en met de Afrikaanse landen; verzoekt de Commissie derhalve om het maatschappelijk middenveld op alle niveaus bij de politieke dialoog te betrekken, met name bij de voorbereiding, monitoring en evaluatie van handelsovereenkomsten; dringt aan op een grotere rol voor het maatschappelijk middenveld in het “Hulp voor handel”-systeem;
17. onderkent de cruciale rol die vrouwen en meisjes spelen bij duurzame groei en ontwikkeling; benadrukt dat de empowerment van vrouwen en meisjes bij alle aspecten van de uitvoering van de Afrika-strategie in aanmerking moet worden genomen; benadrukt dat de economische onafhankelijkheid van vrouwen moet worden versterkt door vrouwelijke ondernemers te ondersteunen; wijst erop dat de positie van vrouwen kan worden versterkt door middel van bindende bepalingen betreffende gender en handel in handelsovereenkomsten; verzoekt de Commissie in dit verband om de Afrikaanse Unie bij te staan bij de tenuitvoerlegging van haar strategie voor gendergelijkheid en empowerment van vrouwen, en om maatregelen vast te stellen die bijdragen aan de verwezenlijking van gendergelijkheid bij de uitvoering van haar handelsovereenkomsten met Afrikaanse landen; verzoekt om een duidelijk genderperspectief op te nemen om rekening te houden met de uiteenlopende effecten van de crisis en de herstelfase, alsook met de verschillende rollen en verantwoordelijkheden van mannen en vrouwen tijdens deze crisis;
18. onderstreept dat het Afrikaanse continent de jongste bevolking ter wereld heeft, en verzoekt de Commissie derhalve om terdege rekening te houden met de belangen van kinderen en jongeren in het uitvoeringsplan van de strategie voor Afrika en ervoor te zorgen dat er fors wordt geïnvesteerd in de vakkennis van jongeren, gezien hun kritieke rol in de verdere ontwikkeling van strategieën voor een sociaal en economisch duurzame toekomst van hun continent; verzoekt de Commissie om de Afrikaanse jeugd te steunen met gerichte onderwijsprogramma's, bijvoorbeeld in het kader van Erasmus+, en om de onderwijs- en beroepsmobiliteit te vergroten door middel van een specifieke strategie in samenwerking met de Afrikaanse Unie, de private sector en financiële instellingen (bijvoorbeeld door microkredieten voor startende ondernemingen beschikbaar te stellen), teneinde de economische en handelsmogelijkheden te verruimen;
19. wijst op het belang van het ondersteunen van de capaciteit van Afrikaanse landen om meer binnenlandse middelen te mobiliseren, teneinde de investeringen in universele, publieke basisvoorzieningen te vergroten; roept de EU op de Afrikaanse landen te steunen door illegale geldstromen en belastingontduiking door bedrijven en multinationals uit de EU te bestrijden, en ervoor te zorgen dat belastingen worden betaald waar winst en reële economische waarde worden gegenereerd, om een einde te maken aan grondslaguitholling en winstverschuiving;

20. is bezorgd over de door het GLB gesteunde uitvoer van Europees melkpoeder naar West-Afrika, die sinds de afschaffing van de melkquota door de EU in 2015 is verdrievoudigd en rampzalige gevolgen heeft voor lokale veehouders en boeren, die hiermee niet kunnen concurreren; verzoekt de Commissie om samen met de Afrikaanse regeringen en belanghebbenden naar oplossingen voor dit probleem te zoeken;
21. geeft uiting aan zijn bezorgdheid over het groeiende aantal zaken van geschillenbeslechting tussen investeerders en staten (ISDS) die tegen Afrikaanse staten worden aangespannen, met name door Europese bedrijven; roept de regeringen en bedrijven in de EU op om af te zien van het gebruik van ISDS en om een einde te maken aan het grote aantal ISDS-zaken dat tegen Afrikaanse landen is aangespannen;
22. verzoekt de Commissie om samen met Afrikaanse regeringen en belanghebbenden aan oplossingen te werken en om hierbij uitvoering te geven aan de aanbevelingen van de Taskforce voor het Afrikaanse platteland (TFRA); is van mening dat stabiele investeringen en voldoende menskracht voor de ontwikkeling van een Afrikaanse voedselketen voor regionaal gebruik, die bovendien in Afrikaanse handen is, de beste manier is om bij te dragen aan verbetering van de gezondheid en het welzijn van de Afrikaanse bevolking;
23. benadrukt dat Afrika, en met name Afrika bezuiden de Sahara, de komende decennia de hoogste bevolkingsgroei ter wereld zal hebben; roept de EU in dit verband op om de conclusies van de TFRA op te volgen betreffende de noodzaak van investeringen in voedselketens in Afrika, waarbij de nadruk moet liggen op producten met een toegevoegde waarde;
24. benadrukt dat de EU en haar lidstaten nog steeds de grootste donor van Afrika zijn, met 31 % van de totale steun; herinnert aan het belang van een paradigmaverschuiving in het Europese ontwikkelingsbeleid, waarbij de nadruk meer komt te liggen op marktgeoriënteerde structurele hervormingen en goed bestuur;
25. verzoekt de Commissie om, gezien het bewezen groeiende risico op de verspreiding van zoönotische pathogenen in Afrika, bij te dragen aan de toepassing in Afrikaanse landen van strengere sanitaire en fytosanitaire normen, mede met betrekking tot dierenwelzijn, door middel van samenwerking en dialoog op het gebied van regelgeving.

INFORMATIE OVER DE GOEDKEURING IN DE ADVISERENDE COMMISSIE

Datum goedkeuring	3.9.2020
Uitslag eindstemming	+: 33 -: 2 0: 7
Bij de eindstemming aanwezige leden	Barry Andrews, Anna-Michelle Asimakopoulou, Tiziana Beghin, Geert Bourgeois, Saskia Bricmont, Udo Bullmann, Jordi Cañas, Daniel Caspary, Anna Cavazzini, Miroslav Číž, Arnaud Danjean, Paolo De Castro, Emmanouil Fragkos, Raphaël Glucksmann, Markéta Gregorová, Enikő Győri, Roman Haider, Heidi Hautala, Danuta Maria Hübner, Herve Juvin, Karin Karlsbro, Maximilian Krah, Danilo Oscar Lancini, Bernd Lange, Margarida Marques, Gabriel Mato, Emmanuel Maurel, Maxette Pirbakas, Carles Puigdemont i Casamajó, Samira Rafaela, Inma Rodríguez-Piñero, Massimiliano Salini, Helmut Scholz, Liesje Schreinemacher, Sven Simon, Dominik Tarczyński, Mihai Tudose, Kathleen Van Brempt, Marie-Pierre Vedrenne, Jörgen Warborn, Iuliu Winkler, Jan Zahradil

HOOFDELIJKE EINDSTEMMING IN DE ADVISERENDE COMMISSIE

33	+
GUE/NGL	Emmanuel Maurel, Helmut Scholz
NI	Tiziana Beghin, Carles Puigdemont i Casamajó
PPE	Anna-Michelle Asimakopoulou, Daniel Caspary, Arnaud Danjean, Enikő Győri, Danuta Maria Hübner, Gabriel Mato, Massimiliano Salini, Sven Simon, Jörgen Warborn, Iuliu Winkler
RENEW	Barry Andrews, Jordi Cañas, Karin Karlsbro, Samira Rafaela, Liesje Schreinemacher, Marie-Pierre Vedrenne
S&D	Udo Bullmann, Miroslav Číž, Paolo De Castro, Raphaël Glucksmann, Bernd Lange, Margarida Marques, Inma Rodríguez-Piñero, Mihai Tudose, Kathleen Van Brempt
VERTS/ALE	Saskia Bricmont, Anna Cavazzini, Markéta Gregorová, Heidi Hautala

2	-
ECR	Emmanouil Fragkos, Dominik Tarczyński

7	0
ECR	Geert Bourgeois, Jan Zahradil
ID	Roman Haider, Herve Juvin, Maximilian Krah, Danilo Oscar Lancini, Maxette Pirbakas

Verklaring van de gebruikte tekens:

+ : voor

- : tegen

0 : onthouding

23.9.2020

ADVIES VAN DE COMMISSIE BURGERLIJKE VRIJHEDEN, JUSTITIE EN BINNENLANDSE ZAKEN

aan de Commissie ontwikkelingssamenwerking

inzake een nieuwe strategie EU-Afrika – een partnerschap voor duurzame en inclusieve ontwikkeling
(2020/2041(INI))

Rapporteur voor advies: Juan Fernando López Aguilar

SUGGESTIES

De Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken verzoekt de bevoegde Commissie ontwikkelingssamenwerking onderstaande suggesties in haar ontwerpresolutie op te nemen:

1. benadrukt dat er dringend behoefte is aan een sterker, langdurig, evenwichtig, ambitieus, duurzaam en veelzijdig partnerschap, op basis van politieke dialoog, gezamenlijk eigenaarschap, solidariteit en wederzijds vertrouwen, teneinde onze gemeenschappelijke uitdagingen aan te pakken en gedeelde doelstellingen te verwezenlijken;
2. herinnert aan de bijzonder nauwe historische banden tussen de Europese Unie (EU) en Afrika en de aanzienlijke bijdrage van de EU aan ontwikkelingshulp¹ en aan de vlotte werking van de Afrikaanse Unie (AU)²; merkt op dat de EU de grootste donator ter wereld is voor humanitaire en ontwikkelingshulp; wijst erop dat het gebied ten zuiden van de Sahara wereldwijd nog steeds het laagst staat op de menselijke ontwikkelingsindex, ondanks het feit dat de EU de grootste investeerder en donator van ontwikkelingshulp in Afrika is en de EU en de lidstaten hier samen bijna 20 miljard EUR per jaar voor uittrekken; herinnert aan het belang van intraregionale Afrikaanse migratie; dringt aan op het voltooiën van grote projecten gericht op de ontwikkeling van het Afrikaanse continent, zoals de bestrijding van corruptie, digitalisering, duurzame ontwikkeling, versterking van de rechtsstaat, bescherming van minderheden en de meest kwetsbare groepen, met name kinderen, alsook gendergelijkheid en gelijke

¹ 19,6 miljard EUR, 46 % van het totaal (2018),

https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/qanda_20_375

² 327 miljoen USD, 42 % van haar begroting, antwoord op parlementaire vraag E-003478/2018,

https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/E-8-2018-003478-ASW_EN.html

kansen voor iedereen;

3. benadrukt dat armoede op het Afrikaanse continent nog altijd behoort tot de belangrijkste factoren voor migratie; is van mening dat de EU haar instrumenten, zoals het EU-trustfonds voor Afrika, beter en efficiënter kan inzetten, en dat zij meer middelen kan vrijmaken voor het Erasmus+-programma voor onderwijs voor jongeren;
4. benadrukt de belangrijke culturele en economische bijdrage van de Afrikaanse diaspora aan de EU, en het belang van overschrijvingen voor de ontwikkeling en het crisisherstel van Afrikaanse landen;
5. herinnert eraan dat het beginsel van eigen verantwoordelijkheid inhoudt dat ontwikkelingsbeleid en -programma's pas een slaagkans hebben als zij door de ontwikkelingslanden worden geleid en op landspecifieke situaties en behoeften zijn toegespitst; benadrukt dat het in dit kader van belang is samen te werken met het maatschappelijk middenveld en lokale gemeenschappen, teneinde rekening te kunnen houden met de behoeften en kwetsbaarheden van mensen;
6. verzoekt de EU en de lidstaten om binnen de nieuwe strategie EU-Afrika een centrale rol toe te kennen aan de eerbiediging en bevordering van de mensenrechten; benadrukt voorts het belang van democratie, gelijkheid, solidariteit, vrouwenrechten, rechten van minderheden en goed bestuur in de betrekkingen tussen de EU en Afrika, in het bijzonder door de contacten met en de steun voor het maatschappelijk middenveld in de Afrikaanse landen op te drijven, alsook het belang van vrede en veiligheid, het klimaat, milieu en biodiversiteit, als noodzakelijke grondslagen voor een duurzaam, inclusief en voor beide partijen voordelig partnerschap tussen de EU en Afrika;
7. benadrukt dat met name de mensenrechten van vluchtelingen en migranten binnen het migratiepartnerschap met Afrika op de voorgrond moeten staan, en vraagt dat een einde wordt gemaakt aan de criminalisering van migranten en vluchtelingen;
8. herinnert aan het belang van de totstandbrenging van een strategisch partnerschap met Afrika door het versterken van de banden met de AU, maar ook door het ontwikkelen van regionale samenwerking en een trilaterale dialoog tussen de EU, de AU en de VN;
9. vraagt om meer inspanningen in de strijd tegen de corruptie, omdat corruptie een belangrijk obstakel vormt voor een doeltreffende ontwikkeling en verhindert dat mensen in Afrika ten volle profiteren van de concrete voordelen van het gemeenschappelijk beleid van de EU en de AU;
10. roept op tot de totstandbrenging van bewakingsmechanismen en het waarborgen van volledige transparantie en verantwoordingsplicht met betrekking tot EU-financiering;
11. raadt de EU en AU aan de bestaande nationale en internationale anticorruptie-instrumenten efficiënter te gebruiken en te handhaven, en nieuwe technologieën en digitale diensten in te zetten; verzoekt de EU een streng regelgevingskader inzake corruptie vast te stellen;
12. wijst erop dat illegale geldstromen een aanzienlijk probleem vormen voor ontwikkelingslanden; stelt voor om de Europese middelen in grotere mate aan de

directe begunstigen te verstrekken via de internationale organisaties ter plaatse;

13. benadrukt dat het van belang is dat de nieuwe strategie concrete maatregelen omvat waardoor migranten- en diasporagemeenschappen een bijdrage kunnen leveren aan de vormgeving, uitvoering en monitoring van de nieuwe strategie; benadrukt de behoefte aan een grotere betrokkenheid van het maatschappelijk middenveld in de EU en in Afrika, met inbegrip van ngo's, bij de vormgeving en monitoring van de strategie; benadrukt de cruciale rol die het maatschappelijk middenveld wereldwijd speelt bij de ondersteuning van de democratie en de consolidatie van de politieke dialoog;
14. is van oordeel dat een dialoog tussen de EU, de AU en de Afrikaanse landen op het gebied van migratie noodzakelijk is, omdat dit een langetermijnprioriteit is in de betrekkingen tussen de EU en Afrika;
15. is van mening dat een sterke samenwerking op het gebied van migratie tot stand moet worden gebracht op basis van de beginselen van solidariteit, gedeelde verantwoordelijkheid en eerbiediging van de mensenrechten; onderstreept het belang van doeltreffendheid, billijkheid en eerlijke rechtsgang bij de afgifte van consulaire laissez-passers en de sluiting van overnameovereenkomsten, met een voorkeur voor vrijwillige terugkeer; benadrukt eveneens dat de rechten en de waardigheid van mensen volledig moeten worden beschermd en gerespecteerd;
16. benadrukt dat duurzame terugkeer en re-integratie vergezeld moeten gaan van een solide langetermijnbeleid, teneinde terugkeerders te steunen en structurele problemen in de landen van herkomst aan te pakken, onder meer op het gebied van duurzame en billijke economische structuren, goed bestuur, de rechtsstaat, de eerbiediging van mensenrechten en gendergelijkheid;
17. benadrukt dat Afrika momenteel 17 % van de wereldbevolking – wat neerkomt op 1,3 miljard mensen – herbergt; wijst erop dat in Afrika ten zuiden van de Sahara tegen 2050 naar schatting dubbel zoveel mensen zullen wonen als nu het geval is, en merkt op dat meer dan de helft van de wereldwijde bevolkingsgroei tegen 2050 in Afrika zal zijn geconcentreerd³; herinnert eraan dat 80 % van alle internationale migranten die afkomstig zijn uit Afrikaanse staten, binnen het Afrikaanse continent migreren, en zo een bijdrage leveren aan de ontwikkeling, het welzijn en de integratie van Afrika;
18. benadrukt dat de internationale samenwerking ter bestrijding van de mensenhandel moet worden versterkt; roept in dit verband op tot een uitgebreide multidisciplinaire aanpak en samenwerking op alle niveaus met de lokale overheden, met inbegrip van samenwerking op het gebied van internationale rechtshandhaving; is van mening dat de strijd tegen mensenhandelaars en -smokkelaars door de beide partijen samen moet worden gecoördineerd, met de hulp van onder andere Europol;
19. verzoekt de EU en de Afrikaanse staten samen te werken om een doeltreffende en verrijkende voorlichtingscampagne te ontwikkelen over de risico's en gevaren die samengaan met mensenhandel en migrantensmokkel, om te voorkomen dat mensen hun leven op het spel zetten om op irreguliere wijze de EU binnen te komen;

³ <https://www.un.org/en/sections/issues-depth/population/index.html>

20. wijst erop dat door het ontbreken van betrouwbare registers van de burgerlijke stand in sommige Afrikaanse staten veel burgers wettelijk niet bestaan en derhalve geen burgerrechten, democratische uitdrukkingmogelijkheden of stemrecht hebben; beklemtoont dat de demografische statistieken hierdoor minder betrouwbaar en relevant zijn;
21. onderstreept dat het van belang is eerlijke en toegankelijke asielprocedures te waarborgen voor mensen die internationale bescherming behoeven, zowel in de EU als in de Afrikaanse staten; verzoekt de EU directe en indirecte bijstand te verstrekken aan migranten en vluchtelingen in de buurt van de plaatsen waaruit zij zijn gevlucht;
22. merkt op dat Afrikaanse landen een groot deel van het totale aantal wereldwijde vluchtelingen en intern ontheemden opvangen, wier kwetsbare situatie nog verder is verslechterd door de COVID-19-crisis; pleit voor een mondiale verdeling van de verantwoordelijkheden voor vluchtelingen in overeenstemming met het mondiaal pact inzake vluchtelingen, onder meer in de vorm van een verhoging van de financiële steun, hervestiging, de totstandbrenging van humanitaire corridors en de afgifte van humanitaire visa;
23. herinnert eraan dat er dringend behoefte is aan veilige en legale routes voor mensen die bescherming nodig hebben, alsook aan een versoepeld beleid met betrekking tot werkvisa voor toegang tot de EU voor alle vaardigheidsniveaus, met inbegrip van socialebeschermingsmaatregelen die vergelijkbaar zijn met de maatregelen die EU-burgers genieten; verzoekt de EU en haar lidstaten hun bijdrage aan de mondiale hervestigingsbehoeften te vergroten en gezinshereniging van onderdanen van derde landen te vergemakkelijken;
24. verzoekt de EU en de Afrikaanse staten om veilige en legale migratiekanalen tussen Europa en Afrika uit te breiden en de reguliere mobiliteit op het Afrikaanse continent te bevorderen, teneinde de mensenrechtenschendingen en het aantal sterfgevallen onder migranten op gevaarlijke migratieroutes terug te dringen, en de voordelen van migratie maximaal te benutten, overeenkomstig het mondiaal pact inzake veilige, ordelijke en reguliere migratie; verzoekt de Commissie in dit kader erop toe te zien dat de samenwerking inzake migratiebeheer geen gevolgen heeft voor de mobiliteit binnen het Afrikaanse continent;
25. herinnert aan het belang van het opzetten van specifieke en gemeenschappelijke Europese zoek- en reddingsoperaties teneinde het verlies aan mensenlevens op zee te voorkomen;
26. benadrukt het belang van een daadwerkelijk circulair migratiebeleid op basis waarvan zowel geschoolde als ongeschoolde arbeiders kunnen profiteren van de uitwisseling van vakkennis en mobiliteit tussen de EU en Afrika, zodat mensen kunnen terugkeren naar hun land van herkomst en een “braingain” wordt bevorderd; herinnert eraan dat braindrain een probleem vormt dat uiterst zorgvuldig moet worden aangepakt teneinde een daadwerkelijk, duurzaam strategisch partnerschap met Afrika tot stand te kunnen brengen; steunt de prioritering van in aanmerking komende aanvragen voor werkvergunningen uit landen van herkomst en doorreis naar Europa (bijvoorbeeld via ambassades of online), teneinde te ontmoedigen dat migranten hun toevlucht zoeken tot

irreguliere migratiekanalen, en teneinde de druk op het asiel- en migratiestelsel te verlichten;

27. is van mening dat de versnippering van de nationale regelgevingen inzake arbeidsmigratie in de Unie en de complexe en zeer bureaucratische procedures het gebruik van legale migratiekanalen in de Unie ontmoedigen; raadt aan om in het kader van het partnerschap EU-Afrika een geharmoniseerde en niet-bureaucratische Europese aanvraagprocedure in te voeren;
28. ondersteunt de digitalisering en modernisering van het openbaar bestuur van Afrikaanse staten, met name met het oog op de ontwikkeling van betrouwbare registers van de burgerlijke stand, het verstrekken van beveiligde identiteitsbewijzen, en de bevordering van de uitwisseling van gegevens; benadrukt dat alle uitgewisselde gegevens onder de betreffende gegevensbeschermings- en privacywetgeving moeten vallen; verzoekt de EU nauw samen te werken met de Afrikaanse staten bij het ontwikkelen van mondiale normen voor gegevensbescherming, hetgeen zal helpen om de criminaliteit aan te pakken en elkaars economieën te versterken;
29. onderstreept het risico op misbruik van deze systemen door overheden die tegenstanders of mensenrechtenverdedigers vervolgen; dringt erop aan dat deze gegevens niet aan derde landen mogen worden doorgegeven, ook niet aan de EU en haar lidstaten, wanneer dit niet plaatsvindt op grond van internationale overeenkomsten;
30. neemt nota van de bijzondere nadruk die in de nieuwe strategie EU-Afrika wordt gelegd op de digitale economie; benadrukt dat als gevolg van de COVID-19-pandemie de zwakke punten van Afrika naar voren zijn gekomen die onder meer het gevolg zijn van gebrekkige economische diversificatie, een hoge afhankelijkheid van de uitvoer van grondstoffen, het gebrek aan universele gezondheidszorg, alsook het gebrek aan universele toegang tot energie-, water- en sanitaire voorzieningen; plaatst bijgevolg vraagtekens bij deze prioriteitsbepaling in de strategie EU-Afrika; herhaalt dat, met name gezien de financiële beperkingen, het ontwikkelen van digitale technologieën geen voorrang mag krijgen op dringendere kwesties in Afrika, zoals het voorzien in de menselijke basisbehoeften, bijvoorbeeld toegang tot elektriciteit, onderwijs en sanitaire voorzieningen; is voorstander van een digitaliseringsagenda voor het partnerschap EU-Afrika ter waarborging van de gelijke toegang tot en het gebruik en de ontwikkeling van digitale technologie met het oog op het overbruggen van de digitale kloof, met inbegrip van de digitale genderkloof;
31. herinnert eraan dat de bestrijding van terrorisme een gezamenlijke prioriteit is; verzoekt de EU haar inspanningen voort te zetten en de Afrikaanse partners ruimere bijstand te verlenen in gebieden die met terrorisme te kampen hebben;
32. is ingenomen met de aanhoudende economische groei in Afrika, en merkt op dat de Afrikaanse landen hubs voor innovatie, ondernemerschap en kleine en middelgrote ondernemingen zijn, waardoor zij de capaciteit moeten hebben om een fatsoenlijke toekomst te waarborgen voor hun jongeren, die de belangrijkste drijvende kracht achter de ontwikkeling van het continent zijn⁴, alsook de capaciteit om niet-begeleide

⁴ 62 % van de bevolking in Afrika ten zuiden van de Sahara is jonger dan 25

minderjarigen ervan te weerhouden te vertrekken, en om mee te werken aan de overname van degenen die voor terugkeer in aanmerking komen; vraagt derhalve om aanzienlijke investeringen in de menselijke ontwikkeling van de jongere generaties, door toegang tot bepaalde rechten te waarborgen, waaronder de toegang tot onderwijs, voedzame levensmiddelen, gezondheidszorg, met inbegrip van seksuele en reproductieve gezondheid en rechten, en eerbiediging van de mensenrechten;

33. benadrukt het belang van het ontwikkelen van goed beleid ter waarborging van gelijke toegang tot hoogwaardig onderwijs, inclusieve programma's voor het aanleren van vaardigheden voor alle kinderen, en het creëren van sectoroverschrijdende kansen ten behoeve van sociale vooruitgang en economische groei; benadrukt dat deze acties van cruciaal belang zijn om mensen en jongeren uit de armoede te halen;
34. is verheugd over de inspanningen van bepaalde Afrikaanse leiders op het gebied van de ontwikkeling en bevordering van wetgeving inzake de bestrijding van seksueel en huiselijk geweld, seksuele intimidatie, kindhuwelijken, verkrachting binnen een relatie, en alle andere vormen van misbruik; benadrukt dat de samenwerking in dit verband moet worden verdiept; benadrukt dat de empowerment van vrouwen en meisjes en hun bescherming tegen mensenhandel, geweld en uitbuiting, een prioriteit moeten vormen in de samenwerking met de Afrikaanse staten; stelt vast dat dit kan worden bevorderd door de uitwisseling van beste praktijken en specifieke EU-initiatieven met betrekking tot onderwijs en gezondheidszorg voor vrouwen en meisjes; benadrukt dat het waarborgen van de gelijkheid, grondrechten en vrijheden van vrouwen en meisjes een essentieel onderdeel vormt voor het bestrijden van criminaliteit en het versterken van de Afrikaanse economie;
35. wijst erop dat het genderperspectief een integraal onderdeel moet zijn van de strategie, evenals specifieke maatregelen en een specifieke begrotingstoewijzing voor vrouwenrechten, waarbij jeugd- en feministische organisaties alsook door vrouwen geleide organisaties zijn betrokken; benadrukt dat de strategie de toegang tot seksuele en reproductieve gezondheid en rechten moet waarborgen, alsook de bescherming en bevordering van LGBTI-rechten;
36. herinnert eraan dat specifieke maatregelen moeten worden getroffen om migranten te beschermen tegen overlijden, verdwijning, scheiding van hun gezin en schending van hun rechten, onder meer door toepassing van het beginsel van non-refoulement en met inachtneming van de belangen van het kind;
37. benadrukt het belang van economische partnerschappen tussen Europese en Afrikaanse ondernemingen, met name kmo's, om op beide continenten de economische kansen te vergroten;
38. vraagt dat de veiligheid en de belangen van zowel Europa als Afrika en hun burgers in aanmerking worden genomen, onder meer in de vorm van directe deelname van organisaties van het maatschappelijk middenveld aan de strategie EU-Afrika; erkent het nauwe verband tussen veerkracht, veiligheid, vrede en goed bestuur; benadrukt dat het van belang is specifieke aandacht te besteden aan de menselijke veiligheid, de diepere oorzaken van conflicten aan te pakken, en te waarborgen dat de betrokkenheid van de

https://population.un.org/wpp/Publications/Files/WPP2019_Highlights.pdf

EU gebaseerd is op een conflictbewuste benadering en de behoeften en initiatieven van de lokale bevolking, met name waar het op de vrede en democratie gerichte initiatieven vanuit het maatschappelijk middenveld betreft;

39. wijst op het feit dat prioriteit moet worden gegeven aan de volksgezondheidsstelsels van beide partijen teneinde universele toegang tot gezondheidszorg te waarborgen, met inbegrip van onderzoek en ontwikkeling ten behoeve van de wereldgezondheid.

INFORMATIE OVER DE GOEDKEURING IN DE ADVISERENDE COMMISSIE

Datum goedkeuring	22.9.2020						
Uitslag eindstemming	<table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 30%;">+:</td> <td style="text-align: right;">47</td> </tr> <tr> <td>-:</td> <td style="text-align: right;">13</td> </tr> <tr> <td>0:</td> <td style="text-align: right;">7</td> </tr> </table>	+:	47	-:	13	0:	7
+:	47						
-:	13						
0:	7						
Bij de eindstemming aanwezige leden	Magdalena Adamowicz, Malik Azmani, Katarina Barley, Fernando Barrena Arza, Pietro Bartolo, Nicolas Bay, Vladimír Bilčík, Vasile Blaga, Ioan-Rareş Bogdan, Patrick Breyer, Saskia Bricmont, Joachim Stanisław Brudziński, Jorge Buxadé Villalba, Damien Carême, Anna Júlia Donáth, Lena Düpont, Cornelia Ernst, Laura Ferrara, Nicolaus Fest, Jean-Paul Garraud, Maria Grapini, Sylvie Guillaume, Andrzej Halicki, Balázs Hidvéghi, Evin Incir, Sophia in 't Veld, Lívia Járóka, Marina Kaljurand, Assita Kanko, Fabienne Keller, Peter Kofod, Moritz Körner, Alice Kuhnke, Jeroen Lenaers, Juan Fernando López Aguilar, Nuno Melo, Roberta Metsola, Nadine Morano, Javier Moreno Sánchez, Maite Pagazaurtundúa, Nicola Procaccini, Paulo Rangel, Diana Riba i Giner, Ralf Seekatz, Michal Šimečka, Birgit Sippel, Sylwia Spurek, Tineke Strik, Ramona Strugariu, Annalisa Tardino, Tomas Tobé, Dragoş Tudorache, Milan Uhrík, Tom Vandendriessche, Bettina Vollath, Jadwiga Wiśniewska, Elena Yoncheva						
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervangers	Delara Burkhardt, Gwendoline Delbos-Corfield, Kostas Papadakis, Kris Peeters, Anne-Sophie Pelletier, Sira Rego, Rob Rooken, Paul Tang, Tomáš Zdechovský						
Bij de eindstemming aanwezige plaatsvervangers (art. 209, lid 7)	Isabel Benjumea Benjumea						

HOOFDELIJKE EINDSTEMMING IN DE ADVISERENDE COMMISSIE

47	+
ECR	Joachim Stanisław Brudziński, Assita Kanko, Jadwiga Wiśniewska
NI	Laura Ferrara
PPE	Magdalena Adamowicz, Vasile Blaga, Ioan-Rareş Bogdan, Lena Düpont, Andrzej Halicki, Livia Járóka, Jeroen Lenaers, Nuno Melo, Roberta Metsola, Kris Peeters, Paulo Rangel, Ralf Seekatz, Tomas Tobé, Tomáš Zdechovský
RENEW	Anna Júlia Donáth, Sophia In 'T Veld, Fabienne Keller, Moritz Körner, Maite Pagazaurtundúa, Michal Šimečka, Ramona Strugariu, Dragoş Tudorache
S&D	Katarina Barley, Pietro Bartolo, Delara Burkhardt, Maria Grapini, Sylvie Guillaume, Evin Incir, Marina Kaljurand, Juan Fernando López Aguilar, Javier Moreno Sánchez, Birgit Sippel, Sylwia Spurek, Paul Tang, Bettina Vollath, Elena Yoncheva
VERTS/ALE	Patrick Breyer, Saskia Bricmont, Damien Carême, Gwendoline Delbos-Corfield, Alice Kuhnke, Diana Riba I Giner, Tineke Strik

13	-
ECR	Jorge Buxadé Villalba, Nicola Procaccini, Rob Rooker
ID	Nicolas Bay, Nicolaus Fest, Jean-Paul Garraud, Peter Kofod, Annalisa Tardino, Tom Vandendriessche
NI	Kostas Papadakis, Milan Uhrík
PPE	Balázs Hidvéghi, Nadine Morano

7	0
GUE/NGL	Pernando Barrena Arza, Cornelia Ernst, Anne-Sophie Pelletier, Sira Rego
PPE	Isabel Benjumea Benjumea, Vladimír Bilčík
RENEW	Malik Azmani

Verklaring van de gebruikte tekens:

+ : voor

- : tegen

0 : onthouding

INFORMATIE OVER DE GOEDKEURING IN DE BEVOEGDE COMMISSIE

Datum goedkeuring	27.1.2021
Uitslag eindstemming	+: 20 -: 2 0: 3
Bij de eindstemming aanwezige leden	Anna-Michelle Asimakopoulou, Hildegard Bentele, Dominique Bilde, Udo Bullmann, Catherine Chabaud, Antoni Comín i Oliveres, Gianna Gancia, Charles Goerens, Mónica Silvana González, Pierrette Herzberger-Fofana, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Beata Kempa, Erik Marquardt, Norbert Neuser, Janina Ochojska, Jan-Christoph Oetjen, Michèle Rivasi, Christian Sagartz, Marc Tarabella, Tomas Tobé, Miguel Urbán Crespo, Chrysoula Zacharopoulou, Bernhard Zimniok
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervangers	Patrizia Toia

HOOFDELIJKE EINDSTEMMING IN DE BEVOEGDE COMMISSIE

20	+
NI	Antoni Comín i Oliveres
PPE	Anna-Michelle Asimakopoulou, Hildegard Bentele, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Janina Ochojska, Christian Sagartz, Tomas Tobé
RENEW	Catherine Chabaud, Charles Goerens, Jan-Christoph Oetjen, Chrysoula Zacharopoulou
S&D	Udo Bullmann, Mónica Silvana González, Norbert Neuser, Marc Tarabella, Patrizia Toia
VERTS/ALE	Pierrette Herzberger-Fofana, Erik Marquardt, Michèle Rivasi

2	-
ID	Dominique Bilde, Bernhard Zimniok

3	0
ECR	Beata Kempa
ID	Gianna Gancia
The Left	Miguel Urbán Crespo

Verklaring van de gebruikte tekens:

- + : voor
- : tegen
- 0 : onthouding